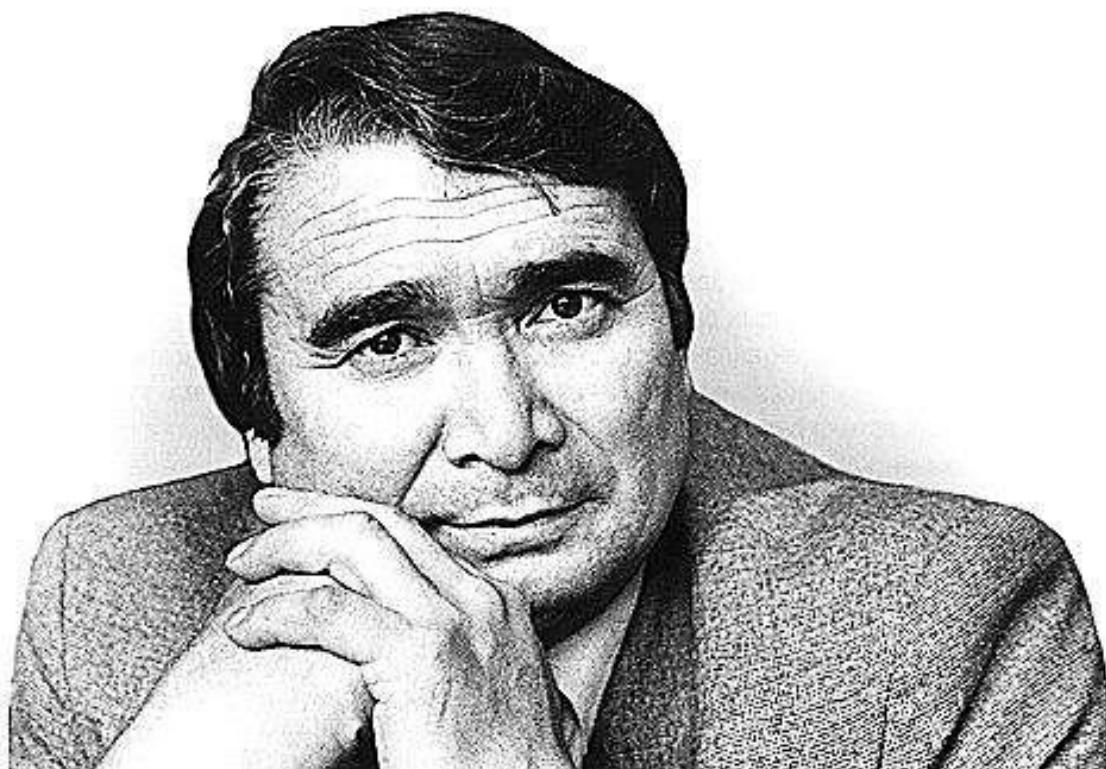

“Мәләүез үзәкләштерелгән китапханалар системаһы”

Арыслан китапханаһы

Аҡ күңелле Арыслан егете

**Динис Бүләковтың
ижад һәм тормош юлына
арналған дайджест**

Смак 2019

Төзөүсөһө: Зәлиә Байгилдина

**Ак күнелле Арыслан егете [Текст] : дайджест: 12+ / төзөүсөһө З. Ә. Байгилдина. –
Смак : Арыслан китапханаһы, 2019. – Б. 90.**

Хөрмәтле укыусым!

Якташ языусыбыз Динис Мөзәрис улы Бүләковка 2019 йылда 75 йәш тулыр ине. Юбилейы айканлы ошо дайджест төзөлдө.

Динис Мөзәрис улы тураһында 1994 – 2019 йылдарға гәзит – журналдар биттәрендә язылған мәғлүмәттәр менән таныша алаһығыз. Дайджестта уның ижады тураһында, языусының кыззари менән булған әңгәмәләрен укырға була.

Языусы тураһында мәғлүмәттәр башкорт һәм урыс телендә язылды. Был дайджест яңы мәғлүмәттәр менән тулыландырып торасак.

Дайджест менән тыуған әзәбиәт укытыусылары, мәктәп укыусылары, уның якташтары кулана ала.

Ил кешеһе илгә ярай

*Күз тейерлек ошо егетлектәр
Килә ине һинең каныңдан.
Әллә ниндәй бер зорурлык булды
Баһып кына тороу яныңда.*

*Арысланда тын арыслан һин,
Каты торзоң донъя һағында.
Аяһүрә тороп алыштың гел,
Баһтың һәр сак һаклык яғында.*

*Һинең менән мин дә бәһәсләштем,
Без бит йәшәмәһек макташып.
Тура һүзлә, асык йөзлә булдың,
Кинйә Арысланов якташы.*

*Йә Салауат майзанында йыш-йыш
Һүз һөйләһең меңдәр алдында.
Халык хәтерендә бер әйзәүсә
Һин Салауат һымак калдың да.*

Ирек Кийәбулатов

Бүләков, Д. Киләсәк хәтерҙә тамырлана [Текст] / Д. Бүләков ;

Т. Ғәниева һөйләште

// Ағизел. – 1994. – № 3. – Б. 3 – 7.

- Динис Мәҙәрисович, байрам котло булһын! Ғәҙәттә юбилейҙар осоронда үтелгән юл байкала. Без ҙә 60 йәшлек Башкортостан Языусылар ойошмаһы тарихына экскурс яһайыҡ әле.

—Үкенескә каршы, Башкортостан Языусылар ойошмаһының тарихы ентекле өйрәнелмәгән. Уның менән ниндәйҙер дәрәжәлә профессор Зиннур Нурғәлин шөгөлләнде. Ләкин был ғына аз, ә байтак нәмәләр асыкланыуһыҙ кала килә.

Безҙә, мәсәлән, оҙак йылдар ошондай фекер йәшәне: йәнәһе, башкорт әҙәбиәте Октябрь революцияһынан һуң ғына барлыкка килгән, ә уғаса башкорт ижад та итмәгән, әҙәбиәттең ни икәнен дә белмәгән. Бәхеткә каршы, бындай хилафлыктарҙы төҙөтөү эше башланды. 5 томы донъя күргән «Башкорт әҙәбиәте тарихы»нда халкыбыҙдың революцияға тиклемге осорҙа ижад иткән бик күп әзиптәре хаҡында һүҙ бара. Әле XII быуатта уҡ ижад ителгән «Киссаи Йософ» әсәренең авторы Кол Ғәлиҙең Әйле ырыуы башкорто булыуы билдәле. «Киссаи Йософ» кулдан кулға быуындан-быуынға күсә килеп, башкорттарҙың да, татарҙарҙың да популяр поэтик хазинаһына әйләнә, урта быуаттар язма әҙәбиәтебезҙең алтын фондында урын ала.

Баязит Бикбай Башкорт АССР-ының атказанған сәнғәт эшмәкәре, Салауат Юлаев исемендәге премия лауреаты .

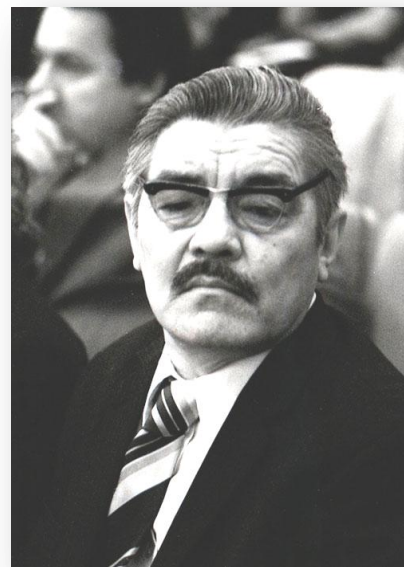
Якыныраҡ тарихка күҙ һалһаң, XVIII—XIX быуаттарҙағы Ерәнсә, Кобағош, Карас, Байыҡ сәсәндәр ижады, башкорт ижтимағи фекер, фән һәм әҙәбиәт үсәшенә зур йөгөнтө яһаған Батырша, Салауат Юлаев, Мәүлә Колай, Тажетдин Ялсығол, Әл-Башкорди, Буранбай Йәркәй сәсән, Ишмөхәммәт Сәсән, Ғәбдерәхим Усман, Әбделмәник Карғалы, Һибәтулла Сәлихов, Шәмсетдин Зәки, Мирсалих Биксурин, Ғәли Сокой, Мифтахетдин Акмулла, Мөхәмәтсәлим Өмөтбаев, Риза Фәхретдинов, Зәйнулла Рәсүлов, Ғәбит Арғынбаев, Ғәрифулла Кейеков һәм башкалар ижады үҙәк урынды биләй.

XX быуат башы башкорт ээби һәм ижтимағи фекер үсешендә өр-яңы дәүер буларак характерлы. Был тарихи осорза ижад майзанына алдағы осорзон Мәғрифәтселек мәктәбен үткән Мәжит Ғафури, Афзал Таһиров, Закир һазый, Сафуан Якшығолов, Төхфәт Йәнәби, Ямалетдин Юмаевтар килә. Шәйхзада Бабич генийы башкорт рухының Акмулланың һуң йәнә бер илаһи күренеше буларак балкый.

— *Тимәк, революция шауқымы менән 1934 йылдың мартында барлыкка килгән Башкортостан Языусылар ойошмаһы уңдырышлы тупракка тамырлана, тимәксегез инде...*

— Һис һүҙеҙ. Ә тәүге ойошма БАПП (Башкирская ассоциация пролетарских писателей) тип атала. Унан алда Башкортостанда (1923 йыл) «Башкортостан шағирзариның берлеге» тигән ойошма төҙөлөп, уның программаһы һәм уставы кабул ителә. Был эзләнеү осоро. Әммә был ойошмаларҙың эзәбиәтебезгә, уның тарихына кире йөгөнтөһө ла ярайһы зур.

*Хәким Ғиләжев РСФСР-ҙың
атказанған мәҙәниәт хеҙмәткәре,
Башкортостандың Салауат Юлаев
исемендәге дәүләт премияһы лауреаты.*

Бая әйткәнемсә, башкорт эзәбиәте тик революциянан һуң ғына формалашкан тигән фекер нәк ошо осорза нығына. Бығаса бөтә төрки донъя менән киң бәйләнештә булған башкорт мәҙәниәтендә лә эзәбиәтендә лә милли үзенсәлектәр өстөнлөк итә. Дөйөм төрки мәҙәниәте тарихында бөтә төр төрки халыктар тыузырған, шуға уртаҡ мирас тип һаналған комарткылар бар. Асылда партия етәкселегендә һәм уның контроллеге астында ойшторолған тәүге ойошмаларҙы телгә алынған комарткыларҙан баш тартырға мәжбүр ителәр. Был, әлбиттә, халкыбыҙдың ҫажигәһе. Безгә һуңынан күренекле шәхестәребезҙең исемен яңынан халыҡка кайтарыу өстөндә ныклы эшләргә, хатта көрәшәргә тура килде. Ярай әле, хәкикәт юлынан тайпылмай барған Мөхәмәтша Буранғолов кеүек кешеләребез булған. Нәк Буранғолов ныкышмалылығы аркаһында башкорттоң киммәтле эзәби комарткылары халыҡ күңелендә һакланғанса қағызға төшөрөлгән. һуңғы йылдарҙа Татарстан матбуғатында донъя күргән «Киссаи Йософ», «Изәүкәй менән Моразым», «Сура батыр» дастандары башкорт һүзәрәнен татарса аңлатмаһы менән донъя күрә: аяктары кайпандай — ебек кеүек, тип аңлатыла, был сифат түгел, кылым;

баллы буза — хәмер, иҗерткес; күрәүкә — кымыз һауыты; конан — кырағай ат(?); һаклау — хан йә иһә түрәләргә, һаклау өсөн билдәләнгән ғәскәр; корот — әсегән һөт ризығы һ.б., ә башкортка телгә алынған әсәрҙәрҙәгә һәр һүз аңлашыла, сөнки улар әлегә халыҡ һәм әҙәби телендәгә киң кулланышлы һүҙҙәр. Бына ошо байлығыбыҙҙан баш тартырға мәжбүр ителеүебез ысын мәғәнәһендәгә ғажигә бит инде.

Назар Нәжми Башкортостандың халыҡ шағиры, М.Горький исемендәгә РСФСР дәүләт премияһы, Салауат Юлаев исемендәгә премияһы лауреты.

Был юғалтыуҙар осороноң йәнә бер яман яғы шунда, рухи киבלәһи көнсығыш мәҙәниәтенә караған башкорт әҙәбиәте урыс идеологияһы һуҡмағына төшөрөлә. Был ят киммәттәргә, башкортка таныш булмаған рухи донъяға һуҡырҙарса эйәрәү, тамыры кыркылған

үсентенә япрак ярзырырға, сәскә аттырырға маташыу менән бер.

1934 йылдың 4 мартында Башкортостан язуысыларының беренсе съезы уҙғарыла, унда А. Фадеев катнаша. Ул сактағы Баш ЦИК председателе Афзал Таһиров яңы ойошторолған язуысылар берлегенә тәүге рәйесе итеп һайлана.

Әммә милли мирастан мәхрүм ителгән башкорт әҙәбиәте бынан һуң да тамырланып китә алмай әле. Совет осоро әҙәбиәтенә нигеҙ һалыусы бер төркөм оло быуын язуысыларҙың ижадына яла яғыу, уларҙың шәхесен шик астына куйыу эшмәкәрлегә башлана. Башкорт әҙәбиәте тирәһендә барған шау-шыу һуңғы сиктә 1937 йылдың 26 августында партия өлкә комитетының Ғ. Амантайҙың «милли әҙәбиәтте билдәләү принциптары» тигән хезмәте буйынса ҡарар ҡабул итеү менән тамамлана. Ошо көндән алып, башкорт халқының Октябргә кәҙәр язма әҙәбиәтте булмаған, тигән ҡараш рәсми төс ала. Башкортостан язуысыларының I съезында һайланған Язуысылар берлеге идараһы йәшәүҙән туктай, уның урынына Ойоштороу комитеты төзөлә. Йософ Гәрәй был кыйралышҡа «зур көс» һала.

Дауыт Юлтый, Төхфәт Йәнәби, Ғабдулла Амантай, Ғөбәй Дәүләтшин, Һәзиә Дәүләтшина, Афзал Таһировтар кайһы бер ошаксылар тырышлығы менән ҡорбан ителә.

Хәүефһезлек министрствоһы архивында һуңғы йылдарҙа байтаҡ

тыйылған материалдар менән танышыу мөмкинлеге асылды. Һөҙөмтәлә Мөхәммәтша Буранғолов, Муса Мортазин, Зәки Вәлиди кеүек шәхестәрҙең биографияһы һәм эшмәкәрлеге халыҡка еткерелде.

Быйыл без террор һәм ошак корбаны булғандарҙың кайза ерләнеүен асыҡлай алдыҡ. Өфө төрмәһендә атылып, улар Тимашевка тирәһендә ерләнған. Зыярат урыны бар. Ошо урынға һәйкәл куйырға ниәтләйбез. Иң кызығы, мәйеттәрҙе зыяратка ат менән ташыған күсерҙең иҫән булыуы асыҡланды.

- Башкортостан языусылар берлегенең аякка басып китеү осоро кайһы ваҡыттарға тура килә?

- Ойошма үзе төрлө ваҡытта төрлө исемдәр менән йөрөтөлгән. Языусыларға ышанмаусылыҡ киң таралған бер дәүерҙә (ә уларҙан халыҡты йәшәп килгән власка ҡаршы котортторҙар, тип шикләнәләр) ойошмаға ВКП(б)ның Киров район комитеты секретары Митин етәкселек итә.

Языусылар берлегенең зур дәрәжәгә өлгәшкән ойошма булып китеүен мин Мостай Ҡарим исеме менән бәйләп инем. Мин, әлбиттә, һуғыш осоронда берлеккә етәкселек иткән Б. Бикбайҙы ла ыңғай яҡтан ғына телгә алып инем. Әммә Башкортостан языусыларының ныҡлы аякка басып, киң колас менән эшләп китеүе башлыса һуғыштан һуңғы йылдарға тура килә. Мостай Ҡарим берлеккә 1951 йылдан 1962 йылға тиклем етәкселек итә. 1962—1969 йылдарҙа Башкортостан Языусылар берлеге идараһы рәйесе Назар Нәжми, 1968—1972 йылдарҙа — Хәким Ғиләжев, унан һуң 19 йыл — Әсғәт Мирзаһитов.

***Әсғәт Мирзаһитов Салауат Юлаев
исемендәге дәүләт, республика
комсомолының Ғалимов Сәләм исемендәге
премиялар лауреаты.***

- 1988 йылдан бөгөнгө көнгәсә һез...

-Әйе... Нәк атап әйтелгән Б. Бикбай —

Ә. Мирзаһитов осоро башкорт языусылар берлегенең нығыныу осоро, тип мин кабатлап әйтәм. Сөнки ошо йылдарҙа ҡитап сығарыу эше яйға һалынған. Хәким Ғиләжевтың тырышлығы менән «Ағизел» журналының күләме зурайтылып, даими сыға торған әҙәби-сәйәси журнал дәрәжәһен алған. Ошо осорҙа башкорт әҙәбиәте Бөтә Союз аренаһына сыға, рус һәм бүтән милләт телдәренә тәржемә ителеп сығарылған әсәрҙәр барлыҡҡа килә. Туғандашлыҡ, дуҫлыҡ бәйләнештәре нығый.

Языусыларҙың халыҡ мәнфәғәтен кайғыртып, власть башында

тороусылардың хилаф эштеренә каршылык ойштороуынан партия органдары, элбиттә, юкка ғына куркмай һәм ошоларды искәртеү йәһәтенән ойшторолған саралар нисек кенә һизгер булмаһын, башкорт әзәбиәтенә әленән-әле халык мәнфәғәтен яклаусылар килеп торзо. Башкорт халкының һәм әзәбиәтебезҙең ғорурлығы булған Рәми Ғарипов, Башкортостандың халык шағиры Рауил Бикбаев кеүектәр ана шундайзарзан. Улар замандың «үз йырсылары» булыуҙан бигерәк, халыктың үз йырсылары булып танылды, халыктың бәсен, уның рухи киммәттәрен, тарихын дәрәс баһаларға сакырҙы, кеше күзенән төпкәрәк йәшерелгән хәкикәткә хезмәт итте.

— Языусының төп тәғәйенләнеше үзен тыуҙырған халыҡ алдында яуаплылыҡты онотмау, уның рухи ихтыяждарына хезмәт итеү, тиң айтмәксә булаһығыҙмы?

— Тап шулай. Башкортостан республикаһында милли үҙаң уянған һәм ил-төйәктең мөстәкиллеге өсөн барған көрәштә лә языусылар ана шул тәғәйенләнешкә тоғро, тиер инем мин. Гәзит, бигерәк тә «Йәшлек» гәзите биттәрәндә языусыларҙы битарафлыҡта ғәйепләгән мәкәләләр күренеп кала. Әммә шул уҡ Мөхәмәтша Буранғолов, Муса Мортазин, Зәки Вәлиди исеменән реабилитациялауҙы ойштороусылар языусылар түгел инеме лә, тоталитар власть тарафынан халыҡ яҙмышында кылынған фажигәләрҙе асып биреүселәр языусылар булманымы? Республикабыҙдың суверенлығы өсөн көрәштең башында тороусы ғалимдарыбыҙ менән бер рәттән Рәшит Шәкүр, Ғәзим Шафиҡов, Таңһылыу Карамышева, Тамара Ғәниева, Булат Рафиҡов, Тайфур Сәғитов, Борис Павлов, Александр Филиппов, Факиһа Туғызбаева, Рауил Ниғмәтуллин, Рамазан Өмөтбаев һәм башка бик күптәрҙең исемен телгә алмаһаҡ хилаф булыр ине. Языусының көрәш майҙанындағы урыны митингтарҙағы сығыштар менән генә баһаланмай бит (ә телгә алынғандар ундай сараларҙан да баш тартманы), языусынан һүҙ көтә халыҡ. Публицистик мәкәләләр, йүнәлешле ижади эшмәкәрлек — былар безҙең әзәбиәтебезҙә, аллаға шөкөр, бар.

Республиканың тәүге Президентын һайлау кампанияһы осоронда Мостай Кәрим, Әнисә Таһирова, Кәзим Аралбаев, Ирек Кинйәбулатов, Булат Рафиҡов, Рамазан Өмөтбаев, Ноғман Мусин, Мәүлет Ямалетдиновтар урындарға барып һайлаусылар менән осрашты һәм фекерҙәрән халыҡка еткерҙе.

— Без инде, Динис Мөзәрисович, юбилярҙың эшмәкәрлегенә, уның үҫеш тарихына кыскаса байкау яһаныҡ шикелле. Әммә һуңғы осор языусыларҙы яңы зур һынауҙарға, матди мәхрүмлектә дусар итте. Боларыш, түңкәрелештәр таяғының ауыр осо уларға ла төштө, тиеүем. Һеҙ, Башкортостан Языусылары идараһының икенсе тапкыр һайланған

рәйесе, донъяга оптимистик күз менән карайһығызмы?

— Тирә-якта, Рәсәйзең үзендә таран лып, таркалып бөткән языусылар берлеге фонында Башкортостан языусылары араһындағы берзәмлек һәм низағтарға бирелмәй, ваклыктарзан өстөн була белеүе оптимист булырға куша миңә. Өзиптәр ысын ижадка тотондо. Прозала, поэзияла булһынмы, матур әсәрзәр тыуып тора. Драматургия яңырыу кисерә. Рәшит Солтангәрәев, Булат Рафиков, Раил Байбулатовтар драматургияла кәләм һынай, әсәрзәре сәхнәлә куйылды. Хатта мин үзем дә пьеса язып ташланым. Ә инде Наил Ғәйетбаев менән Флорид Бүләковтар зың исеме был өлкәлә ныклап нығынды. Колдәүләттең пьесалары театр эшмәкәрзәрен кызыкһындыра.

Динис БҮЛӘКОВ Башкортостан Республикаһының атказанған мәҙәниәт хезмәткәре һәм Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы, Ғәлимов Сәләм, Фәтих Кәрим исемендәге премиялар лауреаты.

Шиғриәттә күзгә күренерлек ижад емештәре бар. Һинең «Кыпсактар» поэманды, шиғыр шөлкемдәрәнде мин кыуанып укыным. Ирек Кинйәбулатов, Таңһылыу Карамышева, Кәзим Аралбаев, Сафуан Әлибаев, Рәмил Йәнбәк һәм башкаларзың шиғриәттәге казаныштарын телгә алырға мөмкин булыр ине.

Иң кыйыны торлак мәсьәләһе. Быйылғы йылдан ижади берләшмәләр өсөн йорттар төзөү карала. Министрҙар Советы рәйесе урынбаһары Усманов етәкселегендә проекттар төзөлдө. Языусылар берлеге бюджет ойошмалары менән тиңләштерелде. Узған йылда 3-4 кеше йәшәү шарттарын яҡшыртты. Яңыраҡ Рәмил Колдәүләткә фатир бирзек. Матбуғат министрствоһы журналистарға фатирҙар бирә, ә беззең языусыларзың күбеһе журналистикала хезмәт итә. Фронтвик языусыларзың матди хәлен яҡшыртыуға өлгәштек. Мактаулы исеждәр өсөн түләү мәсьәләһен хәл итергә торабыз. Сөнки артистар, укытыусылар, врачтар атказанған эшмәкәр исемен алһа, уларзың эш һаҡы арта ине. Был языусыларға ғына бер һасан да һағылманы.

Йәнә шуны ла билдәләп инем. Һуңғы ваҡытта «Китап» нәшриәтенең әше йәнләнде. Балалар өсөн китап сығарыу беззә ауыр бер хәл ине. Узған йылда ғына ла төслө буяуҙар менән бизәкләнгән һәм балаларға тәғәйенләнгән төрлө жанрҙағы китаптар донъя күрзе. Ринат Хәйри, Финат Шакирйәнов,

Гөлнур Якупова, Фәрзәнә Ғөбәйзуллина, Тамара Ғәниевалардың китаптарын атап әйтер инем. Ә Мәскәү нәшриәттәре бындай китаптарҙы сығара алмай. Безҙең нәшриәт хөкүмәтебезҙең даими хәстәрлеген күреп тора.

Республикабыҙ ошондай үз аллылығын һаҡлай алһа төрлө янауҙарға бирешмәһәк, етәкселек әҙәбиәт һәм сәнғәттең баһаһын әлегесә аңлаһа, иншалла, көрсөктән сығып та китербез. Ә әҙәбиәтһеҙ, мәҙәниәтһеҙ дәүләт тә, халыҡ та булмай, һәр хәлдә халықтың, дәүләттең бөйөклөгөн ижадсылар тәьмин итә.

Башҡортостан Языусылар берлеге идараһы рәйесе Динис Бүләков менән Тамара Ғәниева һөйләште.

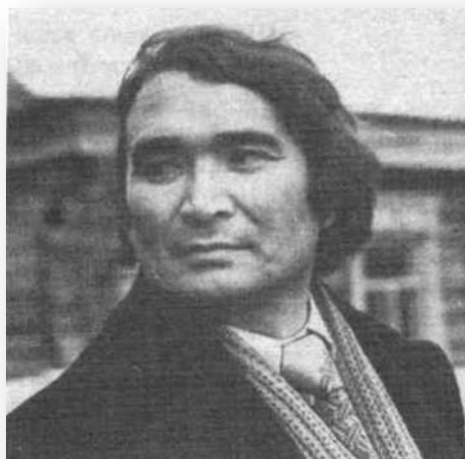

Бикбаев, Р. Илленсе артылышта [Текст] : Динис Бүләковка 50 йәш / Р.

Бикбаев

// Ағизел. – 1994. – № 5. – Б. 114-118.

Бынан ун-ун биш йылдар элегерәк Динис Бүләков йәйге ялын Урал тәбиғәтендә үткәрепкә, йыл һайын кәмәлә Ағизел буйлап ағып төшөргә ярата торғайны. Хәҙер зә яраталыр, форсат кына етмәйҙер. Заманы ла башкаһарак шул бөгөн.

Нисәмә көндәр буйына тау-урмандардың, өскә ауырҙай булып торған текә каялардың матурлығына хайран калып ағып барыуҙар, зәм-зәм һыуындай саф шишмәләргә һыуһыныңды кандырыуҙар, әллә ниндәй тәрәнлектә лә төбөндәге таштары йым-йым килеп күренгән Ағизелдә колас ташлап йөзөүҙәр тормош мәшәкәттәрен индәрҙән һыпырып ташлағандай, тыуған еренән көс алып, кеше донъяға яңынан тыуған кеүек була бит ул. Ләкин, каяларға һуғылып, шаршыларҙа кайнап аҡкан Ағизел буйлап ағып төшөр өсөн уяулыҡ та, сослок та, етезлек тә кәрәк. Ағизелдең ярһыу ағымы кыйыуҙарға, таһыллы кешеләргә генә баш бирә, иҫ киткес матурлыҡтарға һокланып та, шарламаларҙа базап та калғандарҙы, ебеп тә төшкәндәрҙе кәмәһе, һалы менән кая ташка кыйрата

килтереп һуға. Хас та тормоштоң үзендәге һымак, кешедәрҙең яҙмыштарындағы катмарлы юлдар һымак.

Ижад донъяһында үз асыштарына ирешер өсөн, укыусыларға үз һүҙен әйтер өсөн Динис Бүләков тормоштоң етеҙ һәм аяуһыз ағышында һәр сак үзәктә булырға тырышты, кискен боролоштарында уяулығын юғалтманы, заман үзгәрештәрен һизгер тоя һәм әсәрҙәрендә шуның үзенсәлектә һызаттарын күрһәтә алды.

Языусының 1992 йылда «Ағизел» журналында баһылып сыккан һәм 1993 йылда Салауат Юлаев исемендәге Дәүләт премияһына лайыҡ булған «Ғүмер бер генә» романының исеме астына йәйәләр эсендә «Заман тормошоноң күренештәре» тип куйылған. Бына ошо һүҙҙәр Динис Бүләков прозаһының төп асылын йыйнаҡ итеп әйтеп биргән кеүек. Заман тормошоноң күренештәре — языусының һәр әсәренә карата шулай тиергә мөмкин. Әлбиттә, был күренештәр бер әсәрҙә бик сағыу асылырға, икенсәһендә үтә тонок төсмөрләнәргә лә мөмкин. Ләкин Динис Бүләковтың хикәйәләрен, повестарын, романдарын, ғөмүмән, барлык ижадын, фекерләү үзенсәлеген, языусы буларак тормош менән бәйләнешен заман тематикаһынан тыш, әлегә көн рухынан башка күҙ алдына килтерергә кыйын.

Һәр әзиптең үз донъяһы, үз зауығы һәм үз табыныуҙары. Күпселек языусылар, ғәзәттә, үзе йәшәгән дәүерҙең хафалары һәм борсолуҙары тураһында яза, икенселәре үз заманы хақында ла, узғандарҙы байкап та кызыклы әсәрҙәр ижад итә, өсөнселәре (улары күпкә һирәгерәк) бары тарихи жанрҙа ғына эшләй, һикһәненсе-туҡһанынсы йылдарҙа башкорт әҙәбиәтенен иң зур казаныштарының береһе — безҙә ысын мәғәнәһендә тарихи прозанын барлыкка килергә. Был шатлыклы күренеш халкыбыҙға милли үзәкһең үсәһен раһлай, яңы быуындарҙың рухи нығыныуына, миләттә үз мираһына, тарихтағы үз урынына дөрөһ караш тәрбиәләүгә көслө йөһөнтө яһай. Быуаттар төпкөлөндәге вакиғаларҙы йәнле образдар аша яңынан терелтергә өсөн языусыға илһамдан, художник һиземләүәнән тыш үткер тарихсы карашы, илһам өһтөнә әллә күпмә документтарҙа соксонорлок, шуларҙан тейешле һығымталар яһарлык тарихсы ақылы, йылдарға һузылған хезмәт һәм сабырлык та кәрәк.

Ләкин һәр жанрҙың, һәр теманың үз катмарлылыҡтары һәм ауырлыҡтары бар. Халыктар тарихы үзенә бик күп тармактары менән бөһөнгөгә килеп тоташһа ла, безҙең тамырҙарыбыҙҙы билдәләһә лә, барыбер үзенә тамамланған, туқтаған процесс. Әлбиттә, ундағы вакиғалар үсәһендәге эзмә-эзлелекте, сәбәптәрҙе һәм һөзөмтәләрҙе, билдәһеҙ шәхестәрҙе һәм факттарҙы асыклау, шул осор кешеләренәң психологияһына, үз-ара мөнәсәбәттәрендәге һекәлектәргә, рухи һәм материал донъяһындағы үзенсәлектәргә үтеп инергә

ғәйәт ауыр хәл.

Үз заманы хақында һүз әйтергә теләүсә әзип алдында шулай ук ауырлыктар етерлек, сөнки уның алдындағы вакиғалар тамамланмаған, барыһы кайнай, бәрелешә, өр-яңы тенденциялар тыуып тора. Тарихты байкаусыны тын диңгез култығына кат-кат сумып, гәрәбәләр эзләүселәр менән сағыштырып булһа, хәзерге заман тураһында языусы үзе ғүмерзә лә күрмәгән ташкын йылғала алда ниндәй боролоштар, нилдәй каялар көтөрөн дә белмәйенсә һал менән төшөп килеүсә булып күз алдына баһа. Ташкындың тынғанын, йылғаның ярып юлдарын ярып үткәнән көткәндә, моғайын, барыһы ла асығырак күренер ине, баһалар, күзәтеүзәр, һығымталар за тулырак һәм дөрөсөрәк булыр ине. Юккамы ни ижад эшендә, бигерәк тә прозала вақыт дистанцияһы талабы, йәғни вакиғалар вақыт арауығында һыуынғас, барыһы ла үз урынына ултырғас кына, улар хақында һүз әйтергә мөмкин тигән караш йәшәй.

Был фекерзә лә үзенсә дөрөслөк барзыр. Ләкин Динис Бүләков вақыт дистанцияһы тураһында уйлап, вакиғалардың һыуынғанын көтөп ултыра торған языусыларҙан түгел. Ул тормоштон эсә эзәрәнән, шаулы юлдарынан атларға ярата. Бының иң асыҡ миһалдарының береһе — языусының һуңғы романы.

Хәзер инде таркатылған оло илдең төрлө милли әҙәбиәттәре элек бер-береһенә уңыштарын күрә һәм баһалай белә торғайны, һуңғы вақыттарҙа бындай дуһлык бәйләнештәре тураһында ауыз асып һүз әйтеүе лә гонаһка иһәпләнә башланы. Әгәр бындай ижади бәйләнештәребеҙҙе юғалтһаҡ, без бик ныҡ фәкирләнәсәкбеҙ, үзебеҙҙең киләсәгебеҙҙе үзебез сикләйәсәкбеҙ. Шуға ла Динис Бүләковтың «Ғүмер бер генә» романы тураһында һүз йөрөткәндә, бәғзеләрҙең карашынса бик үк заманса булмаһа ла, башка әҙәбиәттәрҙең дә бөгөнгө тәҗрибәһенә, әлегә хәлдәрәнә караш ташламаксымын.

Динис Бүләковтың романы беҙҙең күз алдында булған, элекке СССР күләмендә шаулаған вакиғалардың тулкындары әле тынмаған, шаңдауы әле колактарыбыҙҙа яңғырап торған сағында ук қағыҙға теркәп калдырған, түбәндән юғарыға тиклемге власть баһкыстарында королған сәйәси уйындарға карата күптәрҙең күзен асырға ярҙам иткән кыйыу әсәр булды. Халыҡ депутаттары һайлау вақытындағы төрлө оятһыз интригалар, машиналар, торбалар, асфальт юлдар, һәр йортка телефон үткәреүзәр вәғәзә итеп, сәйзәр-мәйзәр таратып һайлаусыларҙы төрлөсә алдап, парламенттарға үтеүсә йылғыр бәндәләр элекке оло дәүләттең һәр тарафында аз булманы бит. Ә бына шул хакта тыуған роман тағы ла ниндәй әҙәбиәттә бар икән? Мин бер темаға мотлак әллә нисә әсәр язылырға тейеш тигән талап куймайым. Ләкин бында бит һүз тема тураһында ғына түгел, милләттең

килэсэгенә, халык язмышына мөнәсәбәт, шуларға тоғро шәхестәр хақында һәм кешеләрҙең өмөт-ышаныстары менән үзәрәненең тар, түбән мәнфәғәттәре өсөн һатыу итеүсә бәндәләр хақында бара. Азак килеп, иң мөһиме — милләттең үз-үзенә мөнәсәбәе, рухи талаптары, үз бәсен үзе баһалай белеүе йәки белмәүе тураһында бара. «Ни мәғәнә дөрөс һүз әйтеүҙән, дөрөс һүҙең иңде һуңлаһа?» — тигәйне Рәми Ғарипов. Динис Бүләковтың «Ғүмер бер генә» романындағы дөрөс һүзәрҙең ваҡытында әйтеләүе айырыуса мөһим.

Һикһән етенсә йылдарҙа Рыбаков, Дудинцев, Гроссман һ.б. яҙыусыларҙың Мәскәү журналдарында баһылған романдары тирәһендәге шау-шыуҙы кемдәр хәтерләмәй? Шундай әсәрҙәр баһылған шул дәүерҙә үзәк журналдарҙың тираждары күрелмәгәнсә үстә, әҙәбиәттә ғәйәт етеҙ күтәрелеш башланыр кеүек ине. Ләкин сенсацияларҙың буш кыуыктары тиз шартланы, өстәл тартмаһында һакланған йәки сит илдә яҙылған рус прозаһы баһылып та бөттө, ә уҡыусылар өсөн ваҡиға булырлык яңы әсәрҙәр бөгөнгө рус әҙәбиәтендә прозала ғына түгел, шиғриәттә лә, драматургияла ла нисә йылдар буйынса юк дәрәжәһендә, заманында атаклы булған үзәк журналдар ҙа сак-сак тын ала.

Был яктан үзәкбәҙең башҡорт әҙәбиәтендәге хәлдәр, минеңсә, һәйбәтерәк. Һуңғы йылдарҙа «Ағизел» журналында элек баһырға мөмкин булмаған әсәрҙәр донъя күрҙе (Зәки Вәлиди, Муса Мортазин). Шул уҡ ваҡытта үзәктәге сенсациялар тынып, ундағы әҙәби мөхит һүлпәнәйеп, яңылыктар һирәгәйеп калғанда, бәҙең башҡорт яҙыусыларының, шағирҙарының, драматургтарының яңынан-яңы әсәрҙәре ижад ителә торҙо, һәләтле яңы йәш көстәр үсеп сықты. Үзәктәге ижади союздар ығы-зығы, тарткылаш, мал өсөн яғалашыу аркаһында таркалғанда, бәҙең ижади ойошмабыҙ үзенә берҙәмлеген һаклап кала алды.

Динис Бүләковтың «Ғүмер бер генә» романы ошо уңыштарға үзенә тос өлөшөн өстәй, шәхестең үз ере, үз халкы алдындағы яуаплылығы, милләттең киләсәге тураһында уйландыра. Әйе, ғүмер ҙә, яҙмыш та, намыс та бер генә. Был әсәрҙә һәр кемдә иҫкәртеүсә роман тиергә була.

Был мәкәләмдә мин Динис Бүләковтың барлык ижадына байкау яһарға, әсәрҙәренә бәйнә-бәйнә тукталырға йыйынмайым. Уның өсөн махсус тикшеренеү кәрәк. Яҙыусының һуңғы романы тураһында ентекләберәк һөйләүемдәң сәбәбе иһә шунда, беренсенән, был әсәрҙә прозаиктың ижад юлында яңы бейеклек, оҫталығының артабан үсәүен раһлаусы күренеш тип баһаларға кәрәк, икенсенән, ошо романда Динис Бүләков прозаһына хас төп сифаттар, айырыуса уның тормоштағы мөһим үзгәрештәрҙә һизгер тоя һәм күрә белеүе тулы сағылған.

Заман һәм әзип тигән һүзәр кайһы сакта яңғырауыҡлы лозунг кына

булып күренһә лә, әзәбиәттә ошо мәңгелек бәйләнештән тыш күз алдына килтереп булмай. Икһәнәнсе йылдар аҙағында — тукһанынсы йылдар башында башкорт яҙыусыларының, шағирҙарының тормош менән бәйләнешендә байтак мөһим үзгәрештәр барлыкка килде, элек тыйылып килгән үткер мәсьәләләр, катмарлы хәл-вакифалар, тарихи шәхестәр тураһында асыктан-асык һөйләү мөмкинлегә тыуҙы. Баштағы осорҙағы елкенеү, үзгәртеп короуҙарға ихлас инаныу илдәге кыйралыштар тәьсирендә, ялған демократттарҙың асылын аңлау һөҙөмтәһендә ризаһыҙлыҡ, тәнкит рухы менән алмашынды. Ошоға нигеҙләнеп, айырым әзиптәр, кешеләрҙе базар балтаһы менән куркытып, башкорт халкын базар иктисадына, демократияға каршы өндәй, тигән һүҙҙәр ҙә ишетелеп калды. Ундай һүҙҙәр әйтеүсә, бәлки, базар иктисадының нимә икәнлеген бик асыҡ күз алына килтерә торғандар. Ләкин танылған академиктар, сәйәсмәндәр уйлап сығарған төрлө программалар бер-бер артлы кыйралып тора, ә базар мөнәсәбәттәренә (уның заман талабы икәнлеген күпселек аңлай, әлбиттә) төплө концепцияһы безҙә һаман да юҡ. Үзгәртеп короу тигән изге эш асыҡ маякһыҙ, төҙөк компасһыҙ башланды, базар иктисады тигән «модный» һүҙҙәр ил байлығын урлауға киң юл асты, шок терапияһы яһап, халықтың тир түгеп йыйған һуңғы тинен көпә-көндөз таланылар, уны хәйерсегә әйләндерҙеләр. Инде мәсьәлә башкорттоң ерен тартып алыуға килеп терәлдә.

Башкорт әзәбиәте халықты бер касан да артқа сакырмаған, яманлыҡка әйҙәмәгән. Бөгөн дә шулай. Яңы осорҙа туған телдә, милли мәктәптәрҙең, мәҙәниәттәң яҙмышы, ер-һыуҙарҙың куркыныс хәлдә булыуы тураһындағы мәсьәләләрҙе тәү башлап башкорт әзиптәре күтәрәп сықты, Башкортостан-дың суверенитетын яулағанда, беренсе президентыбыҙы һайлауҙа, республика конституцияһын кабул итеүҙә лә уларҙың хеҙмәте аз булманы. Улар йәштәрҙең күтәреләүен күрергә теләй, төрлө алыпһатарҙарҙың ғына түгел, юғары мәҙәниәтле белгестәрҙең, ысын эшкыуарҙарҙың күпләп үсеп сығыуына өмөтләнә.

Динис Бүләковтың ижады хаҡында башлаған һүҙемә тормоштоң әллә күпме яктары хаҡында уйланыуҙар кушыла. Яҙыусының әсәрҙәре үҙҙәре үк шуға сәбәпсә, сөнки бөгөн өскә калкып сыккан борсоулы мәсьәләләр яҙыусының бынан байтак йылдар элек яҙылған әсәрҙәрендә үк күтәрелә килде. Мәсәлән, әзиптең күпселек хикәйәләре һәм повестары йәштәр тураһында. Уларҙың яҙмышы еңел түгел. Оло тормошқа аяҡ басҡанда улар төрлөсә азашыуҙар, хаталаныуҙар, эҙләнеүҙәр аша оло юлға сығырға ынтыла, кеше рухын сикләүсә калыптар менән үзҙәренсә көрәшә.

Йәки экология хәлдәре. Етмешенсә йылдарҙа яҙылған «Иң озон төн» повесында вакифалар урмандың киләсәк яҙмышы тураһындағы бәхәс

тирәһендә үсә. Уны аяуһыз кырыузы киләсәк быуындар алдында еңәйәт тип Ғәфүр күпме генә аңлатырға тырышһа ла, Хажғәле кеүек комһоззар еңеп сыға. Ләкин Хажғәленең тәбиғәт алдындағы еңәйәте язаһыз калмай. Рәхсәтһез урман кырғанда тоз менән атылып тотола. Азак кеше өйөнә яуыз ниәт менән килгәнәндә уны йәшен аткан ике коласлык йөзйәшәр карағай басып үлтерә.

Никһәнәнсе йылдар азағында басылып сыткан «Килмешәк» романы кешенең тәбиғәткә мөнәсәбәте, кемдәр ерзең ысын хужалары кеүек борсоулы һораузарзы күтәрә. Дан-шөһрәт өсөн тыуған төйәгенең матурлығын рәхимһез емереүсә, байлығын талаусы, һыузарын коротоусы бәғзе етәкселәр, асылда, был ергә осраклы килеп юлыккан, шуға уның язмышына битараф йәшәгән килмешәк булып сыға.

Динис Бүләков Мәләүез районының Арыслан ауылында, һукмактарына Кинйә батырзың эззәрә уйылып калған, һәр кемдә бер күреүзә ғашик итерлек йәмле Нөгөш буйзарында тыуып үскән. Күпме араларзы тау-таш ярып үткән Ағизел, Нөгөш был яктарза иркен сәхрәләргә килеп сыға. Бында Урал таузарының олпатлығы башкорт далаларының киңлегә менән кушыла. Улар языусы күңеләндә лә бер бөтөн булып йәшәй. Динис Бүләков тәбиғәттә бик һескә тойоусы әзип. Кайһы бер языусыларзың барлык иғтибары кешеләрзең үз-ара мөнәсәбәттәрәнә генә йүнәлтелгән була, улар ниндәй ерзә йәшәй, ниндәй матурлыктарға һоклана, уларзы ниндәй ел-ямғырзар каға һ.б. — былары автор өсөн мөһим түгел. Бында бәхәсләшергә лә сәбәп юк һымак, сөнки һәр кемдең үз ижади алымдары. Ә бына Динис Бүләковтың прозаһын тәбиғәттән тыш күз алдына килтереүе кыйын, сөнки тәбиғәт ундағы төп образдарзың береһе, күпселек әсәрзәрә ниндәйзер күренештә һүрәтләүзән башлана. Ундағы ер-һыу һесмдәрәнә генә иғтибар итегез: Кейәү кашы каяһы, Актүбә каяһы, Кәләш күзе шишмәһе, Баллы шишмә, Йөзшишмә ауылы, Йәмбиргән ауылы, Акнөгөш йылғаһы... Үззәрә кеүек һесмдәрә лә ниндәй матур, һәр береһе йырлап тора, һәр береһе кешеләрзең өлөштәрәнә төшкән бәхет булып, уларзың язмыштарын бизәп йәшәй. Әзип үзенең геройзарының донъяһына укыусыны һәр вакыт тиерлек тәбиғәт аша алып инә, уларзың һамысын, рухи һыклығын тәбиғәт менән бәйләнәштә һынай, кешенең кылған кылыктарына ла һуңғы һөкөмдә йыш кына тәбиғәт үзе сығара. «Иң озон төн»дә комһоз Хажғәленә карағай басқан һымак, «Кыйырсык ай»за туйға әзерләһеп йөрөгәндә мөхәббәтенә хыянат иткән Нурғәленең өйлөк бүрәнәләрзән йыйылған һалын ажарланып аһкан Ағизел ташка бәрәп урталайға һындырып һалсыһы менән бергә шарламалағы каяға һөйрәп алып китә.

«Кыйырсык ай» повесының тәүге биттәрәндә туктауһыз ямғыр яуған

дөм караңгы төндө кешенен бына ниндэй хэлдә калғанын күрәбез: «Сынtimer хэлде тиз аңланы, һалды бәйләп куя торған йыуан арканды кармап алып, кейеме-ние менән һыуға һикерзе. Бәхеткә каршы, был тәңгәлдә Ағизел ул тиклем тәрән түгел ине. Тырыша торғас, Сынtimer ярға сыкты. Арканды беренсе осраған беләк йыуанлык йәш ағаска сырманы, һал тартылыуға, ағастың кайыры һызырылып, ботактары шартлап һынды. Сынtimerҙең танауына таныш кайыр есә бәрелде: муйыл ағасы, нык булырға тейеш. Ләкин ағым ыңғайына дәрәтләһеп алған һал муйыл ағасын тамыры менән генә ерҙән һурып сығарзы ла ары китте. Сынtimer шулай за уның ярға якыная биреп калғанлығын шәйләһе. Арканды тарта-тарта өстөрәһеп барзы ла муйыл ағасы аңғармаһтан йыуан тирәк ботағының айырсаһына кысылды. Кылдай тартылған аркан бирешмәһе. Һур һал, кеүәте кәһеп, әкрән генә ярға һукты. Инде Сынtimer арканды тирәктең олоһона бәйләп куйзы».

Динис Бүләков прозаһында кеше тәбиғәт менән һозурланып кына түгел, уның ташкынлы, буранлы, дауыллы хәтәр ваҡыттарында сая алышып та йәшәй. «Упкын ситендә бейеү», «Акбуз алыһка сыға», «Шарлауык» — китаптарзың исемдәһе үк һүрәтләһәһек вакиғаларзың ғәҙәти булмаһағын белгертеп тора. Геройзарзың киһкен бәрелештәрҙә, етез хәрәкәттә асылыуы, сюжеттың көсөргәһешлә үсәһе, вакиғаларзың тығыз үреләһе, урыны-урыны менән мажаралы хәлдәргә юлығыузар, үзенсә серлелек, йомак булып киһгән һораузарзың йыш кына көтөлмәгәнсә хәл ителеп куйыуы — әһиптең һүрәтләһе стилиһә, һудожество асылыһа иң хас сифаттар.

Күпселек әһәрҙәһе тормоштон катмарлы каршылыктарыһа ниһезләһеп тыуһа ла, Динис Бүләковтың ижад донъяһы — якты донъя. Ул күтәрәнке рухлы, күңелә канатлы кешеләрҙә, романтик шәхестәрҙә айырыуһа якын күрә, күберәк шундай яҙмыштар хақында яза. Үзенә тәүгә китаптарының берәһен ул «Ауылымдың ак өйҙәһе» тип атағайһы. Әһиптең геройзариһың күбәһе юлдарза азашып, тормоштары буталып калғанда ла кешелек сифаттарын юғалтмайзар, якты хыялдарыһа тоғро калалар. Яҙмыштарыһың кояшы сайралып ватылғанда ла уның һәр ярсығын кәһерләй беләһәр. Әйтәйек, ғүмерә буйы кешеләргә йорт бураузан бушамаған Сынtimerгә бәхет бер ваҡытта ла тулы ай булып бакмаған кеүек, бер ваҡытта ла уның донъялары түп-түңәрәк булмаған кеүек. Ләкин һуғыш юлдарында тапқан мөхәббәтенә шаһиты булған кыйырсык ай һисә йылдар инде уның күңелән кояш кеүек яктыртып йәшәй.

Языуһының тәүгә әһәрҙәһенән үзенә биографияһында, шулай ук иптәштәһенә, таныштарыһың тормошонда булған вакиғалар тураһан-тура иһеп киткеләй торғайһы. Ижадтың тәүгә осорзариһа күп әһиптәр өсөн уртақ

сифат. Бөгөн әзип ғүмер юлының илленсе артылышына артыла. Алсак шишмә булып башланған ижады Ағизел һымак олпатлана, уйсанлана, тулылана бара, индәге хәстәрзәр зә арта. Ижад эштәрен Динис Бүләков озак йылдар буйы яуаплы вазифалар менән бергә алып барзы, «Пионер» журналының редакторы, Башкортостан радио һәм телевидениеһының етәксеһе булды. Узған йыл көз ул икенсе тапкыр Башкортостан Языусылар берлеге рәйесе итеп һайланды. Эштәрен уң булһын, хыялдарың мул булһын, кыуған юлың халык юлы булһын, Динис дуҫ!

Рауил Бикбаев

Бүләкова, Р. Сал Уралдың сая бөркөтөндәй ... [Текст] / Динис Бүләков
// Ватандаш. – 2004. - № 5. – Б. 80-89.

Күренекле языусы, Салауат Юлаев исемдәге дәүләт премияһы лауреаты Динис Бүләковака 2004 йылдың 18 майында 60 йәш тулған булыр ине...

Динис Бүләков гаиләһе менән. 1994 йыл.

Динис Мөзәрис улы Бүләков Башкортостандың Мәләүез районы Арышлан ауылында тыуған. Смак ауылында алтынсыны тамамлагас, Воскресен урта мәктәбенә укырға китә. Һуңынан “Нөгөш” колхозында механизатор булып эшләй. 1960-1964 йылдарҙа Бәләбәй ауыл жалыгын механизациялау һәм электрлаштырыу техникумын тамамлап сыға. Бәләбәй районының “Сельхозтехника” берекмәһендә - инженер, “Еңеү байрағы” төбәк гәзите хәбәрсеһе булып эшләй. Совет сафтарында хезмәт итеп кайтқас, Мәскәүҙә М. Горький исемендәге Әҙәбиәт институтына укырға инә. “Совет Башкортостаны” гәзите һәм “Ағизел” журналы редакцияларында эшләй, “Пионер” журналының баш мөхәррире була.

**Советтар Союзы Геройы Иван Пстыго, Кәтибә Кинйәбулатова,
Ирек Кинйәбулатов менән.**

1986 йылда Д.М.Бүләков Телевидение һәм радио тапшырыуҙары буйынса дәүләт комитеты рәйесе итеп үрләтелә, Башкорт АССР-ы хөкүмәт ағзаһы итеп һайлана. Республика журналистары уны үзәренең ижади союзының етәксеһе итеп күя. Ошо осорҙа Д.М.Бүләковтың ойоштороу һәләте, языусылык дарманы айырыуса баҙык асыла. Өлкәндәр һәм балалар өсөн повестар, бер-бер артлы романдар ижад итә.

1988 йылда Башкортостан языусыларының X съезында Д. М. Бүләков Башкортостан Языусылар союзы идараһы рәйесе итеп һайлана, 1993 йылда XI съезда кәләмдәштәре уға яңынан ышаныс күрһәтә.

Динис Бүләков әҙәбиәт менән йәштән кызыкһына баһлай. Уның “Кояш ярсығы” тигән тәүге хикәйәләр китабы 1971 йылда донъя күрә.

Шуның артынса “Ауылымдың ак өйзәре”, “Ғары һандугас балаһы” һәм башка китаптары сыға. 1988 йылда “Килмешәк” романы басыла, бөгөнгө көндөң мәһим мәсьәләләре тураһында тәрән уйланыуҙар һөҙөмтәһе булған “Ғүмер бер генә” романы Башкортостандың Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһына лайыҡ булды. “Туззырылған тамук” романы ла шундай ук кыркыу замана проблемаларына арналған.

Үзе лә ак күңелле шәхес буларак, уның ак тойғоларға ғына сорналған ижады укыусыларын гел ак юлга әйзәр.

Ошондай ышаныс менән, игтибарығыҙға әҙиптең кәләмдәштәренең, дустарының һағыныу тойғоларына һуғарылған иҫтәлектәрен, шиғырҙарын тәкдим итәбез.

Кол Дәүләт

Арзаная әзәм ғүмеркәйе,
Арткан һайын дан-мал хактары.
Алтынға ла хатта алмашмашлык
Асылдарзың китә баштары.
Алмашынған һайын сын баһалар,
Ауырая әжәл арбаһы.
Акылынан язғандарзы алмай,
Ала гелән акыл аллаһын.
Асмандарға озатканда халкы
Ак кәфенгә төрөп ак улын,
Аңлай алмай донъя асылын,
Алмашына кеүек акылым.

17. 04. 1995

Рауил Бикбаев

Динис Бүләков һәр сак сәмләнеп, илһамланып ижад итте. Ул бөгөнгө көндөң борсолоуҙары, милләтебезҙең бөгөнгө хафалары менән йәшәне. Хәзерге катмарлы тормошобозҙоң ауыр хәлдәре һаҡындағы һаҡ һүзен үз ваҡытында, кешеләрҙең күзенә тура карап әйтә белде. Шуға ла уның әсәрҙәре укыусыларыбыҙдың ихтирамын яуланы, әҙәбиәтебезҙең бөгөнгө юғары казаныштарына әйләнде.

Динис Бүләков үзен-үзе аяй белмәүсә сая рухлы, тынғыһыз шәхес ине. Шуға ла ул көслө, кыйыу һәм матур кешеләр һаҡында язырға яратыр ине.

Үзе лә ул һәр сак йөзө нур сәсеп торған һөйкөмлө, матур кеше булды,
йондозло, көслө шәхес ине. Ул үзенәң йөрәк ялкынын кешеләргә йомарт
өләшәп йәшәне.

Динис Бүләковтың ни тиклем ярзамсыл кеше булғанлығын, тоғро дуҫ,
ышаныслы юлдаш булғанлығын уның менән аралашкан һәр кем онота алмас.

Хыялдарза эзләп күк дингезен
Ак карабын, алһыу елкәнен,
Онотабыз ерзә кешеләрзен
Мал көткәнен, иген иккәнен —
Ошо үзе тормош икәнен.
Уратканда кайсак ығы-зығы,
Ауырлыктар басып киткәндә,
Әйткеләнем:
Шул да булған тормош!
Башкасарак беззен көткәндәр.
Уйламайса ыскындырған һүззән
Кешеләрзен күңеле кителде.
Әллә ниндәй тормош эзләнем мин...
Ошо үзе тормош бит инде.
Күпме эште, алда эшләнер тип,
Иртәгәһе көнгә калдырзым.
Якындағын кайғыртаһы ерзә
Алыстағын уйлап қаңғырзым.
Донъя мәшәкәте ялыктырып,
Хыял менән күңелем тулышһа,
Әйттем тағы:
Былар тормошмо ни?!
Алда әле беззен тормоштар...
Йөрәк һызландарып, ғүмеремден
Асыл сағы үтеп киткәндә,
Аңланым мин:
Һәр ғәзәти сәғәт —
Ошо үзе тормош икән дә...

1983

Исәнбикә Туған

...Билдәле булыуынса, атайым “Хәтирәләр”ендә үзе тыуып-үскән мөхиттең һәм ул мөхиттең укымышлыларын таныта. Шулай итеп, без ХХ быуат башында Урал тауларында урынлашкан төрлө ауылдарҙа укымышлыларҙың күп булыуын күрәбез. Башкортостанды белмәгәндәр өсөн был бик аңлашылмай, һәм миңә бирелгән һорауҙарҙың береһе

Төркиялә Исәнбикә Туған менән

Урал таулары кеүек таулы өлкәлә бындай мәзәниәтле кешеләрҙең булыуына һәм уларҙың быуат башындағы хәрәкәттәргә актив катнашыуына, кайһы ваҡыттарҙа атайым кеүек лидер булып китеүҙәренә бәйле. Атайым “Хәтирәләр”ендә аңлатканса, ул шул дәүәргә яңғыз булмаған, уға ярҙам иткән бик күп кеше булған. Улар Петербургтан алып Ташкентка тиклем һузылған бер орбита эсендә булғандар һәм мәзәниәт, сәйәсәт мәсьәләләрендә иң ныҡ ярҙам итеүселәр үзе тыуып-үскән мөхиттән булған. Был мөхиттең эскерһеҙ һәм мөхәббәт тулы мөнәсәбәте “Хәтирәләр”- ҙең төп темаларының береһе.

Динис Бүләковты мин шул мөхиттең дауамы кеүек кабул итәм. Уның менән 1990 йылдың декабрендә Зәки Вәлиди Туғандың тыууына 100 йыл тулыуына бәйле тантаналарҙа танышҡайным. Ул ваҡытта мин Америкала инем. Шулай ҙа саҡырыу килгәс тә барғым бик килде. Кәрҙәшем Субидәй ҙә Төркиәнән килеп еткәйне. Асылында нисек каршылаясактары тураһында бер нәмә лә белмәй инек, тик атайыбыҙдың тыуған илен һөйөү тойғһонда тәрбиәләнгән өсөн йүгереп килеп еттек. Ошо теләк эсендә һуңынан дуһыбыҙ буласак бик күп кешеләр менән таныштыҡ. Шуларҙың береһе Динис Бүләков ине.

Шул йылғы тантаналарҙы Башкорт дәүләт университеты, Тарих, тел һәм әҙәбиәт институты һәм яҙыусылар ойошмаһы ойошторғайны. 1989 йылда Зиннур Ураксиндан “Атайығыҙдың тыуған иле Башкортостанды күрергә килегез”, тип язылған бик йылы саҡырыу алдыҡ...

Мәскәү аэропортында безҙе туғаныбыҙ Камил Вәлиев каршыланы, Уны мин информация киһете янында “Сүбидәй һәм Исәнбикә Вәлиди! Ватанығыҙға хуш килдегез!” тип язылған, әлегә көндә лә безҙә һаҡланған

языу астында беренсе тапкыр күрзем, һәм без нисек булғанын да белмәйенсә һөйләшә башланьк. Мин ул көндәргә тиклем башкортса аңлаясағымды, минең һөйләгәндәрәмде лә аңлаясактарың белә инем. Тик бөтәһе лә капыл булды. Ләкин ул аңлашыу шул көндән башлап дауам итә.

...Икенсе көн конференция үткәреү өсөн Башкорт дәүләт университетына алып барзылар. Конференцияны үткәреүселәр сифатында Динис Бүләков, Рәғиб Ғимаев, Зиннур Ураксин, сит ил кунактары сифатында Абдулкадир Заһиди, мин, Йозеф Торма һәм Конгур Мандоки президиумда ултырзык. Унан һуңғы көндәрҙә дауам иткән тантаналарҙа ла Динис Бүләков безҙең менән бергә булды.

...Хәзерге көндә 1990 йылдың декабрендә бергәләшеп ултырған кеше - ләрҙең кайһы береһе арабыҙҙа юк. Динис Бүләковтан башка, Конгур Мандоки һәм үткән йыл Сара апайым үлеп китте, инде Камил да юк арабыҙҙа.

...Һуңынан, 1993 йыл кышын, Динис Бүләков Төркия языусылар ойошмаһы йыйылышында катнашыр өсөн Анкараға килде. Бергә ресторанға барзык, ул үзе, эше, пландары тураһында һөйләне. Күңеле кайнай ине. Озақ йылдар буйы таныш булғанбыҙ кеүек ине. Минең күңелем ошондай тойғолар менән тулған өсөн Динис Бүләков миңә “Хәтирәләр”ҙә телгә алынған атайымдың бик күп дуҫ-иштәрен иҫемә төшөрҙө һәм дуҫлыктарын хис итеп кағызға күсерергә сәбәп булды

Ауыр тупрактары еңел булһын!

Әхәт Сәлихов тәржемәһе.

Муса Ғәли

Егетлек комары

Уның менән без касан, ниндәй мәлдә тәү башлап осрашканбыҙыр — хәзер хәтерләмәйем. Миңә калһа, Динистың йөзө-төсө, буйы-һыны без күзмә-күз осрашкансы уҡ таныш та, яҡын һәм кәҙерле лә булды. Уның һәр хәрәкәтендә, хатта атлап йөрөшөндә үк, күңел асыҡлығы һәм дауыллы бер йәшәү көсө сағыла ине һымаҡ. Уның алыстан уҡ ишетелеп килгән көр тауышы, йөзөнән һирпелгән йылмайыу яҡтылығы күңелдәрҙәгә бөтә пәрзәләрҙә асып ташлай торғайны.

Динис менән безҙең дуҫтарса яҡынлашыуыбыҙға тормоштоң үзенән сыккан кайһы бер сәбәптәр ҙә булды һымаҡ. Әйтәйек, минең касандыр “Пионер” журналында эшләп китеүем, уның иһә, йылдар үткәс, ошо уҡ журналға баш редактор булып килеүе...

— Һа-а-ай! Ағайым килгән дә баһа! — тип, кулдарын бөркөт канат-

тарындай йәйеп каршылай торғайны ул редакцияға килгән мәлдәрәмдә. Тимәк, ул миңә ошо ук “Пионер”-зан, йәғни бер “тамырзан” калкынған зат итеп караны.

Бынан тыш, йылдар ағымына кушылып, азмы ижади бәйләнештәр, идара ултырыштарындағы фекер алышыулар, яңы ижади берекмәләр асыуың тетрәткес мәлдәре тезелеп китте. “Тетрәткес мәлдәре” тип юкка әйтмәнем. Сөнки республикабызың төрлө төбәктәрәндә (Учалы, Яңауыл, Сибай) ижади берекмәләр асыу ниндәйзер протоколға язылған коро карарларзы үтәү генә түгел ине. Айырым төбәктәр язмышына төшкән был вакиға, хозур бер байрам төсөн алып, әзәбиәт һәм сәнғәттең, мәзәниәтебеззең яңы усактарын кабызыу кимәленә күтәрелә барзы. Шуға ла асыу тантаналарының һәр кайһыһында ла халыктың рухи сарсауын кандырырзай йыр-бейеү һәм шиғриәт майзан тотто. Шағирзар, йырсылар менән осрашыуза халык үзенең рухи казаныштарын күреп кинәнә, ижади сығанактарын барлай, үткәндәрзе байкай һәм киләсәген күзаллай. Быларзы ойоштороуза Динис Бүләковтың шатлығын, уның ниндәй тойғолар менән яныуын һөйләп тораһы ла юк. Халык алдында ул илһамлы телмәр тота, кәрәк икән, дауылланып бейеп тә китә, мәзәк һүз әйтеп, көлдөрөп тә ала торғайны. Сөнки ул ғәмәлгә ашкан был етди эштәрзең үз исеме менән бәйләнгән булыуын бөтә күңеле менән тойзо...

1996

Газим Шафиков

Я не собираюсь ударяться в какие-то воспоминания. Хочу просто сказать: он был замечательным человеком и хорошим писателем. И то, что он дал переводить столь серьезный труд, как роман “Жизнь дается однажды” молодому человеку, студенту Литературного института имени Горького Фариту Ахмадиеву, сыну покойного замечательного поэта и литературоведа Вафы Ахмадиева, говорит о многом. Он мог обратиться к любому московскому “пробивному” переводчику, хотя бы привычному Ямилю Мустафину, и никаких проблем с напечатанием романа не было бы. Но он обратился к Фариту. В этом — его отношение к молодым, способным. Его желание помочь им, подвигнуть к серьезной работе, творчеству. Таким он был всегда. Таким он ушел из наших рядов.

Наш последний разговор с Динисом Мударисовичем — о прошедших выборах. Он сильно переживал повальную неудачу на них людей духовного мира. Ни один писатель или представитель иной сферы культуры (в том числе журналистики) не пробился в депутаты. Он говорил об этом с горечью.

Ирек Кинйәбулатов

Тетрәндерзе донъя

Бейек күгең, асыл ерең өсөн
Тыуғайның һин, башкорт
бөркөтө.

Сая остон бейек көмбәззәрзә,
Күпме Сальеризы өркөтөп.
Һинең ғүмерең бөтөнләйе
менән —

Ир өлгөһө, егет өлгөһө.
Бөгөн бына иртә яззар менән
Ир-егеттәр илай көллөһө
Һинең язмыш нисек тура килде
Был тормоштоң мәхшәр мәленә.
Ни хәлендә булһын — керә
белдең
Ил хәленә, кеше хәленә.

Дауыл аузармаксы булды
Кеше таянырлык каяны.
Беззең алда катып уйға калдың
Гүйә терһәгеңә таянып.

Аяз көндө йәшен аткан һымак

Тетрәндерзе донъя ағышы.
Йөрәктәрзә — һинең йөрәк уты,
Беззең күззә — һинең һағышың.
Күтәргәнгә күрә һинең иңең -
Ниндәй генә йөктәр һалманык.
Һин һаклаған сакта беззе

ТОТОШ -

Һине генә һаклай алманык ...

1995

Сафуан Әлибай

Өмөт

*(Юл һайын без өйзәргә китан
тейәп кайта инек)*

Кайзан ғына килеп йоккандыр
ул —
Безгә танһык ошо сәйер сир?!
(Юк, сир түгел, изге
язмышыңдың
Рух һуғарыр тылсым сәйелер).
Без икәүләп ерзе күп сырманык:
Кул болғашып калды сит илдәр.
Ташланманык алтын-
көмөштәргә,

Берәмтеклеп йыйған бүләктәр шул
Алтындарға ғына биргегез:
Сәфәрзәрзә үткән ғүмерзәрзең
Шаһиттары улар, билгеге.
Алып кайттык оло табыштарзы,
Томдар көтә дуһтар, әшнәләр;
Ә һин, Динис, кайза
гизәһендер,
Әллә һаман бүләк эзләйһендер?
Һығылды ла инде кәштәләр.

биргелез,

2003

Тоғро калайык

бергә

1991

Тимер Йосопов

Беште ер еләккәйзәре

Ер еләккәйзәре беште инде...

Р. Ғарипов

Яна-яна туңған ергә
Төштө ир йөрәккәйзәре.
Йәйзәр үтте,
Һин генә юк,
Беште ер еләккәйзәре.
Һуңғы тапкыр язғы елдә
Туззы һинең сәскенәйең.
Еләк беште,
Еләк татлы,
Уттай әсе йәшкенәйем.
Оло инең,
Һинең менән
Бер иттек без киң ғаләмде.
Юғалтыузар уртақ булды,
Бишкә бүлдек бер тәғәмде.
Бер кем дә юк,
Серзәремде

Асам йәйзең елдәренә.
Үзең һымак,
Зур кәүзәле
Кайғы ятты индәремә.
Татлы тиһәм,
Еләк асы,
Еренем мин
Бүкһеп-бүкһеп...
Йырың калды,
Йырзариңды
Йырлайым мин үкһеп-үкһеп...
Яна-яна туңған ергә
Төштө ир йөрәккәйзәре,
Йәйзәр етте,
Һин генә юк,
Беште ер еләккәйзәре

1996

Роберт Миңнуллин

Ах, ниндәй егет инең бит!

Ах, ниндәй егет инең бит,
Ах, ниндәй бөркөт инең!
Һин бит бөтөн Өфөһөнә
Бер генә бөртөк инең.
Ах, ниндәй дуһым инең бит,
Берәүгә лә биргеһез,
Һинең төслө дуһтар тағы
Булыр микән — билгеһез.
Күңелдәр һинһез тулышкан,
Өфөләр һинһез бойок.
Сак-сак кына түзеп торам,
Күз йәштәремде тыйып.

Динис кенә юк арала...
Ах, уның дуһлыктары!
Ул киткәс кенә беленде
Донъяның буһлыктары...
Ах, дуһтарым, кәрәк түгел
Һез мине йыуатмығыз
Күңел былай за кителгән —
Кәрәкмәй, илатмағыз!
Ах, дуһтарым, ниңә генә
Динисты ебәрзегез,
Ник үлемде еңмәнегез,
Ник минһез ерләнегез!

Низәр калған һиңә унда,
Ник кенә киттең, Динис?!
“Һағындыра Динис“, — тиһез
Һуң мин дә шулай тим бит.

Өлгөрмәне хәбәрегеҙ,
Һуңланы хаттарығыҙ...
Әйзәгеҙ Динис янына,
Йә үзен кайтарығыҙ!

1995

Рәйлә Бүләкова әзерләне.

Абдрахманова, Л. Динис Бүләков романдарын Төркиәлә лә укыйзар
[Текст] / Л.Абдрахманова

// Көнгәк. – 2012. – 18 декабрь. – Б. 2.

Арабыззан бик иртә киткән, күптәрзең яраткан языусыһы Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Динис Бүләковтың "Ғүмер бер генә", "Килмешәк" романдары Төркиәлә нәшер ителгән. Уларҙы Төркиәнең Гази университеты укытыусыһы, филология фәндәре докторы Нигяр Калкан башкортсанан тәржемә иткән.

Нигяр Калкан якташыбыздың әсәрҙәрен тоташ төрөк теленә тәржемә итһә, романдар Анкараның Этимесгут районы Хакимиәте, “Бенгю” Евразия Языусылар берекмәһе һәм Төрксой халык – ара төрки мәзәниәте ойошмаһы ярҙамында баһылған.

Баш калабыҙ Өфөлә төрөксә нәшер ителгән ошо китаптарҙың презентацияһы булды. Төрксой Халык-ара ойошмаһы делегацияһы II "Ак торна" Халык-ара төрки телле поэзияны тәржемә итеү конкурсы лауреаттарын котлау тантанаһында катнашты.

Презентация сиктәрәндә улар языусының тыуған яғы Смак ауылында ла булып китте. Делегацияны район Хакимиәте башлығы урынбаһары Илнур Мөлөков озатып йөрөнө. БР Мәзәниәт министрлығының Төрксойзағы вәкиле Әхәт Сәлихов, Анкараның Этимесгут районы Хакимиәте башлығы Сонат Алааттин, Гази университеты укытыусыһы Нигяр Калкан, БР Языусылар берекмәһе рәйесе урынбаһары Фәрзәнә Ғөбәйзуллина, языусылар Ғәлим Хисамов, Марсель Сәлимов, БР Мәзәниәт министрлығы белгесе Тимур Йосопов, иң беренсе күренекле якташыбыз исемен йөрөткән мәктәп алдындағы бюска сәскә һалды. Ауыл мәзәниәт йорто үзешмәкәрҙәре, мәктәптең "Нөгөш ынйылары" фольклор ансамбле коллективы дәртле йыр-бейеү менән халкыбыздың кунак каршы алыу йолаһын күрһәтте. Сит илдән килгән кунактарҙа башкорт халык көнкүрешен сағылдырған милли мөйөш тә зур кызыкһыныу уяты. Артабан улар языусының тормошон һәм ижадын сағылдырған, билдәле якташыбыз-ҙың исемен йөрөткән музейға йүнәлдә.

Унда сит ил кунактарын языусының хәләл ефете Рәйлә апай Бүләкова, кызы Зөһрә, Арыслан ауылы биләмәһе башлығы Айрат Шәйәхмәтов, Бөтә донъя башкорттары королтайы башкарма комитеты рәйесе Юнир Азнағолов, балалык дустары, музейы ойштороуға ярзам итеүселәр каршы алды. Иң беренсе, Рәис хәзрәт Сукбаев языусы рухына доға кылғас, әзәби музей директоры Нәсимә Сукбаева музей комарткылары тураһында кыскаса һөйләне. Динис Мөзәрис улының балалык дустары Әхәт Шаһманов, Ғәйнәтдин Камалетдинов, языусының сәңгелдәгендә йоклап үскән Сәлих Исәкәевтың хәтирәләре кызыкһыныу уятты. Рәйлә Мөхәмәт кызы бөтәһенәлә рәхмәт белдерзе.

Тәржемәсе

Нигяр Калкан үз
сығышында
языусының
романдарын
тикшергән вакытта
башкорт теленең
шул тиклем бай,
тәрән, киң коласлы
булыуын аңлауын,
геройзарзың киң
күңеллеген, тыуған
ергә тоғрологон, саф
һөйөүзең көсөн

тойоуын, был образдарзы Төркия йәштәренең дә яратып укыуын һызык өстөнә алды.

Лена Абдрахманова.
Александр Яворский фотаны

Бикбаев, Р. Ғүмер бер генә булһа ла ... [Текст] / Р. Бикбаев
// Ватандаш. – 2014. – № 5. - Б. 3 - 19.

Кешенең тормошон йәмләүсе, уға ныклы көс-таяныс биреүсе дуслыҡ тураһында быуаттар буйына бик күп матур һүзәр әйтелгән. Тоғро дустарың булыу оло бәхет ул. Бигерәк тә бөгөнгө һымак әхлак-иман емерелгән буталсыҡ замандарҙа. Тормошта яуызлыҡ, яһиллыҡ, оятһызлыҡ, көнсөллөк ярһығанда, ихлас аралашыр кешеләр һирәгәйгәндә тоғролоктоң, гәзеллектен кәзере арта, был-донъянан бик күптәре үтә иртә киткән дустарым тағы ла йышыраҡ иҫкә төшә. Рәми Ғарипов, Әнур Вахитов,

Марат Минһажетдинов, Миәссәр Басыров, Ким Әхмәтйәнов, Вафа Әхмәдиев узган быуаттың етмешенсе-һикһәненсе йылдарында бер-бер артлы вафат булды. Фекерзәштәрәм Мостай Кәримдең, Рәшит Солтангәрәевтең, Булат Рафиковтың, Ғәзим Шафиковтың, Раил Байбулатовтың, Ихсан Әхтәмйәновтың, Шәрәф Әхмәмәтовтың арабызған китеүенәлә байтак йылдар утте. Якташым Дим Дәминов менән дуҫ булдык. Башкортостанға башкортондан да тоғрорак ир-азамат Александр Филиппов менән йәш сактарған рухи аралаштык. Ул минең шиғырымды беренсе булып рус теленә тәржемә итте. Ошондай якты шәхестәр менән якын дуҫ булып, уй-фекер уртаклашып, бер-беребезең ижади уңыштарына кыуанып йәшәгән йылдарым ғүмеремдең ниндәй бай мәғәнәлә асыл сактары икәнлеген вақыт уткән һайын нығырак аңлайым, дуҫтарымды нығырак һағынам. Шулар араһынан Динис Бүләковты айырыуса юкһынам.

Кызғаныска каршы, дуҫтарымдың күбеһе хакында, ижадтары тураһында улар тере сакта ентекле һүз әйтеп өлгөрә алманым. Ғүмерзең бер генә икәнлеген белһәк тә, вақыттың сикләнгәнлеген онотабыз. Әйтер һүззәр әйтелмәй кала. Шуныһы бигерәк үкендерә.

Фекерзәшем, дуҫым Динис Бүләковтың илле йәшенә уның тураһында мәкәлә язғаныма кыуанам, һәләтле языусы, оло шәхес хакындағы һүззәрәмде уның үзенә лә, шул осор укыусыларына ла әйтә алдым. Был язмаларым ғәзәттәгесә юбилярҙы мактауҙар тугел, әзиптең үзенсәлекле язмышы, уның заман менән катмарлы бәйләнештәре, шул осорзағы әзәби мөхит, илдәге кыйралыштар дәүерендәге ижади эзләнеүзәр тураһында уйланыуҙарым булды. Унда күтәрелгән мәсьәләләрзең күбеһе әле лә ватандаштарыбызҙы борсой. Хәзерге тормоштағы хәүефле хәлдәрзең узған быуаттағы тамырҙарын барлау бөгөнгө укыусыларға ла фәһемле булыр тип уйлайым. Сөнки яңы йәш быуын донъя ғүмер буйы әлегесә барған тип уйлай, бик күптәре уларға тиклем булған вакиғалар, бөйөк ватаныбыздың тарихи қазаныштары һәм зур юғалтыуҙары хакында бөтөнләй тиерлек белмәй. Динис Бүләков илдәге каршылыклы ижтимағи вакиғалардың уртаһында йәшәне, улар әле тарихка күсмәс борон ук, әле кайнап торған сактарында ук үз һүзен әйтә алды, үз заманының һулышы бөркөлөп торған әсәрзәр ижад итте.

Әлбиттә, вақыт үтеү менән языусының, шағирдың, драматургтың ижади миһраҫы тулыраҡ асыла бара. Ләкин әзиптең язғандары миһраҫка әйләнгәнгә тиклем үк уның ижад донъяһын байкауҙар, вакиғаларҙы шул сактағы йәнле хәрәкәттә, үҫештә күзәтеүзәр — былар барыһы ла заман шаһитының қарашы, байтак йылдар бергә аралашып йәшәгән фекерзәшенең раҫлауҙары ул. Һәр языусы йәки шағир хакында уның менән бер осорза

йәшәгән заман шайхитының һүззәре яңы быуын укыусыларына шул осорзон һулышын еткерә, узгандарзың әле тарихка әйләнмәгән тере сагына кайтара, шуға ла кызыкһынып укыла. Бына ошоларзы күз уңында тотоп, мин 1994 йылда — бынан егерме йыл элек язылған мәкәләмә яңынан әйләнеп кайттым һәм Динис Бүләковтың тыуыуына етмеш йыл тулыу айканлы уны бөгөнгө укыусылар хөкөмөнә сыгарам.

Илленсе артылышта

Бынан ун-ун биш йылдар элегерәк Динис Бүләков йәйге ялын Урал тәбиғәтендә үткәрергә, йыл һайын кәмәлә Ағизел буйлап ағып төшөргә ярата торғайны. Хәзер зә яраталыр, форсат кына етмәйзер. Заманы ла башкасарак шул бөгөн.

Нисәмә көндәр буйына тау-урмандарзың, өскә ауырзай булып торған текә каяларзың матурлығына хайран калып ағып барыузар, зәмзәм һыуындай саф шишмәләрзә һыуһыныңды кандырыузар, әллә ниндәй тәрәнлектә лә төбөндөгә таштары йым-йым килеп күренгән Ағизелдә колас ташлап йөзөүзәр тормош мәшәкәттәрән индәрзән һыпырып ташлағандай була, тыуған еренән көс алып, кеше донъяға яңынан тыуған кеүек була.

Ләкин ғүмерлеккә онотолмас бындай сәйәхәттәр хозурлык косағында йәшәү генә түгел. Каяларға һуғылып, шаршыларза кайнап аккан Ағизел буйлап ағып төшөр өсөн уяулык та, сослок та, етезлек тә кәрәк. Ағизелдең ярһыу ағымы кыйыузарға, таһыллы кешеләргә генә баш бирә, иҫ киткес матурлыктарға һокланып та, хәтәр боролоштарза, шарламаларза базап калғандарзы, ебеп төшкәндәрзе кәмәһе, һалы менән кая ташка кыйрата килтереп һуға. Хас та тормоштоң үзендөгә һымак, кешеләрзең язмаштарындағы катмарлы юлдар һымак.

***Рауил Бикбаев, Динис Бүләков.
Салауат районы Тирмән ауылы. 1978 йыл***

Ижад донъяһында үз асыш-тарына ирешер өсөн, укыусыларға үз һүзен әйтер өсөн, Динис Бүләков тормоштоң етез һәм аяуһыз ағышында һәр сак үзәктә булырға тырышты, вақыттың кискен боролоштарында уяулығын юғалтманы, заман үзгәрештәрен һизгер тоя һәм әсәрҙәрендә шуның үзенсә - лекле һызаттарын күрһәтә алды.

Языусының 1992 йылда «Ағизел» журналында басылып сыккан һәм 1993 йылда Салауат Юлаев исемендәге Дәүләт премияһына лайык булған «Ғүмер бер генә» романының исеме астына йәйәләр эсендә «Заман тормошоноң күренештәре» тип куйылған. Бына ошо һүззәр Динис Бүләков прозаһының төп асылын бик йыйнаҡ итеп әйтеп биргән кеүек. Заман тормошоноң күренештәре — языусының һәр әсәренә карата шулай тиергә мөмкин. Әлбиттә, был күренештәр бер әсәрҙә бик сағыу асылырға, икенсәһендә үтә тоноҡ төсмөрләнәргә лә мөмкин. Ләкин Динис Бүләковтың хикәйәләрен, повестарын, романдарын, ғөмүмән, барлык ижадын, фекерләү үзенсәлеген, языусы буларак тормош менән бәйләнешен заман башка күз алдына килтерергә лә кыйын.

Һәр әзиптең үз донъяһы, үз зауығы һәм үз табыныуҙары. Күпселек языусылар ғәзәттә үзе йәшәгән дәүерҙең хафалары һәм борсолоуҙары тураһында яза, икенселәре үз заманы хақында ла, узғандарҙы байкап та кызыклы әсәрҙәр ижад итә, өсөнселәре (улары күпкә һирәгерәк) бары тарихи жанрҙа ғына эшләй. Һикһәненсе-тукһанынсы йылдарҙа башкорт әҙәбиәтенен иң зур казаныштарының береһе — безҙә ысын мәғәнәһендә тарихи прозаның барлыкка килеүе. Был шатлыклы күренеш халкыбыҙҙа милли үзәңдәң үсәүен раслай һәм яңы быуындарҙың рухи нығыныуына, миләттә үз мираҫына, тарихтағы үз урынына дөрөҫ караш тәрбиәләүгә көслө йөгөнтө яһай. Быуаттар төпкөлөндәге вакифаларҙы йәнле образдар аша яңынан терелтеү өсөн языусыға илһамдан, художник һиземләүенән тыш үткер тарихсы карашы, илһам өҫтөнә әллә күпме документтарҙа соксонорлоҡ, шуларҙан тейешле һығымталар яһарлык тарихсы ақылы, йылдарға һузылған хеҙмәт һәм сабырлыҡ та кәрәк.

Ләкин һәр жанрҙың, һәр теманың үз катмарлылыҡтары һәм ауырлыҡтары бар. Халыҡтар тарихы үзенең бик күп тармактары менән бөгөнгөгә килеп тоташһа ла, безҙең тамырҙарыбыҙҙы билдәләһе лә, барыбер үзенсә тамамланған, тукталған процесс. Әлбиттә, ундағы вакифалар үсәһендәге эзмә-эзлелекте, сәбәптәрҙе һәм һөҙөмтәләрҙе, билдәһеҙ шәхестәрҙе һәм факттарҙы асыҡлау, шул осор кешеләренең психологияһына, үз-ара мөнәсәбәттәрендәге нескәлектәргә, рухи һәм матди донъяһындағы үзенсәлектәргә үтеп инеүе ғәйәт ауыр хәл.

Үз заманы хақында һүз әйтергә теләүсә эзип алдында шулай ук ауырлыктар етерлек, сөнки уның алдындағы вакиғалар тамамланмаған, барыһы кайнай, бәрелешә, өр-яңы күренештәр тыуып тора. Тарихты байкаусыны тын диңгез култығына кат-кат сумып, гәрәбәләр эзләүселәр менән сағыштырып булһа, хәзерге заман тураһында языусы, үзе ғүмерзә лә күрмәгән ташкын йылғала алда ниндәй боролоштар, ниндәй каялар көтөрөн дә белмәйенсә, һал менән төшөп килеүе күз алдына баһа. Ташкындың тынғанын, йылғаның ярып юлдарын ярып үткәнән көткәндә, моғайын, барыһы ла асығырак күренер ине, баһалар, күзәтеүзәр, һығымталар за тулырак һәм дөрөсөрәк булыр ине. Юккамы ни ижад эшендә, бигерәк тә прозала, ваҡыт һузымы, талабы, йәғни вакиғалар ваҡыт арауығында һыуынғас, барыһы ла үз урынына ултырғас кына, улар хақында һүз әйтергә мөмкин, тигән караш йәшәй. Был фекерзә лә үзенсә дөрөслөк барзыр. Ләкин Динис Бүләков ваҡыт арауығы тураһында уйлап, вакиғаларҙың һыуынғанын көтөп ултыра торған языусыларҙан түгел. Ул тормоштоң эсә эззәренән, шаулы юлдарынан атларға ярата. Уның иң асыҡ миһалдарының береһе — языусының һуңғы романы.

Хәзер инде таркатылған оло илдең төрлө милли әҙәбиәттәре элек бер-береһенәң уңыштарын күрә һәм баһалай белә торғайнылар, һуңғы ваҡыттарҙа бындай дуһлыҡ бәйләнештәре тураһында ауыз асып һүз әйтеүе лә гонаһка иһәпләнә башланы. Әгәр бындай ижади бәйләнештәребеһеҙ юғалтһаҡ, беҙ бик ныҡ фәкирләнәһәкбеҙ, үзебеһеҙ киләһәгебеһеҙ үзебеҙ сикләйәһәкбеҙ. Шуға ла Динис Бүләковтың «Ғүмер бер генә» романы тураһында һүз йөрөткәндә, бәғзеләрҙең карашынса бик үк заманса булмаһа ла, башка әҙәбиәттәрҙең дә бөгөнгө тәжрибәһенә, әлегә хәлдәренә караш ташламаксымын.

Динис Бүләковтың романы беһеҙең күз алдында булған, элекке СССР күләмендә шаулаған вакиғаларҙың тулҡындары әле тынмаған, шаңдауы әле колактарыбыһеҙа яңғырап торған сағында ук қағыҙға теркәп калдырылған, түбәндән юғарыға тиклемге һаҡимлыҡ баһкыстарында королған сәйәси уйындарға карата күптәрҙең күзен аһырға ярҙам иткән кыйыу әһәр булды. Халыҡ депутаттары һайлау ваҡытындағы төрлө оятһыҙ интригалар, машиналар, торбалар, аһфальт юлдар, һәр йортка телефон үткәреүзәр вәғәзә итеп, сәйзәр-мәйзәр таратып, һайлаусыларҙы төрлөһә алдап, парламенттарға үтеүсә йылғыр бәндәләр элекке оло дәүләттең һәр тарафында аз булманы бит. Ә бына шул һақта тыуған роман тағы ла ниндәй әҙәбиәттәрҙә бар икән? Мин бер темаға мотлак әллә ниһә әһәр язылырға тейеш, тигән талап куймайым. Ләкин бында бит һүз тема тураһында ғына түгел, миллиәттең киләһегенә, халыҡ яһмышына мөнәһәбәт, шуларға тоғро шәхестәр һақында һәм кешеләрҙең өмөт-ыһаныстары менән үззәренәң тар, түбән мәнфәәттәре

өсөн һатыу итеүсе бәндәләр һақында бара. Азак килеп, иң мөһиме — милләттең үз-үзенә мөнәсәбәте, руһи талаптары, үз бәсен үзе баһалай белеүе йәки белмәүе тураһында бара. «Ни мәғәнә дөрөс һүз әйтеүзән, дөрөс һүзен инде һуңлаһа?» — тигәйне Рәми Ғарипов. Динис Бүләковтың «Ғүмер бер генә» романындағы дөрөс һүзәрзең ваҡытында әйтелеүе айырыуса мөһим.

Һикһән етенсе йылдарҙа Рыбаков, Дудинцев, Гроссман һ.б. яҙыусыларҙың Мәскәү журналдарында баһылған романдары тирәһендәге шау-шыуҙы кемдәр хәтерләмәй? Шундай әсәрҙәр баһылған шул дәүерҙә үзәк журналдарҙың тираждары күрелмәгәнсә үсте, әҙәбиәттә ғәйәт етез күтәрелеш башланыр кеүек ине. Ләкин сенсацияларҙың буш кыуыҡтары тиз шартланы, өстәл тартмаһында һакланған йәки сит илдә яҙылған рус прозаһы баһылып та бөттө, ә уҡыусылар өсөн ваҡиға булырлыҡ яңы әсәрҙәр бөгөнгө рус әҙәбиәтендә прозала ғына түгел, шиғриәттә лә, драматургияла ла нисә йылдар буйына юҡ дәрәжәһендә, заманында атаклы булған үзәк журналдар за сак-сак тын ала.

Был яктан үзебезҙең башҡорт әҙәбиәтендәге хәлдәр, минеңсә, һәйбәтерәк, һуңғы йылдарҙа «Ағизел» журналында элек баһырға мөмкин булмаған әсәрҙәр донъя күрҙе (Зәки Вәлиди, Муса Мортазин). Шул уҡ ваҡытта үзәктәге шау-шыу тынып, ундағы әҙәби мөхит һүлпәнәйеп, яңылыҡтар һирәгәйеп калғанда, безҙең башҡорт яҙыусыларының, шағирҙарының, драматургтарының яңынан-яңы әсәрҙәре ижад ителә торҙо, һәләтле яңы йәш көстәр үсеп сықты. Үзәктәге ижади союздар ығы-зығы, тарткылаш, мал өсөн яғалашыу аркаһында таркалғанда, безҙең ижади ойошмабыҙ үзенә берҙәмлеген һаклап кала алды.

Динис Бүләковтың «Ғүмер бер генә» романы ошо уңыштарға үзенә тос өлөшөн өстәй, шәхестең үз ере, үз халҡы алдындағы яуаплылығы, милләттең киләсәге тураһында уйландыра. Әйе, ғүмер зә, яҙмыш та, намыс та бер генә.

Был мәкәләмдә мин Динис Бүләковтың барлыҡ ижадына байкау яһарға, әсәрҙәренә бәйнә-бәйнә тукталырға йыйынмайым. Уның өсөн махсус тикшеренеү кәрәк. Яҙыусының һуңғы романы тураһында ентекләберәк һөйләүемдең сәбәбе иһә шунда. Беренсенән, был әсәрҙә күренекле прозаиктың ижад юлында яңы бейеклек, оҫталығының артабан үсеуен раһлаусы күренеш тип баһаларға кәрәк. Икенсенән, ошо романда Динис Бүләков прозаһына хас төп сифаттар, айырыуса уның тормоштағы мөһим үзгәрештәрҙә һизгер тоя һәм күрә белеүе тулы сағылған.

Заман һәм әзип тигән һүзҙәр кайһы сакта яңғырауыҡлы лозунг кына булып күренһә лә, әҙәбиәттә ошо мәңгелек бәйләнештән тыш күз алдына килтереп булмай. Һикһәнәнсе йылдар аҙағында — тукһанынсы йылдар

башында башкорт языусыларының, шағирзанының тормош менән бәйләнешендә байтак мөһим үзгәрештәр барлыкка килде, элек тыйылып килгән үткер мәсьәләләр, катмарлы хәл-вакифалар, тарихи шәхестәр тураһында асыктан-асык һөйләү мөмкинлегенә тыуы. Баштағы осорзағы күтәрәнкелек, үзгәртеп короузарға ихлас инаныу илдәге кыйралыштар тәьсирендә, ялған демократтардың асылын аңлау һөҙөмтәһендә ризаһызлыҡ, тәнкит рухы менән алмашынды. Ошоға нигезләнеп, айырым әзиптәр кешеләрҙе базар балтаһы менән куркытып, башкорт халкын базар иктисадына, демократияға каршы өндәй, тигән һүҙҙәрҙе ишетелеп калды. Ундай һүҙҙе әйтеүсә, бәлки, базар иктисадының нимә икәнлеген бик асыҡ күҙ алдына килтерә торғандыр. Ләкин танылған академиктар, сәйәсмәндәр уйлап сығарған төрлө программалар бер-бер артлы кыйралып тора, ә базар мөнәсәбәттәренә (уның заман талабы икәнлеген күпселек аңлай, әлбиттә) төплө фәнни нигеҙҙе безҙә һаман да юҡ. Үзгәртеп короу тигән изге эш асыҡ маякһыҙ, төҙөк компашыҙ башланды, базар иктисады тигән «модный» һүҙҙәр ил байлығын урлауға киң юл асты, шок терапияһы яһап, халықтың тир түгеп йыйған һуңғы тинен көпә-көндөз таланылар, уны хәйерсегә өйләндерҙеләр. Инде мәсьәлә башкорттоң ерен тартып алыуға килеп терәлде.

Башкорт әҙәбиәте халықты бер қасан да артқа сақырмаған, яманлыҡқа әйзәмәгән. Бөгөн дә шулай. Яңы осорза туған телдә, милли мәктәптәрҙең, мәҙәниәттәң яҙмышы, ер-һыулардың курқыныс хәлдә булыуы тураһындағы мәсьәләләрҙе тәү башлап башкорт әзиптәре күтәрәп сықты, Башкортостандың үзаллылыҡ яулауында, беренсе президентыбыҙҙы һайлауҙа, республика конституцияһын қабул итеүҙә лә улардың хеҙмәте аз булманы. Улар йәштәрҙең күтәреләүен күрергә теләй, төрлө ярым карак алыпһатарҙардың ғына түгел, юғары мәҙәниәтле белгестәрҙең, ысын эшкыуарҙардың күпләп үсәп сығыуына өмөтләнә.

Динис Бүләковтың ижады хақында башлаған һүҙемә тормоштоң әллә күпме яктары хақында уйланыуҙар кушыла. Языусының әсәрҙәре үзгәрә үк шуға сәбәпсә, сөнки бөгөн өскә калкып сыккан борсоулы мәсьәләләр языусының бынан байтак йылдар элек язылған әсәрҙәрендә үк күтәрелә килде. Мәсәлән, әзиптең күпселек хикәйәләре һәм повестары йәштәр тураһында. Улардың яҙмышы еңел түгел. Тормошка аяҡ бағканда улар төрлөсә азашыуҙар, хаталаныуҙар, эзләнеүҙәр аша оло юлға сығырға ынтылалар, кеше рухын сикләүсә калыптар менән үзгәрәсә көрәшәләр.

Йәки тәбиғәт яҙмышы. Етмешенсә йылдарҙа язылған «Иң озон төн» повесында вакифалар урмандың киләсәк яҙмышы тураһындағы бәхәс тирәһендә үсә. Уны аяуһыҙ кырыуҙы киләсәк быуындар алдында еңәйәт, тип Ғафур күпме генә аңлатырға тырыһа ла, Хажғәле кеүек комһозҙар еңеп

сыға. Ләкин Хажғәленең тәбиғәт алдындағы еңәйәте язаһыз калмай. Рәхсәтһез урман кырғанда тоҙ менән атылып тотола. Азак кеше өйөнә яуыз ниәт менән килгәнәндә, уны йәшен аткан ике коласлыҡ йөзйәшәр карағай басып үлтерә.

Һикһәнәненсе йылдар азағында басылып сыккан «Килмешәк» романы кешенең тәбиғәткә мөнәсәбәте, «Кемдәр ерзең ысын хужалары?» кеүек борсоулы һорауларҙы күтәрә. Дан-шөһрәт өсөн тыуған төйәгенә матурлығын рәхимһез емереүсә, байлығын талаусы, һыуларын коротоусы бәғзе етәкселәр асылда был ергә осраҡлы килеп юлыккан, шуға уның яҙмышына битараф йәшәгән килмешәк булып сыға.

Динис Бүләков Мәләүез районының Арыслан ауылында, һуҡмактарына Кинйә батырҙың эзҙәре уйылып калған тарихи төбәктә, һәр кемдә бер күреүҙә ғашиҡ итерлек йәмле Нөгөш буйҙарында тыуып үскән. Күпме араларҙы тау-таш ярып үткән Ағизел, Нөгөш был яктарҙа иркен сәхрәләргә килеп сыға. Бында Урал тауҙарының олпатлығы башҡорт далаларының киңлегә менән кушыла. Улар языусы күңелендә лә бер бөтөн булып йәшәй. Динис Бүләков тәбиғәттә бик һескә тойоусы әзип. Кайһы бер языусыларҙың барлыҡ иғтибары кешеләрҙең үз-ара мөнәсәбәттәренә генә йүнәлтелгән була, улар ниндәй ерҙә йәшәй, ниндәй матурлыҡтарға һоҡлана, уларҙы ниндәй ел-ямғырҙар қаға һ.б. — былары автор өсөн мөһим түгел. Бында бәхәсләшергә лә сәбәп юҡ һымаҡ, сөнки һәр кемдәң үз ижади алымдары. Ә бына Динис Бүләковтың прозаһын тәбиғәттән тыш күҙ алдына килтереүе кыйын, сөнки тәбиғәт ундағы төп образдарҙың береһе, күпһелек әсәрҙәре ниндәйһер күренештә һүрәтләүҙән башлана. Ундағы ер-һыу иһемдәренә генә иғтибар итегез: Кейәү кашы каяһы, Актүбә каяһы, Кәләш күҙе шиһмәһе, Баллы шиһмә, Йөзшиһмә ауылы, Йәмбиргән ауылы, Аҡнөгөш йылғаһы... Үзҙәре кеүек, иһемдәре лә ниндәй матур, һәр береһе йырлап тора, һәр береһе кешеләрҙең өлөштәренә төшкән бәхет булып, уларҙың яҙмыштарын бизәп йәшәй. Әзип үзенең геройҙарының донъяһына уҡыусыны һәр ваҡыт тиерлек тәбиғәт аша алып инә. Уларҙың һамысын, рухи һыклығын тәбиғәт менән бәйләнештә һынай, кешенең кылған кылыҡтарына ла һуңғы һөкөмдә йыш кына тәбиғәт үҙе сығара. «Иң озон төн»дә комһоз Хажғәлене карағай бәскән һымаҡ, «Кыйырсыҡ ай»ҙа туйға әзерләһеп йөрөгәндә мөхәббәтенә һыянәт иткән Нурғәленең өйлөк бүрәнәләрҙән йыйылған һалын аһарланып аҡкан Ағизел ташка бәрәп урталайға һындыра һәм һалсыһы менән бергә шарламалағы каяға һөйрәп алып китә.

«Кыйырсыҡ ай» повесының тәүге биттәрендә туктауһыз ямғыр яуған дөм-караңғы төндә кешенең бына ниндәй хәлдә калғанын күрәбәз: «Сыһтимер хәлдә тиз аңланы, һалды бәйләп куя торған йыуан арканды

кармап алып, кейеме-ние менән һыуға һикерзе. Бәхеткә каршы, был тәңгәлдә Ағизел ул тиклем тәрән түгел ине. Тырыша торғас, Сынtimer ярға сыкты. Арканды беренсе осраған беләк йыуанлык йәш ағаска сырманы, һал тартылыуға, ағастың кайыры һызырылып, ботактары шартлап һынды. Сынtimerзең танауына таныш кайыр есе бәрелде: муйыл ағасы, нык булырға тейеш. Ләкин ағым ыңғайына дәртләнеп алған һал муйыл ағасын тамыры менән генә ерзән һурып сығарзы ла ары китте. Сынtimer шулай за уның ярға якыная биреп калғанлығын шәйләне. Арканды тарта-тарта өстөрәлеп барзы ла муйыл ағасы аңғармастан йыуан тирәк ботағының айырсаһына кысылды. Кылдай тартылған аркан бирешмәне. Зур һал, кеүәте кәмеп, әкрән генә ярға һукты. Инде Сынtimer арканды тирәктең олонона бәйләп куйзы».

Динис Бүләков прозаһында кеше тәбиғәт менән хозурланып кына түгел, уның ташкынлы, буранлы, дауыллы хәтәр вакыттарында сая алышып та йәшәй. «Упкын ситендә бейеү», «Акбуз алышка сыға», «Шарлауык» — китаптарзың исемдәре үк һүрәтләнәсәк вакиғаларзың ғәзәти булмаһаһын белгертеп тора. Геройзарзың киҫкен бәрелештәрзә, етез хәрәкәттә асылыуы, сюжеттың көсөргәнәшле үсәше, вакиғаларзың тығыз үреләүе, урыны-урыны менән мажаралы хәлдәргә юлығыузар, үзенсә серлелек, йомак булып килгән асраузарзың йыш кына көтөлмәгәнсә хәл ителеп куйыуы әзиптең һүрәтләү стилинә, художество асылына иң хас сифаттар.

Күпселек әсәрзәре тормоштоң катмарлы каршылыктарына нигезләнеп тыуһа ла, Динис Бүләковтың ижад донъяһы — якты донъя. Ул күтәрәнке рухлы, күңеле канатлы кешеләрзе, романтик шәхестәрзе айырыуса якын күрә, күберәк шундай язмыштар хакында яза. Үзенә тәүге китаптарының беренен ул «Ауылымдың ак өйзәре» тип атағайны. Әзиптең геройзарының күбеһе юлдарза азашып, тормоштары буталып калғанда ла, кешелек сифатарын юғалтмайзар, якты хыялдарына тоғро калалар. Язмыштарының қояшы сайралып ватылғанда ла, уның һәр ярсығын кәзерләй беләләр. Әйтәйек, ғүмере буйы кешеләргә йорт бураузан бушамаған Сынtimerгә бәхет бер вакытта ла тулы ай булып бакмаған кеүек, бер вакытта ла унын донъяһы түп-түнәрәк булмаған. Ләкин һуғыш юлдарында тапқан мөхәббәтенең шаһиты булған кыйырсык ай нисә йылдар инде уның күңелен қояш кеүек яктыртып йәшәй.

Языусының тәүге әсәрзәренә үзенә биографияһында, шулай ук иптәштәренә, таныштарының тормошонда булған вакиғалар туранан-тура инеп киткеләй торғайны. Ижадтың тәүге осорзарында күп әзиптәр өсөн уртак сифат. Хәзер инде Динис Бүләков тормоштоң тәрәнерәк катламдарына үтеп инә, замандаштарзы борсоған уй-тойғоларзы нығырак тоя. Бөгөн әзип ғүмер

юлының иллесе артылышына артыла. Алсак шишмә булып башланган ижады Ағизел һымак олпатлана, уйсанлана, тулылана бара, индәге хәстәрзәр зә арта. Ижад эштәрен Динис Бүләков озақ йылдар буйы яуаплы вазифалар менән бергә алып барзы, «Пионер» журналының мөхәррире, Башкортостан радио һәм телевидениеһының етәксеһе, республика Юғары Советы депутаты булды. Узған йыл көз ул икенсе тапкыр Башкортостан Языусылар союзының рәйесе итеп һайланды. Бөгөнгө ауыр заманда безҙең ижади ойошманың берҙәмлеген һаҡлап калыу өсөн ул күп эш эшләй. Алда ниндәй генә тормош ташкындары көтһә лә, эштәрең уң булһын, хыялдарың мул булһын, кыуған юлың халыҡ юлы булһын, Динис дуҫ!

Ғинуар, 1994.

Бәхилләшеү һүзе

Башкорт әзәбиәте, башкорт сәнғәте, барлык Башкортостан был көндәрҙә оло юғалтыу кисерә. Күренекле башкорт языусыһы һәм йәмғәт эшмәкәре, Башкортостан Языусылар союзы идараһы рәйесе, Рәсәй Языусылар союзы сәркәтибе, Салауат Юлаев исемендәге Дәүләт премияһы, Ғәлимов Сәләм исемендәге премия лауреаттары Динис Мөзәрис улы Бүләковтың йөрөгә капыл тибеүҙән туктаны.

Мәләүез районының Арыслан ауылында тыуып үскән ир-арысландың, яландарҙа игенен дә иккән, ауыр һалдат хеҙмәтен егеттәрсә дан менән үткән, республикабыҙҙа журналистика эшенә күпме көс түккән, юғары ижтимағи вазифаларҙы лайыҡлы башкарган, ғүмере буйы ижад өсөн янып йәшәгән ир-арысландың кайнар йөрөгә тибеүҙән туктаны.

Әйтерһең дә, сал Уралдың ғорур бер каяһы емерелеп төштө һымак. Ижад бәйгеләрендә тынғы белмәгән ярһыу толпар йөрөгә ярылып йығылды һымак.

Динис Бүләков һәр сәк сәмләнеп, илһамланып ижад итте. Ул һәр сәк бөгөнгө көндөң борсоллоуҙары, миллиәтебезҙең бөгөнгө хафалары менән йәшәне. Динис Бүләковтың яҡын кәләмдәше, атаклы шағирыбыҙ Рәми Ғариповтың «Ни мәғәнә дөрөс һүз әйтеүҙән, дөрөс һүҙең инде һуңлаһа!» тигән шиғри юлдарын кемдәр генә белмәй. Динис бөгөнгө катмарлы тормошобоз һаҡындағы һаҡ һүҙең үз ваҡытында әйтә белде, кешеләрҙең күҙенә тура карап әйтә белде. Шуға ла уның хикәйәләре, повестары,

романдары меңәрләгән укыусыларыбыздың ихтирамын яуланы, әзәбиәтебезең хәзерге юғары казаныштарына әйләнде.

Динис Бүләков үзенә үзе аяу белмәүсә сая рухлы, тынғыһыз йәнле шәхес ине. Шуға ла ул канатлы кешеләр хакында, көслө, кыйыу һәм матур кешеләр тураһында язырға яратыр ине.

Динис Бүләков йөзө-күзе һәр сак нур сәсеп торған матур кеше булды, көслө шәхес булды, һөйкөмлө, йондозло кеше булды. Ул үзенә йөрәк ялкынын кешеләргә йомарт өләшеп йәшәргә ашкынды. Зирәк күңеле нимәләр һизенгән һымак, һуңғы вақытта үлем тураһында ул йыш һөйләй торғайны.

Динис Бүләковтың ни тиклем ярзамсыл кеше булғанлығын, тоғро дуҫ, ышаныслы юлдаш булғанлығын уның менән аралашкан һәр кем ғүмерзә онота алмаҫ.

Динис ғайләһенә һәр сак хәстәрлекле булды, бала йәнле кеше булды. Рәйлә менән улар уңған, алсак, тәүфиклы өс кыз үстерзеләр. Без бөгөн мәрхүмдең ғайләһенә, туғандарының, яқындарының оло кайғыһын ихлас уртаклашабыз. Һезгә Аллаһы Тәғәлә сабырлыктар бирһен, кәзерлеләребез. Ауыр сактарығызға һәр сак ярзамға әзер тороусы Динистең тоғро дуҫтары барлығын, зинһар, онотмағыз.

Бөгөнгө хәсрәтебез уртаҡ, кайғыбыз бигерәк ауыр, йөрәктәребезгә уйылған яра бигерәк тәрән. Кайғыбыздың ни тиклем ауырлығын әле аңлап та еткермәйбезер. Барыбыз за тетрәп калдык, шаңкып калдык. Яйлап, бәлки, исебезгә килербез, юғалтыуыбыздың тотош әзәбиәтебез өсөн ни тиклем оло булғанлығын вақыт үткән һайын нығыраҡ аңлай барырбыз.

Яны ғына канатланып-илһамланып йөрөгән Динистең бөгөн табутта ятыуына бер зә генә ышанып булмай. «Ағизел»дең һуңғы һандарында уның «Туззырылған тамук» тигән яңы романы баһыла ине. Күптән түгел генә Динис Бүләков яңы повесын язып бөтөргәйне. Уның әллә күпме ижади пландары бар ине. Көтмәгәндә улар барыһы ла селпәрәмә килде.

Шуныһы күңелде йыуата: уның һүзе, уның китаптары безең менән кала. Әжәл уны безең аранан алһа ла, Динис Бүләков ижады тигән оло донъя был якты донъяларға йәшәйәсәк.

16 март, 1995 йыл.

Динис иҫтәлегенә

Индәрәмә кулың ғына һалдың,
Индәрәмә бәлә һалманың.
Осоп кына китер йәнкәйеңде
Тотоп кына кала алманым.

Карашыңа сарсар күззәремә
Кара кайғы булып карай яз.
Хәлде белешерлек кешеләр аз,
Уй-сер бүлешерлек ирзәр аз.
Һин ир булдың, көнсөлдәрзең теле
Нахак ғәйеп һиңә өйһә лә,
Тертләп китәм,
Үткән сакта капыл
Берәйһенә: «Динис!» тиһәләр.
«Динис!» ти зә, бары шаңдау кайта,
Бары шаңдау кайта моңайып,
Һин карайһың һымак шул сак һынап,
Күз йәштәрең аша йылмайып.

1995 г.

Һинһез килеп еттек етмешенә

Әле касан ғына Динис Бүләковтың илле йәшен байрам иткәйнек. Әле касан ғына тәбигәттең иң йәмле сағында якташтары языусыны гөрләп торған һабантуй бүләк итеп котлағайны. Халык менән бергә без зә шул байрамда кыуанып-канатланып йөрөгәйнек.

Динис Бүләковтың илле йәшендә уның ижадын бик юғары баһалап, яңы уңыштар теләп, күпме ихлас һүззәр әйтелгәйне, мәкәләләр язылғайны. Укыусыларыбыз за, кәләмдәштәре лә уны бик хөрмәт итәләр, киләсәктә лә әлегә һымак илһамланып йәшәр, ең һызғанып эшләр тип, уға зур өмөттәр бағлайзар ине.

Шул матур тантаналарзан һуң бер йыл да үтмәне — ниндәй оло кайғы килде. Кайнап торған тормоштоң үзәгендә үзе лә тынғы белмәй йәшәгән һәм ижад иткән, язған һүзе менән дә, якты йөзө менән дә замандаштарын арбаған ошо көслө шәхес, асыл ир-азамат капыл якты донъяларзан китеп барыр тип кем уйлаған? Динис Бүләковтың юбилейзарын унһыз үткәрербез, әле һаман да сығып торған китаптарын языусы үзе күреп кыуана алмас тип кем уйлаған?

Күпме юлдарзы Динисһез үткәндә, ғүмер йомғағын унһыз һүткәндә, уның үзенең янына күпме дуһтарыбыз киткәндә, юкһыныузар һаман йөрәкте өткәндә, етмешенә лә килеп еткәндә языла был юлдар. Сирек быуаттан артык Динис Бүләков менән фекерзәштәр, дуһтар булып йәшәнек. Хәзер уның менән китаптары аша ғына һөйләшәм, иһтәлектәр донъяһында ғына осрашам.

Хәтирәләр күп, уларзың һәр береһе күңелгә якын. Һүззе Динистең тыуған төйәгенән башлағы килә. Шағирзы аңларға теләһәгез, уның тыуған ерендә булығыз тип, бик белеп әйткәндәр. Языусы менән дә, башка ижадсылар менән дә шул ук хәл.

Динис Бүләков йәмле Нөгөш буйындағы Арыслан ауылында тыуып үскән. Халкыбыздың арзаклы улы, зирәк зиһене, акыллы кәңәштәре менән Емельян Пугачевтың иң ышаныслы, иң тоғро арказашына әйләнгән Кинйә Арыслановтың атай-олатайзары ошо ерҙәрҙә йәшәгән. Азатлыҡ өсөн көрәшкән бөйөк батырҙарҙың төйәгәндә тыуыу үзе бәхет түгелме ни? Уларҙың рухы яңы быуындарға күскән. Уларҙың тоғролого һәм ғорурлығы Динистең күңеленә лә бәләкәстән үк айырылғыһыз булып береккән.

Динистең әсәһе Нәғимә апай менән минең әсәйем, һирәк булһа ла, ихлас аралашып калдылар, бер-береһен бик ихтирам иттеләр. Нәғимә апай вафат булғас, етемһерәп калған йортта без ғаиләбез менән (әсәйем, катыным, Айзар улым) 1975 йылдың июнендә егерме көн йәшәһек. Йәй бик коро килде, тамсы ла ямғыр күрмәгән яландар тап-такыр булып калды. Бар кеше кырылышып япрак әзерләһе. Ошо түҙеп торғоһоҙ әсә көндәрҙә без күберәген Нөгөш буйында булдыҡ. Комонда кызындыҡ, һыу индек, Айзар менән кармаҡ һалдыҡ. Нөгөштөң Ағизелгә койған ерендәге Нәтәҙе тауы башынан улым менән алдыбыҙҙа йәйрәп яткан йәмле тәбиғәткә һокланып карап торғаныбыҙ, шул бейеклек, шул киңлектәр әле лә күҙ алдымда.

Бер кистә, күҙ бәйләнә башлаған ваҡытта, Айзар менән балыҡтан кайтып килгәндә, Нөгөш өстөндәге матурлыҡты күрөп, хайран калып тукталдыҡ. Йылғаға бер яктан шәфәк кызыллығы төшкән, икенсе яктан ай юлы һузылған. Эңерҙең моңһоу балкышы айҙың уйсанлығы менән кушылған. Оноторлок түгел.

Йокларға тышта урын әзерләп алғайныҡ. Төн һайын тиерлек күперҙә йәштәр уйыны башлана. Күперҙә емерерҙәй булып бейегәндәре, йырлаған-көлөшкәндәре яңғырап тора. Бер нисә көнгә Динистәрҙең ғаилә менән кайтып тешәүҙәре тормошобозға йәм өстәй.

Динистең тыуған йортонда йәшәгән көндәрҙә без уның күршеләре, дустары, ихлас ауылдаштары менән аралаштыҡ. Бындағы тәбиғәттең хозурлығы безҙе арбаны. Ошонда йәшәгәндә мин күңеле кешеләргә һәр сак асыҡ, үзе тәбиғәткә ғашиҡ Динис Бүләков ижадының тамырҙарын нығыраҡ аңланым һымаҡ.

Тыуған төйәгенең матурлығына, якташтарының күңел байлығына һокланып та, ғорурланып та йәшәгән, шул хазиһаларҙан илһам алып ижад иткән Динис Бүләков ошоларҙы кәләмдәш дустарына йышыраҡ күрһәтергә тырышты. Арыслан батыр атлап йөрөгән был ерҙәрҙә Рәми Ғариповтың

эззәре лә калған. Нөгөш буйзары Рәми ағайзың катыны Надя еңгәнен йырлаганын да, Сафуан менән Фәрзиә Әлибаевтарзың моңло тауыштарын да ишеткән. Динис сакырып килтергән шағирзәр һәм әзиптәр, сәхнә оҫталары халык алдында ихлас сығыш яһаған.

Дуһындың тыуған яктарындағы матурлыктарға уның үзе менән бергә хайран калып йөрөүзәрзең ниндәй бәхет икәнлеген йылдар үткәс нығырак аңлайһың. Динис менән бергә кисергән шундай якты мәлдәрзе һағынып хәтерләйем. Уларзың йышырак булмағанлығы үкендерә. Хәзер инде был ғәзиз урындарзан Динисһез үтәбез. Яныбызза ул үзе булмағас, был ерзең балкыштары һүрелеп калған төслө, ауылдаштарының караштарында моңһоулык арткан төслө.

* * *

Дуһтарыңдың тыуған ерзәрендә уларзың үззәре менән бергә йөрөүзәр онотолмаслык сәйәхәт, үзең өсөн яңы донъяны асыу, шул ук вакытта һине якташтары янына сакырған юлдашыңды нығырак аңлау мөмкинлеге лә ул. Ә бына дуһтарыңды үзеңдең тыуған яктарыңа алып кайтыу тағы ла шатлыклырак вакиға. Кыуаныс та, бик зур яуаплылык та.

Динис Бүләков менән байтак юлдарзы бергә үтергә насип итте. Шул сәфәрзәрзең мине иң нык тулкынландырғаны, әлбиттә, Туксоранға сәйәхәт.

Бик зур яуаплылык тигән һүззәрзе тағы ла кабатлайым. Башкортостандың райондарында һәм калаларында, шулай ук туғандаш республикаларза, хатта Мәскәүзең үзендә башкорт әзәбиәте һәм сәнғәте көндәре әлегерәк йыш була торғайны. Был һәйбәт традиция, һүлпәнерәк булһа ла, әле лә дауам итә. Шуныһына иғтибар иткәнһегеззер: был оло осрашыузарзы исемләгәндә «әзәбиәт» һүзе бөтөнләй төшөп калды. Ә бит әлегерәк бындай тантаналар иң әлек «әзәбиәт» тигән һүззән башлана торғайны. Ярар, быныһы башка мәсьәлә.

Һүзем Туксоранға сәйәхәт тураһында ине. Башкортостанда «әзәбиәт» көндәре район етәкселәре менән, кайһы сакта хөкүмәт кимәлендә алдан әзерләнеп үткәрелә. Ундай саралар урындағы хужалар өсөн дә, языусылар өсөн дә яңылык түгел, күптән өйрәнелгән эш. Ә бына сит өлкәләрзе йәшәүсе милләттәштәребез менән осрашыузарзы ойоштороу күпкә катмарлырак. Бында языусыларзы етәкселәр колас йәйеп көтөп тормай. Якташтарым нисек каршы алып, кәзерле кунактар алдында һынатмаштармы? Дуһтарың менән кайтканда бигерәк тә шуныһы уйландыра.

Туксорандағы ауылдар милләтебезгә Мөхәмәтша Буранғолов, Дауыт Юлтый, Ғабдулла Амантай, Сәғит Ағиш, шулай ук яңы быуындарзан

Сөләймән Муллабаев, Хисмәт Юлдашев һ.б. эзиптәрзе, Сәғит Мрәсөв, Кәрим Изелғужин һымак дәүләт эшмәкәрҙәрен, сәнгәтебезгә рәссам Рәхим Ишбулатовты, артист Сәхи Сәйетовты, башкорт киноһына нигеҙ һалыусы Әмир Абдразаковты һ.б. шәхестәрҙе бирһә лә, бындағы халыҡ менән яҙыусыларыбыҙдың йәнле бәйләнеше оҙак йылдар буйына бөтөнләй булманы.

Гәрәһә бында милли мәктәптәр һаҡланды, алтмышынсы йылдардың баштарына тиклем балалар бөтә фәндәрҙе лә тик башкортса уҡыны. Журналдар за һәйбәт тарала торғайны. Мәсәлән, «Ағизел» журналының һанлы замандарында — тиражы 60 мең данаға еткән һаҡтарҙа шуның дүрттән бер өлөшөн Башкортостандан һиттә йәшәүсә башкорттар алдырҙы. Тик яҙыусылардың ғына күрһә тарарға, шул иһәптән безҙең Тукһоранға ла юлдары төшмәһә.

Дөрөһә, 1957 йылда Сәғит Ағиш үҙенәң тыуған ауылы Иһәнгилдегә Мостай Кәрим менән бер һисә сәғәткә генә кайтып әйләнгән. 1959 йылда Кирәй Мәргән етәкселегендә фольклор экспедицияһы үткән. 1968 йылда Рәми Ғарипов менән кыска ғына һаҡыт әһәндә Тук, Соран, Кырһоран буйҙарындағы башкорт ауылдарының барыһында ла тиерлек булғайныҡ, көнөнә ике-өһ ерҙә халыҡ менән өһрашып йөрөгәйнек. Уйлап карһаң, үҙәнсә героик рейдта йөрөп кайтканбыҙ икән. Ләкин былар бик аз. Нисәмә тиһтә йылдар буйына безҙең далаларға башкорт яҙыусылары бөтөнләй аяҡ баһмаған.

Һикһәһәһәһә йылдарҙа хәлдәр яҡшы яҡка үзгәрә баһлағайны. 1984, 1988 йылдарҙа күренекле шағирҙар, ғалимдар, артиһтар менән Тукһоран яҡтарында йөрөп кайттыҡ, киһәләрҙән һуң халыҡ бик кыуанып, үҙәнәң миллиәтә өһөн ғорурланып, рәхмәттәр әйтеп калды. Ошондай өһрашыуҙар артабан да дауам итте. Шулардың береһә һәм иң һыҡ иһтә калғаны, минәң өһөн айырыуһа тулҡынландырғыһы — 1989 йылдың көзөндәгә безҙең сәфәрәбез.

Сәйәхәтебезҙең тәүгә көнө бик кәҙәрле яҙмаларҙа — Мостай Кәримдең иһтәлектәрәндә теркәләп калған. 1990 йылда яҙылған «Сылтыр за ғына сылтыр» тигән хәтирәһән халыҡ шағиры былай баһлаған: «Узған йәй Ырымбуրға барыһлай Юһатыр йылғаһы аһа сыкканда йөрөгөмдә капыл сәнсеү алды. Сәбәбә бар. Баязит Бикбайдың тәү әһкән, тәү йөзгән һыуы ул — Юһатыр. Хәтер тертләп уяңды, һағыһ яңырҙы. Көтөлмәгән шиғри юлдар уйға килде:

Ул килгәндән бирле,
Дала буйлап,
Бигерәк моңһоу аға Юһатыр.

Юшатырға карап, уны һағынам,
Күңелемде кемдәр бушатыр?

Шөкөр, юлдаштарым һағыш уртаклашып, күңел бушатырлык ирзәр — Рауил Бикбаев, Динис Бүләков, курайсы Юлай Ғәйнәтдинов. Тукталып, шағирзың тыуған тупрағына баш эйзек, күгенә рәхмәттәр укынык. Юлдаштарым бына тигән. Ләкин ер йөзөндә лә, күңел түрендә лә берәүзә берәү алмаштыра алмай».

Баязит Бикбайзың иштәлегә безгә фатиха биреп калғайны. Мин юл буйынса, орашыузар нисек үтер, нисек каршыларзар, тип борсолоп барзым. Ә Мостай ағайзың күңелендә, дусын һағынып, шиғри юлдар яралған.

Тыуған яктарыма бына ниндәй ир-егеттәр, милләтебеззең ғорурлығы булған шәхестәр менән кайтып төштөм.

Дүрт көнлөк сәфәребеззең байтак вакыты юлға китте, сөнки аралар алыс. Шулай за ете ауылда булырға өлгөзөк. Мәшһүр Мостай Кәримдең үзен күреп тыңлай алғанға, Языусылар союзы рәйесе, бары әсәрзәре аша таныш булған күренекле прозаик Динис Бүләковтың үзе менән орашыуға, былтыр ғына был яктарза булып киткән Юлай Ғәйнәтдиновтың курай моңон, йырзар тарихын һөйләүен ишетеүгә якташтарымдың ни тиклем кыуанғандарын аңлаһа, Башкортостандан ситтә йәшәүсә милләттәштәрәм генә тулыһынса аңлар. Был орашыузарға сирек быуат ғүмер үтеп китһә лә, унда катнашкан якташтарым Мостай Кәрим менән аралашып калғанына ғорурлана, Динис Бүләковты, Юлай Ғәйнәтдиновты оло хөрмәт менән искә ала.

Был сәфәрзә лә Динис Бүләков тыңлаусыларзың хәтеренә уйылырлык сығыштар яһаны, якташтарымды беренсе тапкыр күрһә лә, уларзы электән белгән һымак, тиз генә уртак тел таба белде, һәр вакыттағыса илгәзәк тә, зирәк тә булды.

Юл йөрөгәндә төрлө кызык хәлдәргә орайһың. Зөлхизә һеңлем менән Рифат кейәүзәрзә кунак булғанда уларзың Френд тигән эте иртүк тороп йөрөгән Мостай ағайзы балтырынан эләктереп алғайны. Уның яраһын эргәләгә медпунктта тиз генә бәйләй һалдылар. Был вакиға онотолған да һымак ине. Әммә ике айзан һуң минең «Соран буйындағы Френдка» тигән шиғырым тыузы.

Даланы тәү күргән кешене дала киңлектәре хайран итә. Караш иңләмәслең бындай күренештәр беззең Дөйөм һырт (Общий Сырт) тип йөрөтөлгән ерзәргә бигерәк тә хас. Тип-тигез генә йәйрәп яткан далала тиштә сакрымдарға һузылған бындай иркенлектә күреп булмай. Ә беззә яңы бейеклеккә артылыуың була — алдында ғүмерзә онотолмаслык ғәләмәт панорама асыла. Исәнгилдегә барғанда Тук менән Кырсоранды айырған

һыртта туктап, землемер бағананы янында илаһи киңлектәргә һокланып торғайнык.

Көндәре лә иҫ киткес ине бит! Ысын алтын көз балкып тора. Әйтерһең дә әбейҙәр сыуағы түгел, йылы йәй мәле. Сентябрь булһа ла, Актин ауылы янында Тукта мин һыу инмәйенсә түзмәнем.

Далам киңлектәрен, якташтарымдың йомарт күңелен, кунаксыллығын, әзәбиәтте, сәнғәтте шул тиклем яратыуҙарын юлдаштарым бик хуш күрзе. Шуға кыуанып йөрөнәм, кыуанып кайттым. Әле лә ихлас кыуанып иҫкә алам.

* * *

Динис Бүләковты күреп белгәндәр иң элек уның якты йөзлө, нурлы кеше булыуын әйтә. Үзе матур ир-егет ине, донъяны ла матур итеп күрергә теләне. Икенсе китабын йәш языусы иң уңышлы хикәйәләренең береһенең исеме менән «Ауылымдың ак өйҙәре» тип сығарғайны. Тормоштағы яктылыкты һаклау һәм яклау — әзип ошо оло максаттар менән йәшәне.

Динис һәр ваҡыт башкаларға эскерһез ярзам итергә әзер ине. Янындағы шна түгел, әллә кайзағы һәләкәт-фажиғәләрҙе йөрөгә һыزلанып кисерҙе. 1988 йылдың аҙағында Әрмәнстанда ер тетрәгәндә Динис ундағы кешеләрҙең кайғыһын уртаклашырға ашықты, етемдәрҙең яҙмышын хәстәрләне.

Совет осоронда әзиптәргә әсәрҙәрендә ыңғай герой ижад итергә тигән талап куйылды. Урынлы талап. Кешеләргә үрнәк булырлык образ тыузырыу языусы өсөн оло қазаныш. Бик һирәкләп булһа ла, әзәбиәттә ундай әсәрҙәр зә язылды. Китаптарҙа тасуирланған «өлгөләрҙән» юғарыраҡ торған шәхестәр тормоштоң үзендә лә осрай. Улар һирәк, әммә бар.

Халықтың таянысы булған шәхес тигән заттың күп сифаттарын Динис Бүләков үзенә туплағайны. Олпатлык менән ябайлык был шәхестең яҙмышында үз-ара һис бер қаршылыкһыз татыу йәшәне. Йомарт, әммә талапсан. Ихлас, әммә бер катлы түгел. Акыллы, принципиаль етәксе. Башбаштаклыкка, екеренеүҙәргә юл куймай, һәр кемгә кәрәкле һүҙҙе таба белә. Илдәге ижтимағи үзгәрештәрҙе бик һизгер тоя. Ығы-зығы менән вакланмай, тик зур эштәргә тотона.

Ысынлап та, Динис һымак көслөләр ваксыл булмай. Көслөләргә көнсөллөк ят нәмә. «Киң донъяға һыймай вак кешеләр, киң күңелгә һыймай вак тойғолар».

Мин яқын фекерҙәшемдә һис кенә лә идеаллаштырырға йыйынмайым. Динис ер кешеһе, заман улы булып йәшәне. Хаталар за, алданыу-хыянаттар за уны урап үтмәне. Ләкин ошоларҙы сабыр кисерә белде.

Бөрийәндә Башкорт әҙбиәте көндәре. 1990 йыл.

Языусы менән аралашырға өлгөрмәгән яңы быуын укыусылары һакланып калған фоторәсемдәрҙән алсак карашлы, һөйкөмлө, матур кешене күрер. Бигерәк тә йәшерәк сактарында төшкәндәрендә күпме көс-дәрт, күзҙәрендә ихласлыҡ һәм ышаныс түгелеп тора.

Ләкин мин Динис Бүләковтың ауыр кисерештәр менән йәшәгән һағышлы, борсоулы сактарын да байтак күрҙем. Шуһ бойок мәлдәре фотоларында ла сағылған. Белгертмәскә тырышһа ла, хәүеф-һафалары, һағышлы уйҙары йөзөнә сыккан. Йылдар узған һайын уның моңһоу уйҙары арта барҙы.

Гүмеренең һуңғы ун йылы донъяларҙың астын өскә килтергән кәһәрле осорға тура килде. 1985—1995 йылдарҙа халкыбыҙ һимәләр генә кисермәне! Таһма телле Горбачевтың үзгәртеп короу тигән һөрәнә менән башланған эштәре емереү-кырыуға әйләнде. КПСС бөттө, донъялағы иң кеүәтле ике илдең береһе булған СССР таркалды. Кисәге күпме ватандаштар башка илдәрҙәге күршеләр хәлендә калды. Донъя тарихында булмаған енәйәт эшләнде: Рәсәй Президенты Ельцин үз иленең парламентын тупка тотто. Тирандың гонаһтары бының менән генә сикләһмәне, уның карактары ил байлығын таларға тотондо.

Динис Бүләковтың зур-зур ваһифалар башкарыуы ла, тынғыһыз йәмәғәт эшмәкәрлеге лә һәм, иң мөһиме, — шуһ осорҙағы катмарлы вакифаларҙы сағылдырған киң коласлы, тормошһан өс роман ижад итеүе лә һәк ошо һәләкәтле ун йыл эһендә булды бит. Ул биһк уңған һәм һәләтле языусы ғына түгел, хәстәрлекле етәксе, оһта ойоштороусы, яңы дәүләтһелек өсөн көрәшеүһе, Башкортостандағы ижтимағи вакифаларҙың үзәгендә

йәшәүсе үткер карашлы сәйәсмән дә ине. Ул Башкортостан Языусылар союзының берзәмлеген һаклап калыу өсөн бик күп көс һалды. Был ойошманың район-калаларза бер нисә яңы бүлеген асыу нәк уның эшмәкәрлеге, етәкселәр менән уртақ тел таба белеүе аркаһында ғына мөмкин булды.

Һәр сак йәштәр менән аралашты, төрлө ижади саралар йыш үткәрелде. Өзәбиәттең киләсәк язмышын уйлап йәшәүен Мәскәүзәге атаклы Өзәбиәт институтында беззәң йәштәрзән бер төркөм тәржемәселәрзе укытыузы ойоштороуы ла раслай.

Узған быуаттың һикһәненсе йылдары азағында — тукһанынсы йылдар башында башкорт милли хәрәкәте республикалағы ижтимағи вакиғаларға көслө йөгөнтө яһаны. Ғалимдарыбыз, языусыларыбыз, бик күп зыялыларыбыз ошо хәрәкәттең башында йөрөнөләр. Улар йыш кына Языусылар союзына, уның етәксеһе Динис Бүләков янына тупланды. Мәсәлән, милләтебеззәң юлбашсыһы, Башкортостан республикаһын ойоштороу өсөн күпме ауырлыктарзы еңеп сыккан дәүләт эшмәкәре, артабан донъя күләмендә абруй яулаған тарихсы Зәки Вәлидизе халкыбызға яңынан кайтарыу юлында бик мөһим азым булған сараны — уның йөз йыллык юбилейы тантаналарын үткәрәүзә, исемен мәңгеләштерәү буйынса унан һуңғы зур қазаныштарға ирешәүзә Динис Бүләков төп ойоштороусыларзың береһе булды.

Һанай башлаһаң, бындай эштәр күп. Языусы, вақыт дистанцияһының үткәнен көтмәйенсә, әсәрзәрендә, бигерәк тә өс романында заман һақындағы һүзен нәк үз вақытында — ошо заман мөхитендә канатланып та, һызланып та, даулашып-яғалашып та, еңеп-еңелеп тә йәшәгән сакта әйтә алды. Әммә замандың аяуһызлығын, йәшәйештең һәм кеше тәбиғәтенәң асылын тәрәндәнерәк аңлау Динистәң йөрәген нығырак яраланы, карашында моңһоулыкты арттырзы.

1983—1984 йылдарза мин ошо шиғырымды язғайным:

Хыялдарза эзләп күк диңгеззән
Ак карабын, алһыу елкәнен,
Онотабыз ерзә кешеләрзәң
Мал көткәнен, иген иккәнен —
Ошо үзе тормош икәнен.

Уратканда кайсак ығы-зығы,
Ауырлыктар баһып киткәндә,

Әйткеләнем:
Шул да булған тормош!
Башкасарак безең көткәндәр.

Уйламайса ыскындырған һүззән
Кешеләрзең күнеле кителде.
Әллә ниндәй тормош эзләнем мин...
Ошо үзе — тормош бит инде.

Күпме эште, алда эшләнер тип.
Иртәгәһе көнгә калдырзым.
Якындағын кайғыртаһы ерзә
Алыстағын уйлап қаңғырзым.

Донъя мәшәкәте ялыктырып,
Хыял менән күнел тулышһа,
Әйттем тағы:
Былар тормошмо ни?!
Алда әле безең тормоштар...

Йөрәк һызландырып,
Гүмеремдең
Асыл мәле үтеп киткәндә,
Аңланым мин: һәр ғәзәти сәғәт —
Ошо үзе тормош икән дә.

Дусыма арналған, тарихтағы киҫкен боролоштар алдынан язылған был шиғырзың башына «Динискә» тип куйылған. Киләсәккә зур өмөттәр бағлағанбыз, донъяға ныклы ышаныс менән бакканбыз. Күпме канатланыу, эзләнеү, ынтылыш! Шулай за ул вакыттарза күберәк романтик хыялдар менән йәшәлгән.

Шиғырымда «Башкасарак безең көткәндәр» тигәнмен. Алдағы көндәребез, ысынлап та, башкасарак килде. Ләкин без көткәнсә килмәне. Ер тетрәүенән дә яманырак тарихи тетрәүзәр безең иллюзияларзы емерзе, кыйралыштар уртаһында буш хыялдар таралып, бушлыкка осто. Алдыбызза ысынбарлык бөтә каршылыктарында асылды, беззе романтиктарзан реалистар итте. Динистең ауылындағы ак өйзәр ак көйөнсә калһа ла, күнелдәр караға буялды. Тыуған ерендә килмешәккә әйләнгән, илде ботарлап талаған әзәмдәр, иманһыззар күбәйзе. Хезмәт ритмы бозолдо, илде аритмия

калтыратты, әхлак какшаны. Был вакиғалар башкорт әзәбиәтендә иң элек Динис Бүләковтың «Килмешәк», «Ғүмер бер генә», «Туззырылған тамук» романдарында, образлы йылыязма булып, киләсәк өсөн теркәлеп калды.

Динис Бүләков болғауыр йылдарза ла киләсәккә өмөт-ышанысын юғалтманы, халкын һаман да алға әйзәне. Уның 1995 йылды сәләмләп язылған һуңғы мәкәләһе «Йондоззарға карап йәшәйек!» тип атала. Ундағы һүззәр әле генә язылған һымак: «Бөгөнгө ялған демократия килтергән афәтте нисек анларға һуң?», «Власть руленә йәбешәүселәрзең күрәшлегендә халыктарзың ни ғәйебе бар һуң?», «Ниндәйзер яңы тормош корам тип, ни өсөн тотош бер илде, уның тистәләгән халыктарын шулай хурлыкка, түбәнселеккә, бөлгөнлөккә, хәйерселеккә, ызғыш-талашка ғына түгел, хатта койошка дусар итергә кәрәк булды һуң?» Бындай өзөктәр менән генә сикләнеп булмай, мәкәләне яңынан тулыһынса бастырырға кәрәк. Унда күтәрелгән мәсьәләләр әле лә хәл ителмәгән, языусының кайһы бер һүззәре бөгөн хатта элеккенән да актуалерәк.

Динис Бүләковтың йөрәген бына ниндәй хәлдәр һызлаткан. Языусы үзе әйткәнсә, ғүмер бер генә. Әммә йөрәктә берәү генә, барыһы ла шунда йыйыла. Йөрәктең дә түзер сиктәре бар.

«Йондоззарға карап йәшәйек!» тигән яңы йыл котлауында ватандаштарына языусы ошолар тип өндәшкәйне: «Теләктәрәм изге, улар милләттәштәрәмә қағыла: әйзәгез әле 1995 йылда, тарихта беренсе тапкыр үткәреләсәк Бөтә донъя башкорттары королтайы йылында, берзәмерәк йәшәйек, йөз кызартырлык булмаһын! Берзәмлектә — көс, татыулыкта — бәрәкәт. Милләтебез кәмеү яғына түгел, артыу яғына китһен, сәләмәт балалар үстәрәйек». Артабан да бик изге теләктәр әйтелә. Тағы ла кабатлайым: был мәкәләне яңынан бастырырға кәрәк.

Башкорттарзың бөтә донъя королтайында Динис Бүләков ни тиклем кинәнестәр менән йөрөр ине. Насип булманы. Язғандары хәзер уның васыяты һымак ишетелә.

* * *

Ғүмер бер генә килһә лә, языусының язмышы башкасарак. Әзиптең үлемһезлеге уның үлеменән һуң башлана, тизәр. Ләкин бының өсөн тос ижад, киләсәк быуындарзың да рухи донъяһында йәшәрлек әсәрзәр калырға тейеш.

Динис Бүләковтың хикәйәләре, повестары, романдары вакытлы матбуғатта ла, айырым йыйынтыктар булып та йыш басылды, тотош әзәбиәттең қазаныштарынан һаналып, юғары баһаланды. Китаптары Өфөлә генә түгел, Мәскәүҙә, Казанда донъя күрзе.

«Туззырылған тамук» романы әзиптең вафатынан һуң айырым китап булып сыкты. «Килмешәк» романының русса тәржемәһе Мәскәүҙә «Современный писатель» нәшриәтендә донъя күрзе. Һайланма әсәрҙәренә томдары укыусыларға барып етте. Замандаштарының, кәләмдәштәренә хәтирәләре, уға арналған шиғырҙар «Динис Бүләков хақында иҫтәлектәр» тигән бай йөкмәткеле китапка тупланды.

2012 йылда Динис Бүләковтың һүзе Төркиәгә етеп, унан әйләнеп кайтты. ТЮРКСОЙ-зың ойштороуы буйынса «Килмешәк», «Ғүмер бер генә» романдары төрөк катыны Ниғар Калкандың тәржемәһендә ике матур китап булып басылып сыкты. Өфөлә, Мәләүездә был басмаларзың презентацияһы ысын байрамға әйләнде. Бер үк языусының ике романының бер юлы ике китап булып бер сит телдә басылып сығыуы — бындай вакифаның әлегә тиклем башкорт әзәбиәтендә булғаны юк ине. Башка әзәбиәттәрҙә лә йыш буламы икән? Был ике китаптың нәшер ителеүе башкорт әзәбиәтенә халыҡ-ара бәйләнештәрен үстәреүсә мөһим вакиға булып тарихта каласак.

Тимәк, Динис Бүләковтың һүзе алыстарға барып етә, киләсәккә үтә. Әзип тураһындағы иҫтәлектәр китабынан бер өзөк килтерәм. Динистең ауылдашы, оҙак йылдар «Нөгөш» колхозының етәксәһе булған Мизхәт Таштимеров былай тип һөйләй: «Әлегә көндә музей ауылыбыззың кото булып тора, ниндәй генә сара үткәрергә булһаҡ та, музей катнашмай калмай. Динис Бүләковтың исемен мәңгеләштерәү буйынса байтаҡ эштәр эшләнде: Арыслан урта мәктәбе уның исемен йөрөтә, Нөгөш һыуһаҡлағысында, туристарзы шатландырып, «Динис Бүләков» исемендәге катер йөзә, Мәләүез калаһында, Смак, Арыслан ауылдарындағы урамдарға исеме бирелде. 60 йәше тулған көндәрҙә мәктәп ихатаһында Динис Бүләковтың бюсы асылды. Йыл һайын 18 майҙа, тыуған көнөндә, мәктәп балалары, ауыл халқы һәм языусылар катнашлығында хәтер кисәләре, әзиптең ижадына арналған укыуҙар үткәрелә. Онотмай ҙа, онота ла алмай тыуған иле асыл улын».

Динис Бүләковтың исемен мәңгеләштерәү буйынса күп изге эштәр башкарған якташтарына рәхмәт. Бигерәк тә языусының һөйөклө катыны Рәйлә Мөхәмәт кызына рәхмәт. Ул һәр бер көнөн Динис исеме менән башлай, Динис исеме менән тамамлай. Китаптарын әзерләй, замандаштарының иҫтәлектәрен туплай. Һаулығы буйынса юл йөрөүе хәҙер уға ауырлашһа ла, Мәләүез яктарында нисек тә булырға тырыша. Кыздары Ләйсән, Зөһрә, Миләүшә аталарының иҫтәлегә менән йәшәй, әзәби мираһын барлауҙа әсәләренә һәр сәк ярҙамлаша.

Языусының тыуған ауылындағы музейында булғанда мин Динистең сәңгелдәген күргәйнем, уның хакында бик фәһемле тарих һөйләгәйнеләр. 2004 йылдың 18 майында — Динис Бүләковтың тыуған көнөндә Милли йәштәр театрында уның 60 йыллык кисәһен асканда мин шуларзы искә төшөрҙөм: “Кәзерләй һәм хәтерләй беләбез икән, моңһоу булһа ла, — бөгөн барыбер байрам. Кешенең тормошо сәңгелдәктән башлана. Бишек — әзәм балаһының тәүге тәйәге. Мин дә һүземде Динистең котло сәңгелдәгенән башламаксымын. Динистең котло бишеген уның музейында күрҙөм. Уның ауылында бер ғаиләлә бер-бер артлы өс бала тыуа. Тыуып торалар, үлөп торалар. Шунан был ата-әсә Динистең сәңгелдәген ала. Шунда алты балалары иҫән-һау аунап үсә. Ошо бишектә ауылдың утызлап сабийын бәүелтәләр. Динис булған ер һәр ваҡыт котло булды”. Дуһымдың алтмыш йыллык юбилейындағы һүземде ошоләй башлағайным. Етмеш йыллығы алдынан да шул котло бишектә иҫкә төшөрәм. Динис Бүләковтың бәүелгән сәңгелдәге лә, атлап йөрөгән эззәре лә, әйткән - язған һүззәре лә котло булды.

Февраль, 2014.

Котлогилдина, З. Балалар әҙбиәтенә тоғро калды [Текст]

/ З. Котлогилдина

// Йәншишмә. – 2014. – 16 май. – Б. 4.

Күренекле языусы, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Динис Бүләковтың тыууына - 70 йыл

“Йәншишмә”лә алты ай дауамында үзенең әсәрен бастырған языусылар бармак менән генә һанарлык. Ошо гәзиттә кырк йыл эшләү дәүерендә, хәтерем яңылышмаһа, улар икәү генә булды. Береһе — Фәрит Иҫәнғолов. «Кайҙа һез, Питер малайҙары?» романы менән балалар тәү башлап «Башкортостан пионеры»нда (ул йылдарҙа гәзит шулай аталды) танышты. Университетты тамамлап, бында яңы эшләй башлаган сағым ине.

Икенсеһе — Динис Бүләков. «Тыкрык башы безҙең биләмә» тигән повесы 1995 йылдың 21 апрелендә басыла башлап, 25 октябрендә тамамланды. Тотош алты ай буйына «Йәншишмә» уҡыусылары үззәре һымак тиҫтерзәренең тормошо менән йәшәһе, улар өсөн һөйөндө, көйөндө.

Был повесть хакында айырым һөйләп китеү кәрәктер. Сөнки ул - Динис Бүләковтың һуңғы әсәре. Шуныһы иғтибарға лайыҡ: языусы үзенең иң тәүге хикәйәһен дә балалар гәзитендә бастырған. 1959 йылда «Башкортостан

пионеры»нда «Мактансык Зариф» донъя күргән. Азак ғүмере буйына балалар әзәбиәтенә тоғро калды. Бигерәк тә «Упкын ситендә бейеү», «Саған япрак яңырта» исемле китаптарын үсмерзәр яратып укыны. Башкортостан Языусылар союзы идараһы рәйесе, Башкортостан телевидение һәм радио тапшырыулары комитеты рәйесе кеүек яуаплы вазифаларза эшләүенә карамастан, ул ижад менән шөгөлләнергә лә вакыт тапты. Хатта тап ошо тыңғыһыз мәлдәрәндә «Килмешәк», «Ғүмер бер генә», «Туззырылған тамук» кеүек кыйыу романдарын тыузырзы. «Ғүмер бер генә» әсәрә өсөн Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһына лайык булды.

1994 йылдың май айында Динис Бүләков үзенә 50 йәшлек юбилейы уңайынан биргән интервьюһында «Йәншишмә» гәзите өсөн махсус повесть язырға вәғзә иткәйне. Дөрөсөн әйткәндә, без быға ышанып та бөтмәнек. Вәғзә биреүселәр күп булды, әммә әсәрзәрән генә көтөп ала алманык. Ләкин Динис Бүләков әйткән һүзенә тоғро кала торғандарзан булып сыкты. Гәзитебеззән юбилейына килгәндә, магнитофон бүләк итеп: «Һезгә тигән повесты тамамлап киләм, эпилогы ғына калды», — тине. Ә 5 мартта киске сәғәт 11-зәр тирәһендә әсәрәнә һуңғы нөктәнә куйғас, катынына: «Бына, Рәйлә, повесты бөтөрзәм, 157 бит булды. Зөһрә алдында егет булып калдым, биргән вәғзәмдә үтәнем. Кара әле, кем шулай яза: каз тештәрә кеүек бит», — тип шаярткан, бөхтә һәм таза итеп язылған кағыз биттәрәнә күрһәтеп.

Ысынлап та, Динис Бүләковтың кулъязмаһына һокланмау мөмкин түгел. Башта озак уйлап йөрөгәндән һуң ике бүлегән алып ташлап, азак бер төзәтеүһез ултырған да язған. Фекер ебе ағылған да ағылған.

Кулъязмаһын алырға барғанда Рәйлә апай Динис ағайзың кағыззары араһынан «Тыкрык башы - беззән биләмә» повесының схемаһын күрһәтте. Мин әсәр язуза шундай алым кулланылыуын тәүгә күреп аптыраным. Кағыз битендә, шәжәрәләге һымак, геройзарзың үз-ара бәйләнеше уктар ярзамында күрһәтелгән. Һәр сюжет һызығы билдәләнгән. Шул вакиғалар барыһы ла башта уйланылған, азак кына тотош әсәр булып язылған.

Ләкин язузыға был повесының балалар күңеләнә барып етеүән күрәргә насип булманы. Күп тә үтмәй, 14 мартта, көтмәгәндә арабыззан китте. Башкортостан йәмәғәтселегенә, язузыларзың, әзәбиәт һөйөүселәрзән, бигерәк тә ғаиләһенә, оло кайғы кисерәүәнә карамастан, мин Рәйлә апайға шылтыратып, Динис ағайзың әсәрән һорап алдым. Һәм уның вафатына 40 көн тигәндә «Йәншишмә» гәзитендә «Тыкрык башы - беззән биләмә» тигән повесын баһа башланык.

...18 майза күренекле язузы, дәүләт эшмәкәрә Динис Бүләковка 70 йәш тулыр ине. Әммә ул арабыззан бик иртә, илле йәшен генә тултырып, китеп барзы. Язузы үзе үлһә лә, әсәрзәрә мәңгелеккә укыузыларға кала.

Улар - үлемһез. Динис Бүләковтың тыуған яғы — Мәләүез районының Смак ауылындағы мәктәптә уның музейы булдырылған һәм бюсы куйылған. Якшы өлгәшкән балаларға уның исемендәге премиялар тапшырыла.

Быйыл укыусылар Динис Бүләков әсәрҙәре буйынса иншалар яза. Әзиптең тыуған яғында хәтер һәм кәҙер кисәһе үтә. Өфөнән барған кәләмдәштәре ауыл халкы алдында әзип хакындағы иҫтәлектәре менән уртаклашасак, бюсына сәскәләр һаласак.

Динис Бүләковтың өс кызы ла аталарының тыуған яғына киләсәк. Өлөкән кызы Ләйсән — табиб, үзе өс бала тәрбиәләй, Зөһрәһе — радиожурналист, бер кыз үстәрә. Кесәһе Миләүшә мәктәпкә бармаш борон ук шиғырҙар яза ине, улар «Акбузат» журналында ла басылып сыкты. Өлө иһә дәүләт эшендә, ике балаға әсәй. Өкрәнләп кенә ижад менән шөгөлләнәүен дауам итә, язмай тороп булмай икән, ти. Бәлки, киләсәктә атаһының юлын дауам итеп, ныклап ижадка тотонор. Ни булһа ла, Динис Бүләковтың ғүмере өс кызында, алты ейән-ейәнсәрәндә, меңәрләгән китап һөйөүселәр, якташтарының хәтерәндә дауам итә. «Ғүмер бер генә» тип әсәр яҙһа ла, уның ижады, ғүмерен оҙайтып, меңдәрсә кешеләр йөрөгәндә йәшәй.

Зөһрә Котлогилдина.

Абдрахманова, Л. Тағы килде яҙар ... [Текст] / Л. Абдрахманова
// Көнгәк. - 2015. - 26 май. – Б. 1, 4.

Күренекле якташыбыз, билдәле языусы, йәмәғәт эшмәкәре, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Динис Бүләковтың Хәтер кисәһе шулай тип аталды.

Башкорт әҙәбиәте, йәмәғәтселек, языусының балалары, яқындары, душтары һәм якташтары егерменсә тапкыр яҙы Динис Бүләковһыҙ каршы алды. Уттай кызыу яҙғы сәсәү, бакса эштәре, мәктәптәрҙә һунғы кыңғырауға, дәүләт имтихандарына әзерлек осоро булһа ла, Динис Мөзәрис улының тыуған көнө айканлы уның якты иҫтәлеген иҫкә алыу көнөн якташтары йыл һайын киң билдәләй.

Башкорт әҙәбиәтендә сағыу эз, бай мирас калдырған әзиптең ижадташ душтары, якташтары быйыл да языусының тыуған төйәгенә - Смак ауылына йыйылды. Хәтер кисәһе Динис Бүләков исемен йөрөткән мәктәп алдындағы якташыбыз бюсына сәскә һалыуҙан башланды. Белем биреү учреждениеһы коллективы данлы якташының исемен лайыклы йөрөтә. Йыл һайын уның рухи мирасын популярлаштырыу, исемен быуындан-быуынға тапшырыу йәһәтенән конкурстар, класс сәғәттәре үткәрәләр. Район-кала, республика кимәлендәге сараларҙа әүзем катнашып, юғары күрһәткестәр яулайҙар.

Укыусыларзың уңыштары казаныштары менән таныштырыу максатында баш кала кунактарына, атап әйткәндә, Башкортостандың халык шағиры, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты, әзәбиәтебез аҡһакалы Рауил Бикбаев, уның тормош иптәше Фәризә ханым, якташыбыз, филология фәндәре докторы, профессор Фәнил Күзбәков, языусы, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Ғәлим Хисамов, Башкортостан Милли әзәбиәт музейы белгесе Альмира Шәрипова, якташыбыз, Башкорт дәүләт курсак театры әзәбиәт бүлегендә озак йылдар әзәбиәт белгесе булып эшләгән, Сафуан Әлибаевтың тормош иптәше Фәрзиә Әлибаева, Шәйхзада Бабич исемендәге республика йәштәр премияһы лауреаты, "Юлдаш" радионы хезмәткәре Фәрзәнә Аҡбулатоваға бай тарихлы мәктәпкә экскурсия ойошторолдо. Смак ауылы халкының үз көсө менән төзөлгән мәсеттә Динис Мөзәрис улы, уның тормош иптәше Рәйлә Мөхәммәт кызы рухтарына доға кылғас, мәзәниәт йортона юлландылар.

Динис Бүләковты иҫкә алыу сараһы йыл һайын һағышлы нотала булһа ла, һәр ваҡыт оло байрамға әйләнә. Был хакта Арыслан ауылы биләмәһе һаҡимиәте башлығы Айрат Шәйәхмәтов та үзенә сығышында әйгеп үттә: "Моңһоу байрам булһа ла, без уны көтөп алабыз. Унан күптәрҙең күнеле байып, эшкә дәрәжә, илһам алып кайталыр. Якташыбыздың әсәрҙәрендәге геройҙар кеүек артабанда һағышлы, ғәзәл, тырыш, эшһөйәр булыу теләге уяналыр. Безҙең бурыс - Динис Бүләков исеменә тап төшөрмәскә!".

Район Һаҡимиәте башлығының эске һәм кадрҙар сәйәсәте буйынса урынбаҫары Рита Самиғуллина якташыбыздың әзәбиттә тоткан урыны, уның кыска ғына ғүмере эсендә бай рухи мирас калдырыуы, үлемһеҙ әсәрҙәр ижад итеүсенең исемен мәңгеләштереү буйынса башкарылған эштәр тураһында бәйән иттә. Динис Мөзәрис улын онотмай якташтары. Уның тормош юлына, ижадына арналған кисәләр, конференциялар, оҫрашыуҙар ойошторола. Тыуған ауылы Арысланда, Смакта һәм Мәләүез калаһында уның исемен йөрөткән урамдар бар. Исемен йөрөткән мәктәп ихатаһында языусы бюсы куйылған. Мәзәниәт йортонда музейы эшләй, Нөгөш һыуһаҡлағысында аҡкош кеүек матур пароходы тулҡындар яра. Бынан тыш, Смак мәктәбенең иң алдыңғы укыусыларына Динис Бүләков исемендәге премия тапшырыла. Быйыл был премияға түбәндәге укыусылар лайыҡ булды: Рәмилә Байгилдина, Гөлшат Таштимерова, Дания Әлмөхәмәтова, Батыр Юлмөхәмәтов, Алмаз Бураканов, Гүзәлиә Мәксүтова, Ильяс Кучекаев, Рәил Хәйҙәров, Миләүшә Асылбаева, Айтуған Таштимеров һәм Рәйлә Хөсәйенова. Яҡшы билдәләргә генә укыған, мәктәп, район тормошонда әүҙем катнашкан, төрлө ижади-мәзәни конкурстарҙа юғары һөҙөмтәләр яулаған был

укуысыларға премияны мәктәп директоры Светлана Таштимерова һәм Динис ағайың уртансы кызы Зөһрә Бүләкова тапшырды.

Динис Бүләковтың кәләмдәш дуслары язгыусының бюсы янында Артабан "Мәләүез таңдары" әзәби берекмә етәксенә Мәрийәм Күсмәева, Хәлизә Шәйәхмәтова Динис Мөзәрис улын юкһынып язған шиғырзарын укуны, күңел түрендә һаклаған иштәлектәре менән уртаклашты. Баш каланан килгән кәләмдәш һәм ғайлә дуслары Рауил Бикбаев, Фәнил Күзбәков, Ғәлим Хисамов, Альмира Шәрипова һәм Фәрзиә Әлибаевалар за билдәлә әзип менән бер рәттән уның һөйөклә катыны Рәйлә Бүләкованы ла хөрмәтләп ишкә алды. Рәйлә апай, ысын мәғәнәһендә, мактау һүззәренә лайык шәхес. Тормош иптәше вафат булғас уның кулъязмаларын, иштәлектәрен бастырды, йыйынтыктар сығарды, туған ауылы, якташтары менән бәйләнеште нығытты, исемен мәңгеләштерәү буйынса бик күп эшләне. Йыл һайын Хәтер кисәһен үткәрәү зә - нәк уның башланғысы. Был хакта кисәгә килгән язгыусының кыззары Ләйсән, Зөһрә, Миләүшә лә үззәренәң сығышында кисәһен билдәләп үтте. Әсәйзәре һалған һукмакты артабан да дауам итергә кәрәклеген һызык өстөнә алдылар, атайзары хөрмәтенә матур кисә

ойошторғандары өсөн район Хакимиәтенә, ауыл биләмәһе халкына, мәктәп коллективына, уҡыусыларға рәхмәт белдерҙеләр.

Сәхнәлә – “Нөгөш ынйылары” өлгөлө фольклор коллективы.

Сығыштар Динис Бүләковка арналған шиғырзар, Нәсимә Сукбаева, Булат Биков, Фәнил Яманаев, Азамат Сукбаев һәм Өфө кунағы, "Юлдаш" радионы алып барыусыһы, популяр йырсы Филүс Касимов башкарыуында йыр, курай моңо, бейеүҙәр менән үрелеп барҙы.

Мәктәптең йөзөк кашы, яңыраҡ кына "өлгөлө коллектив" мактаулы исеменә лайыҡ булған “Нөгөш ынйылары” фольклор төркөмө “Һыу юлы” йолаһын байрамын сәхнәләштерҙе. Башкорт әзәбиәтенәң алтын бағанаһы булған якташ языусыбыҙ Динис Бүләковтың Хәтер кисәһе тотош әзәбиәт байрамын хәтерләттә.

Динис Буләковты, һалдаттан кайтып, «Башкортостан» гәзитендә эшләй башлағанынан алып белә инем. Тәүге хикәйәләре лә матбуғат биттәрәндә сығып тора, егет аралашыусан, кыйыу, асык-ярык холко менән дә кешене үзенә тиз ылықтырыусан. Шул вакыттарында ук алға карап, уй-хыялдарын киләсәккә йүнәлешләп йәшәне. Мин быны коро һүз өсөн генә әйтмәйем, ә тап шундай осрак булғанға, шул мәлдә үзебез менән булған тормош хәләхүәлдәренән сығып әйтәм. Мәсәлән, 1975 йылда булһа кәрәк, ул безгә “Ағизел” журналына эшкә килде. Дөрөсөрәге, Рәйес Низамов, «Ағизел» журналының баш мөххәрире, уны элегерәк тә эшкә сакырһа ла, Динис ризалык бирмәй, ниңәлер, хәл итмәй “Совет Башкортостаны» гәзитен ташлап китә алмай йөрөнә.

Һәм бына без «Ағизел» редакцияһында бергә эшләйбез. Нисектер, бер кисен шулай икәүбез генә ултырып калдык. Һөйләшәбез, эш тураһында ла, донъя хәлдәре, бүтән мәсьәләләр зә. Мин ул мәлдә журналдың яуаплы секретары инем, эш буйынса Динис менән нык бәйләнештәбез, йыш аралашабыз, серзәр уртаҡ. Эш көнө бөтөп, бер аз тын алып, сәй эсеп, гәпләшеп ултырғанда ул үзенә гәзиттән китеүенә үкенгән кеүек тә әйтеп куйы:

- Әллә инде, Рәйес ағайзың һүзен йыкманым был юлы. Элегерәк, былтыр ук сакырғайны ул эшкә. Мин үзем башта риза булмай йөрөнәм. Әле инде өзмәй-куймай һорағас, риза булдым да куйым. Хәзер язышыуға ныклап тотонғас, барыбер, касан да булһа әзәби журналда эшләргә тура килер ине... - тине.

Мин шунда уның тәүәккәллегенә лә, үз-үзенә ныклы ышаныуына ла һокландым. Бына бит егет - әле әзәбиәткә яңы-яңы аяк баһқан, ә алдына һиндәй оло максаттар алып, үзен шул оло һынаузарзы барыбер бер мәл үтәсәген билдәләп, шуға эстән, күңеләнән әзерләһеп тә куйған. Был ысын мәғәнәһендә әзәбиәткә, оло ижадка йәштән үк мөкиббән бирелгәнлек, инанғанлык билдәһе ине. Һәм Динис ошо үзенә алдына куйған максаттарына тоғролок һакланы, ысынлап та, оло әзәбиәт диңгезенә физәкәрлек менән, тәүәккәллек менән сумды. Алыһка йөзөп китте. Мәңгелек донъяһына юл алды.

1997

Динис дуһымдың 60 йыллығына арнап Республика Йәштәр театрында узғарылған хәтер һәм кәзер кисәһендә миңә лә һүз әйтеү форсаты тейзе. Форсаты, тим, сөнки унда һүз әйтергә теләүселәр күп ине, ә вақыт сикләнгән. Оло тамаша залында уның күп һанлы укыусылары, уны ихтирам итеп килгән инсандар алдында әйткән һүзем бынан ете йыл әүәл язған иҫтәлектәрәмә ялғанһын, шуларзың дауамы булһын, тип уйлайым.

- Кәләмдәшем һәм ижадташым Динис Бүләковтың был моңһоу хәтер кисәһендә шатлыкка ла, кыуаныстарға ла урын юк һымак. Сөнки без бөгөн уны юғалткандағы кайғыбыззы яңыртабыз. Башкорт әзәбиәте өсөн, уның туғандары, ғаиләһе һәм балалары өсөн зур юғалтыузы иҫкә алып, йөрәктәрәбез әрней.

Әммә ошо хәтәр хәтирәләр араһында, әсе иҫтәлектәр әсендә Динис Мөзәрис улының безгә, үзенә замандаштарына карата булған якшы мөнәсәбәттәрен, аткарған изгелектәрен дә иҫкә төшөрәбез икән, тимәк, барыбер уның һаҡында күңел йыуаныстары, нескә кәнәғәтлек тойғолары ла кисерәбез. Уның рухын да шат кылабыз. Шулар менән без уны үзәбезгә изге бер йән итәбез, илаһилаштырабыз. Тимәк, безҙең рухыбыз кайғы-һағыштан юғары, ваклыктарҙан азат, кәмселектәрҙән өстөн. Бына ошо - иң мөһиме.

Динис Бүләков тәбиғәте менән тыныс кына, һип-һил холокло булманы. Уның ярһыу йөрәкле кеше булыуы бөтә фигелендә сағылды, башкарған әштәрендә күренде. Мин уның шундай бөтмәс дәртен, тынғыһыз йәнен, күңел болокһоузарын үзәбезҙең остазыбыз Башкортостандың халыҡ шағиры Рәми Ғарипов менән сағыштырам. Улай ғына ла түгел, Динискә тап Рәми ағайзың бунтарь холко, Рәмиҙең дауыллы тәбиғәте, Рәмиҙең ярһыу хистәре йоккан тип әйтер инем. Был холко, был тәбиғи сифаттары уның ижадында ла калманы: романдары, повестары һәм хикәйәләре йәшлек дәрте, хыялайҙар романтикаһы, мөхәббәт лирикаһы менән һуғарылған. Динистең һәр әсәренән шаулы-даулы тормош бөркөлөп тора. Улар укыусыны битараф калдырмай, уйланырға мәжбүр итә.

Бөгөн безҙең борсоулы ла, болокһоу за, хатта бер аз хәүефле лә заманыбызға философия ғалимы һәм йәмәғәт эшмәкәре Дамир Вәлиев, Динис Бүләков кеүек йәки үтә лә тынғыһыз Асылғужа кеүек кыйыу, куркыузың ни икәнән белмәс, кай сағында алабарман да, алдын – артын карап тормаған батыр заттарыбыз етмәй. Кәрәк икән (әх нисек кәрәк әле!) утка – һыуға инергә, кәрәк икән Шакирйән Мөхәмәтйәнов (Александр Матросов) кеүек уны-быны байкап, киҫкен ситуацияны үлсәп-бизмәнләп тормай, ут бөркөп яткан амбразураға ташланырлык тәүәккәл азаматтар етмәй тормошобозға. Ни хәл итәһең, заманыбыз шундай, тимәк. Батырзы заманы

тыузыра, ханды ла заманы куйзыра. Бахырзар хәтерзән кыуыла,батырзар хәтерзән юйылмай.

2004.

* * *

Быйыл май айында Динис Бүләковка 75 йәш тулған булыр ине. Үкенес, уның арабызған лә егерме дүрт йыл ғүмер үтеп бара.

Тәүге язған истәлектәремдә (1997,2004) Динис менән Башкортостан Языусылар Союзы идараһында ергә эшләүебез хақында телгә алмағанмын. Динисте капыл юғалтыуған шаңкып калған мәлдә һәм азак, уның 60 йыллығын билдәләгәндә (2004) күберәк уны шәхес буларак һынландырырға тырышылғандыр.

Ә без уның менән 1988 - 1993 йылдарға йәнә бергә, бер ойошмала эшләп алдык: ул X съезда Языусылар союзы рәйесе итеп һайланғайны, мин иһә яңы идараның беренсе ултырышында рәйес урынбағары итеп тәғәйенләндем. Шунан алып биш йылдан ашыу ғүмеребеззе ижади ойошмабыздың эшмәкәрлеген күтәреүгә, әзәби процесты йәнләндереүгә арнаык. Төрлөһә булды: уңыштар ға, үкенестәр ға...

Ижадына килгәндә инде, Динис баштарак балалар һәм үсмерзәр өсөн языусы буларак танылды. Был осорға уның «Акбуз алышка сыға», «Кыңғырау сәскәһе», «Упкын ситендә бейеү», «Кыйырсык ай», «Шарлауык» кеүек китаптары киң танылыу алды. Артабан ул зур полотнолы әсәрзәр языуға тотондо һәм кыска ғына вакыт эсендә «Килмешәк» (1989), «Ғүмер бер генә»(1993), «Туззырылған тамук» (1995) романдарын сығарзы.

Динис Бүләков йәмәғәт эштәренен уртаһында кайнаны: Юғары Совет эшендә лә, төрлө комиссияларға, редколлегияларға һ.б. әүземлек күрһәтте. Сит илдәрзә сәфәрзәрзә булырға ла, Союзда күренекле шәхестәр менән осрашыуҙар ойошторорға ла өлгөргә (якташыбыз авиация маршалы Иван Пстыго, Венгрия Республикаһы Президенты, языусы Арпад Генц, Әхмәтзәки Вәлидизен кызы, профессор Исәнбикә Туған, бөйөк авар шағиры Рәсүл Ғамзатов һәм башкалар менән).

1992 йылда Төркиәгә ижади командировкаһының һөҙөмтәһе буларак Ғази университетында башкорт языусыһының әсәрзәрен тел-стиль һәм семантик йәһәттән өйрәнәләр. Ошо нигеззә азак Динис Бүләковтың «Ғүмер бер генә» һәм «Килмешәк» романдары төрөк телендә нәшер ителде (2012).

Динис кәләмдәшем менән байтак юлдарзы бергә үтергә лә тура килде. Мәскәүзә, Казанда, Татарстандың Түбән Кама, Яр Саллы калаларында йәшәгән якташтарыбыз менән башкорт әзәбиәтенә арналған байрам кисәләрендә катнашыу бәхете тейзе. Минен тыуған яғым Хайбуллала йәмле Таналык, һакмар буйзарын кызырыу, усаҡ янында бергә үткәргән кистәр,

сизәмселәр менән иген баһыуҙарында осрашыуҙар һағыныслы хәтирәләр уята.

Динис Бүләков тормошта актив позициялағы кеше ине. Бөтә нәмәлә лә үзенә катнашлығын белгетер, кәрәк икән - хаклығын да иҫбатлар. Ғорур, үз баһаһын белер һәм милләте өсөн утҡа инер, һыуға ла төшөр асыл азаматтарыбыҙың береһе булды.

Язмамды кәләмдәшем Динис Мөзәрис улы Бүләковтың илле йәшендә үзенә укыған һәм ул якты донъяларҙан киткәс язылған ике шиғырым менән йомғаҡлайым.

Динис Бүләковка ике арнау

Тоғро калайыҡ

Башҡортостан Языусылар союзында бергә эшләгән йылдар (1988 - 1993)
иҫтәлегә.

Эй әйләнә тормош куласаһы,
Вакыт ваклап ғүмер иләнә.
Тарта-тарта һәләкәт йәшәү йөгөн,
Күзҙәр тона, урттар сәйнәлә.

Әл дә дуҫтарым бар - бергә-бергә
Күтәрергә заман һынауын.
Юрап-белеп булмай әле дәүер
Алда тағы низәр һонаһын.

Гөл һулытып, сүл киптереп үткән
Ғүмеребезҙән намыс уйланыр,
Кәбер казып, китап язып үткән
Көнөбөзгә сауап юлланыр.

Без йырлайһы йырҙар алда әле,
Иң шәп шиғыр әле тыумаған,
Без һөйәһе кыздар буй етмәгән,
Ижад комарыбыҙ туймаған.

Эй әйләнә тормош куласаһы,

Вакыт ваклап ғүмер иләнә.
Ғүмер берәү булғанғалыр, ахыры,

Карашыбыз
Үткәндәргә йыш-йыш әйләнә.
Кемде генә илатмаған икән
Күз һирпкәнсе үтер был ғүмер —
Сәскә кеүек кенә ата ла ул
Ята ла шул ергә көл-күмер.

Ерҙә бер һиндәй зә юк мөғжизә,
Юк кағизә,
Бар хис, яһыуҙар...
Безгә һис булған бер ғүмерҙе
Йөз ғүмер итерлек бар хыял!
Калған юлыбыҙға һабактарҙың
Ғибрәтләһен генә алайыҡ,
Һатылмай за,
Ватылмай за торған
Хыялдарға тоғро калайыҡ!

1993

Мәңгелеккә

Динис дуҫкай,
Китеп барғанһың бит,
Бөттө ләме шулай түземен
«Ғүмер бер генә» тип әйтеүенә
Ышанманыңмы ни һин үзен

Бер генә шул ғүмер...
Тик бер генә...
Икенсегә кабат бирелмәй.
Шуғалырма, уның үткәне лә
Бергә сакта бер зә һизелмәй.

Ә һин һиззең, ахыры.
Шуғалыр за
Әй кинәнеп, ихлас йәшәненә,
Кулың асык, күңелең йомарт
булды,
Йәшнәгәндә - бик мул йәшнәненә

Йөктө тарттың тик төпкә егелеп
Риза түгел инең мисәүгә.
Тик йәшәгән һайын
комарландың,
Һыуһай ғына барзың йәшәүгә.

Һыуһағанда эстең касаларзың
Беренен генә түгел, бишәүһен.
Һорап-карап тормай һемерзең дә
Һүз ишеттең бары “киҫәүһез...”

Мөхәббәтте эстең каса-каса,
Һыуһындарың канмай
кайтманың,
Һинең өсөн төндәр кыска булды,
Таңың озақ кына атманы...

Бөтәһе лә булды...
Был тормошта
Калды микән татымағаның,
Сөсөһөнә карағанда күптер
Әселәрен капкылағаның...

Кисер,
Әгәр һине нимәләлер
Тыймаһак без
Тыйнак булып, булып
кыйыуһыз.
Ләкин һин бит ундай түгел инең -
Белә, тыңлай торған тыйыузы.

Киттең атлап мәңгелеккә...
Кояш
Ярсыктары кузлы-күмерле...
Кыска ғүмерең менән
Кабыззың һин
Озон ғүмер — ижад ғүмерен...

16.03.95.

**Мәһәзиев, Н. , Котлогилдина, З. Ғүмер бер генә – ижад мәңгелек [Текст]
/ Н.Мәһәзиев, З.Котлогилдина
// Ағизел. - 2019. - № 5. – Б. 139-150.**

Күренекле языусы һәм дәүләт эшмәкәре, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Динис Бүләковтың тыуыуына 18 майҙа 75 йыл тулды. Ошо уңайҙан, әҙипте иҫкә алыу ниәтенән касандыр үзе эшләп киткән “Ағизел” журналы редакцияһы исеменән кыззары менән әңгәмә корзок.

- Ләйсән, Зөһрә, Миләүшә! Һәр һорауға өсөгөҙҙә айырым-айырым яуап бирһәгеҙ ине. Ни өсөн тигәндә, бер тугандар булһағыҙҙа, йәш айырымлығы, донъяға ҡараш-мөнәсәбәт буйынса һәр кем төрлөсә уйлай, фекерләй. Хатта игезәктәрҙә бер үк мәсьәлә буйынса төрлөсә яуап бирә. Шулай итеп, ниндәй атай ине ул һеҙҙең өсөн Динис Бүләков?

Ләйсән. Атайым зур һәм көслө булып иҫемдә ҡалған. Ул үзен уратып алған бөтә донъяны оло һөйрә менән ҡабул итте. Күп яҡлы шәхес, бар яҡлап талантлы ине. Һөйкөмлөлөгө менән бөтә кешеләрҙе лә үзенә тартты. Ул эргәлә ҫакта бер нәмә лә куркыныс түгел ине. Нескә хисләр, һизгер, ҡиң күңелле кеше булды. Тыуған еребезҙе яратты, тәһәббүс һәм патриоты ине. Бөтә нәмәһең дә тик яҡшы яҡтарын ғына күрә белде. Ул шул тиклем ихлас көлө ине, быны ишетеп, хатта тирә-яғындағыларҙа уға ҡарап йылмай торғайны.

Атайҙа ғәҙеллек тойғоһо көслө булды. Һөйләй башлаһа, кешеләрҙе ауызына ҡарата ине. Әңгәмәһеһен ғәҙеллеккә ышандыра белде. Бер ҡасан да һүгенмәне. Әгәр нимәнәндәр кәнәғәт булмаһа, үзенә өмөтөн аҡламағанға үкенесен белдерҙе. Сөнки бүтәндәрҙә лә үҙе кешеләрҙе күргәһе килә ине.

Мин һәр ваҡыт уның ышанысын аҡларға, алдыма куйған юғары талаптарына тап килергә тырыша инем. Ошо тойғоһоһу генә яңы үрҙәр яуларға, бығаса белмәгәнгә өлгәшергә, уңыштарға өлгәшергә әйҙәп торҙо. Атай менән һәр ҫаҡ кызык һәм күңелле ине. Ул үзенә эһәһен, катынын һәм безҙе, өс кызын, бик ныҡ яратты.

Зөһрә. Һәр бала өсөн эһәй - тыуған өйҙөң йылыһын һаҡлауһы, иң беренсе кәнәшһе, тәмле аштар менән һыйлауһы, ә атай әкиәттәгә батыр һымаҡ иң көслө, иң ғәҙел, миһырбанлы һәм өйҙөң, ғаиләһең ныҡлы терәге булып торалыр. Минәң атайым тап шундай ысын атай ине! Ул безҙең менән ябай ҙа була белде, шул уҡ ваҡытта бик талапсан да ине. Оло йөрәкһе, ихлас күңелле атайым безҙе лә куйған максаттарға өлгәшергә, кешеләр менән матур мөғәмәләлә булырға өйрәттә, ихлас күңелле, аҡыллы, үз-үзенә талапсан, ғәҙел, эһһөйәр кешеләр итеп үстәрергә тырышты.

Миләүшә. Атайым арабыззан киткән сакта миңә ни бары туғыз йәш кенә ине. Әлбиттә, туғыз йәшлек балаға Динис Бүләковтың “языусы, дәүләт эшмәкәре” тигән исемдәре бөтөнләй буш һүз ине, сөнки минең өсөн ул бәләкәй сакта ла, әле лә иң тәүзә атай булып кала. Уның өйгә кайтыуын иртәнсәк қояш сыккан һымак көтөп ала инек. Күз алдына килтерегез: Бүләковтарзың кәзимге бер кисе. Кухняла әсәйем тирә-якка тәмле естәр таратып аш бешерә, қоймак қоя. Апайымдар эргәһендә ярзамлашып йөрөй. Мин уйынсықтарым менән уйнайым, шул ук вақытта барыбыз за атайымдың қайтқанын көтә.

Капыл ишектә қыңғырау зыңғырлай... йүгереп барып асып ебәрәм... атайым матур, бөхтә кейенгән, үзенән тәмле одеколон есе килә, қулында - дипломат. Өскә кейемен сискәнен көтөп тә тормайынса, қосағына ырғыйым. Ул мине күтәрәп ала, йылмая-көлә күккә сөйөп һикертә... сыйылдайым, үземә рәхәәәт! Шул арала килеп еткән әсәйем икебезгә мөхәббәт тулы қарашын төбәгән, апайымдар за бында, қыуаныстары йөзөнә сыккан. Мине қысып-қысып қосаклап туйғас, атайым, һәр вақыттағыса, “тылсымлы қумта”һын, йәғни дипломатын аса, күстәнәс көткәнемде белә бит инде... Эсендә, эш қағыззарынан тыш, йә әфлисун, йә кәнфит, йә қолбаса қисәге ята. Өйөбөз тағы ла йәмләнәп китә!

Былар - бала сағымдың иң кәзерле истәлектәренәң беренә. Ошо ябай ғына минуттар за Динис Бүләковтың ниндәй атай булғанын асық күрһәтәлер, тип уйлайым.

- *“Совет Башқортостаны” гәзитендә бүлек мәдире, “Ағизел” журналында проза бүлегә мөхәррире, “Пионер” журналында ун йылдан ашыу баш мөхәррир, Башқортостан радиоһы һәм телевидениеһы буйынса дәүләт комитеты етәксеһе, бер үк вақытта республиканың Журналистар союзы рәйесе һәм Башқортостан Языусылар союзы идараһы рәйесе, Рәсәй Языусылар союзы идараһы секретары... Ошондай зур һәм яуаплы вазифалар башқарған атайығыз, гәмүмән, һеззәң менән булырға вақыт таба инеми? Шул бәхетле мәлдәрзән айырыуса қайһы вақигалар онотолмаслық булып хәтерегеззә қалған?*

Ләйсән. Уның исем-дәрәжәләрен гел нишләптер кешеләргә белдермәскә тырыштым, сөнки минең өсөн ул бары атай ғына ине. Бала сакта ғаиләбез менән бөтә республика буйлап сәйәхәттәргә күп йөрөнөк, атайым тәбиғәтте нык ярата ине. Уның дустары (Ғариповтар, Бикбаевтар, Әлибаевтар һәм Сәхәүетдиновтар) менән бергәләшеп тәбиғәт қосағына йыш сыға торғайнык. Ә йәйзәрзе Нәғимә өләсәйзә үткәрер инек. Атайым гел малай тыуыуын теләгән, ләкин беренсе булып мин донъяға қилгәнмен. Қыз

булһам да, атайым малайзар белергә тейешле бөтә һәнәрзәргә өйрәтте: казак кағырға, быскы менән эш итергә һ.б.

Ә беззең бакса - бала сағыбыздың бәхетле минуттары менән бәйле урын ул. Йәй көндәрендә бергәләшеп шунда ял иттек. Баксалағы өйзә үзебез төзөгәнебез бик асык исемдә калған. Мин атайымдың ярзамсыһы булдым. Кайһы казактың кайза ятканын, такталардың номерзанын бик якшы белә инем. Атайым кызының малайзарзан кәм түгел, хатта оҫтарак та булыуы менән нык ғорурлана торғайны.

Шулай ук атай-әсәйемдең күп укығаны иштә. Беззең өйзә гәзит-журнал өйөлөп ятты. Шулардың араһында калын һәм зур “Литературная газета” һаман күз алдымда. Атайым беззең менән мәкәләләр буйынса фекер алышырға яратты. Үзенә күрә бәләкәй генә политинформация килеп сыға. Һәр беребез фекерен еткерә, атайым игтибар менән тыңлай.

Уның бик йыш командировкаларға йөрөгәнән исләйем. Әммә йырақта булһа ла, безгә хат язып, эсенә матур откырыткалар һалып ебәрә, хат аша булһа ла һәр беребезгә игтибар бүлә ине. Шул сәләмдәрең береһендә миңә килгән Муха-Цокотуха откырыткаһын әлегә тиклем һаклайым. Һүрәтендә түңәрәк өстәл артында Муха-Цокотуха һәм башка бөжәктәр самауыр сәйе эсеп ултыра. Ә икенсе яғында атайымдың һүрәткә кызыклы, мөхәббәт тулы аңлатмалары язылған. Нисәмә йылдар үтеүенә карамастан, ошо откырытканан һаман да атай йылыһы, һөйөүе бөркөлөп тора.

Ә инде уның командировканын кайтыуын айырыуса һағынып көтөп алабыз. Беззең өсөн был бәләкәй генә йолаға әйләнгәйне. Барыбыз за атайым һәм уның сумазаны эргәһенә ултырабыз, ул ашыкмай ғына, мут йылмайып кумтаһын бушата башлай. Һәр беребез өсөн мотлак бүләк була. Уларҙы сумазаның иң төбөнә һалыр ине. Көтөп ала алмайынса сыҙамай ултырғаныбыз, шул мәлдәге хистәр һаман исемдә. Хәҙер үзем дә командировканын кайткан сактарза сумазан төбөнән сабыйзарыма бүләктәр сығарырға яратам. Бала сағыма кайткандай буламын шул минуттарза.

Атайым, эше бик күп булыуға карамастан, беззең өсөн гел ваҡыт таба белде. Минең тормош иптәшемдә һайлауыма ла етди караны. Беренсе күрешеүзә үк буласаҡ ирем менән озак һөйләшеп, фекер алышып ултырҙы. Егетем урыс ине, бөтәһе лә ризаһыҙлыҡ белдерҙе. Ә атайым: “Ләйсән нәмә эшләгәнән үзе белә, ул мөхәббәттә һайлай”, - тип яуапланы. Ғөмүмән, ул һөйөү һәм тоғролоҡ төшөнсәләрен бик юғары куйҙы. Тормошто яратты, уның кәҙерен белде.

Инде мин кейәүгә сығып, декретта ултырған сакта, атайым безгә төшкө ашқа кунакка килергә яратты. Уның килеүенә берәй тәмле нәмә бешерергә тырыша инем. Сәйнүк кайнап сыккансы диванда гәзит укып ял итә, йә

яңылыктары менән бүлешә. Һуңынан әзерләгән ризығымды рәхәтләнеп, минең канаттарым үсеп сыккансы мактай-мактай ашай. Атайым бик зур талантка эйә ине. Ул кешеләрҙең якшы яктарын күрә белде, быны һызык өстөнә алып, күңелде тағы ла нығырак үстөрөп ебәрә торғайны. Шуның өсөн дә кешеләр уға тартылды, атайым 1995 йылда ук арабыҙҙан китеүенә карамастан, һаман уның хақында бик күп йылы һүҙҙәр ишетәбез. Уның якшылыктары тағы ла зурырак изге эштәргә алып барасак тип әйтер ине гел әсәйебез. Хәҙер инде безгә, балаларына, кәҙерлеләребезҙең күркәм ғәмәлдәре маяк булып тора, һәм уларҙың өмөттәрен аklarға тырышабыз.

Зөһрә. Атай бала йәнле кеше булды. Иң бәхетле мәлдәр - кис барыһы ла өйҙә сактар! Без - мәктәптән, атай-әсәй эштән арып кайтҡас, ашап, сәй эсеп бөткәс, өстәл янында һөйләшеп ултырыу. Һәр беребез нимәлер һөйләй. Без - мәктәптәге хәлдәр, әсәйем нәшриәттәге эштәр менән бүлешә. Атайым тыңлап ултыра ла, һуңынан үзенәң кәңәштәрен биреп, мактап, тормошта нимә дөрөс, ә нимә ялған икәнен аңлатып бирер ине. Ул безгә гел дә: “Якшылык қасан да булһа бер еңергә тейеш, яманлык барыбер фаһланасак!!! Күңелегеҙҙе теләһә ниндәй быһраҡлыҡ, ваҡлыҡ менән тултырмағыҙ”, - тип әйтә торғайны.

- Әсәрҙәрен кайһы ваҡытта ижад итә ине һәм нисек эшләй торғайны?

Зөһрә. Бындай мәлдә өйҙә ниндәйҙер сихри тынлыҡ, тылһымлылыҡ, кыуаныс хистәре була торғайны. Бер нисә көн ултырып, әсәрен “һә” тигәнсе язып та бөтөрә ине. Әсәре баштан азағынаса уйланып етмәһә, эшкә ултырманы. Ә инде һуңғы нөктәһен куйып бүлмәһенән сыҡһа, үзе бер шатлыҡлы мөл, өйҙә бала тыуған һымаҡ хистәр кисерелә. Ғаиләбезҙә оло байрам була...

Миләүшә. Атайымдың илһамы тулып, фекер туплап, әсәренәң бөтә йөкмәткәһен күҙ алдынан төшөрмәй бер бөтөн епкә тезгәс, ул бөтә булмышы менән “ижад шишмәһе”нә сума. Ашамай, йокламай, кайһы сак бүлмәһенән көндәр буйы сыкмайынса языша. Бындай мәлдәрҙә илһам кошон кыуып ебәреүҙән куркып, әсәйем дә, без ҙә шауламай, аяҡ осонда ғына йөрөй инек.

- Язасак әсәрҙәренәң йөкмәткәһен һезгә һәм әсәйегеҙгә, Рәйлә апайға, һөйләй инеме?

Ләйсән. Атайым эшкә ултырған сакта, өйҙә барыһы ла тынып кала. Уға камасауларға ярамай. Бүлмә ябыҡ, ишек артында әсәр “донъяға килә”. Атайым, ысынлап та, әсәрҙе хас әсә кеше баланы карынында йөрөткән кеүек, эшкә тотонорҙан алда баштан азағына тиклем сюжетын башында “үстәрә”. Барыһы ла әҙер булғас кына қағыз биттәренә күсерә. Ул дәртләнеп, рәхәтләнеп, һуңғы нөктәһен куйғансы туктауһыз эшләр ине. Язышып арып

китә, бүлмәһенән сығып безгә төрлө кызык хәлдәр һөйләй зә, фекеребеззе, карашыбызсы аңлагас, артабан эшләргә инеп китә.

Зөһрә. Иң беренсе тәнкитсе һәм тыңлаусы, әлбиттә, әсәй ине. Ул бик укымышлы, акыллы, нескә, һизгер күңелле кеше булды. Атайым гел уның кәңәштәренә колак һалды. Ө инде безгә килгәндә, кайһы вақыт эргәгә килеп әсәрзән вакиғаларзы һөйләп китә, һуңынан нимә әйткәнебеззе, уйлағаныбызсы тыңлар ине. Үсә төшкәс, үзебез һөйләгән кайһы бер сюжеттарзы әсәрзәрендә осратканым булды.

Миләүшә. Атайымдың язасак әсәрзәренә деталдәрен, персонаждарын әсәйем менән уртаклашканын исләйем. Миңә, бәләкәй балаға, икеһенә озақ итеп кистәр буйы серләшеп, һөйләшеп ултырыуы сәйер зә, кызык та күренә ине, ләкин һүззәрен бүлеп, араларына кысылырға бер касан да базнат итмәнем.

- Динис ағай - һуғыш осоро балаһы. Шулай булыуға карамастан, үсмерзәр өсөн ижад иткән повестарында замана балаларының тормошон, психологияһын нык белеп яза. Теге йәки был осракта нимә эшләр инегез, тии һеззәң менән кәңәшләшкәне булманымы?

Ләйсән. Мәләүез районының Смак ауылында Динис Бүләков исемендәге урта мәктәп бар, йыл һайын унда языусы исемендәге премия бирелә. Был матур йоланы әсәйебез башлап ебәрзе һәм атайымдың тыуған көнөндә дустары, кәләмдәштәре менән мәктәпкә килер ине.

Ошо сара тора-бара укыусылар өсөн кызыклы, фәһемле вакиғаға әйләнде. Осрашыуларзың берәһендә Фәрзиә апай Әлибаева Сафуан бабайзың армияла хезмәт иткән атайыма язған хатын укып күрһәтә. Унда башкорт балалар әзәбиәтенә күберәк игтибар бирергә, ғөмүмән, кимәлен үстәргә кәрәклегә тураһында бәйән ителгән була. Әйе, атайымдың үзенә бәләкәй сағы ябайзарзан түгел: һуғыш осоро балаһы, ауылдарында бөтәһенә күз алдында үскән берзән-бер малай бәләкәй сағында хатта “үлеп” тә өлгөргән. Бала сак йылдары төрлө вакиғалары менән иштә калырлык мажараларзан тора, бәлки, шуның өсөндөр зә балалар әзәбиәте атайымдың ижадында зур урын ала. Инде билдәле языусы булғас та, ул һәм кәләмдәштәре йәш быуын менән осрашыулар ойошторорға ярата. Үзе йәштәр менән уртаҡ телде бик тиз таба торғайны.

Зөһрә. Атайым бик шәп психолог һәм бала йәнле кеше булды.

Миләүшә. Кызғаныска күрә, был һорауға яуап бирә алмайым, сөнки үсмер йылдарымды атайһыз үткәрзем.

- Ижадын балалар өсөн язған “Мактансык Зариф” тигән хикәйәһе менән башлап, иң һуңғы әсәрен дә кескәй дустарына тәғәйенләне. Нисек уйлайһығыз, “Тыкрык башы - беззәң биләмә” исеMLE повесының

сюжетын берәй ысын хәлгә нигезләнеп яззымы әллә фантазия емешеме? Әсәрзең исеме лә кызык кына: ни өсөн шулай атаны икән?

Зөһрә. Атайымдың бар әсәрзәре лә булған хәлгә таянып язылған. Унда тыуған иленең матур ерзәре, ихлас күнелле кешеләре сағылдырыла. “Тыкрык башы - беззең биләмә” повесы ла тормоштан алынған. Йәш сакта улар Салауат Юлаев урамында бер бәләкәй генә бүлмәлә йәшәгән. Шул тирәләге тыкрыкты “Әтәс тыкрығы” тип йөрөткәндәр. Әсәрзә тап шундағы балаларзың тормошо һүрәтләнгән.

Миләүшә. Был бик катмарлы һорау, минеңсә, сөнки языусының башында ниндәй уйзар, ниндәй идеялар тыуғанын, уларға ниндәйерәк фантазиялар кушылғанын ул үзе генә беләлер. Шәхси фекеремә килгәндә, әсәрзәрзең “рецебы” былайырак булғандыр тип уйлайым: 1 стакан тормошта булған йәки ишеткән, шаһит булған вакиғалар, идеялар; 1 стакан фантазия емеше; 1 стакан шәхси тормош тәҗрибәһе һәм белем. Барыһын да болғатып, иң мөһим “компонент” өстәйбез: зур аш калағы мөхәббәт (персонаждарға, идеяға, ғөмүмән, әзәбиәткә һөйөү өстәүе мотлак).

Азағында шуны ғына әйткәм килә: “рецепт”ың компоненттарын бутамай әзерләһегез зә, ысын, кызык, “тәмле” әсәр сыкһын өсөн авторының Динис Бүләков кеүек талантлы, телде белгән, тойған языусы булыуы бик мөһим.

- Башкорт балалар әзәбиәтендә Динис Бүләков - үсмерзәр араһындагы тәүге мөхәббәт тойғоларын сағылдырыусы беренсе әзин тиип әйтергә лә мөмкин. Уға тиклем был хакта асыктан-асык язырға базнат итеүселәр юк ине шикелле. “Акбуз алышка сыға”, “Упкын ситендә бейеү”, “Саған япрак яңырта”, “Әсе кар” повестарын балалар нык яратып укый торғайны. Матбугатка басырға биргәнгә тиклем уларзы һезгә укырға бирә инеме? Әгәр фекереgezзе әйтһегез, уларға колак һалдымы?

Ләйсән. Атайымдың мөхәббәткә мөнәсәбәте бик үзенсәлекле булды. Уныңса, был иң саф, иң таза, иң изге хис ине. Атайым бар булмышы, күнеле менән бирелеп ярата белде! Мәсәлән, минең беренсе мөхәббәтем тураһында ла ул барыһын да белә ине, күрәһең, әсәйем һөйләгәндәр. Ләкин белгәнән күрһәтмәйенсә генә һөйөү хистәре менән янып йөрөгәнемде күзәткән. Бер сак хатта мине яклап сыкты, шунда ғына уның бөтәһен дә белгәнән аңланым. Үзебеззең арала ла атайым әсәрзәре тураһында йыш фекер алышты.

Зөһрә. Ғөмүмән, бар әсәрзәрен дә иң беренсе әсәй укый ине. Кайһы сактарза ғына безгә лә ишеттерә торғайны. Миңә килгәндә инде, атайымдың “Әсе кар”зы һөйләгәне, һуңынан илап ултырғаным истә.

- *“Килмешәк”, “Ғүмер бер генә”, “Туззырылған тамук”* кеүек зур күләмле романдарында заманыбыздың үткер проблемалары кыйыу күтәрелә. Бының менән Динис Бүләков прозаһы әҙәбиәтебезҙә айырым урын алып тора. Уларҙа республикабыҙҙағы үзгәртеп короу осоро һәм артабанғы йылдар, власть менән халыҡ араһындағы мөнәсәбәттәр сағылдырыла. Мәсәлән, *“Туззырылған тамук”* әсәре басылып сыккандан һуң, ишетеүебезсә, әҙипкә янауылар ҙа булған. Шундай ауыр сәктәрен нисек үткәрә ине?

Зөһрә. “Ғаиләм - кәлғәм” тип боронғолар юкка әйтмәгән бит. Кистәрен әсәйем менән һөйләшеп ултырғандары әле лә күз алдымда.

Миләүшә. Әсәйем һөйләүе буйынса, атайым болғансыҡ 90-сы йылдарҙа булған вакиғаларҙы бик ауыр кисерә. Бигерәк тә халықтың кешелеклелек, намыс, иман сифаттарын юғалта башлауы, уларҙың урынын акса алмаштырғаны күңелен ныҡ әрнетә. Каялай ғорур, көслө, баһадир ирҙең хисләнеп күз йәштәрен түккәнән бер-ике тапкыр миңә лә күрергә тура килгеләне.

Әммә, минеңсә, атайым үз ваҡытында был һынауҙар аша үтмәһә, башкорт әҙәбиәте *“Ғүмер бер генә”, “Туззырылған тамук”* кеүек романдарҙан мәхрүм булып ине. Аллаһ Тәғәлә һәр кешегә һынауҙарҙы белеп бирә, тип уйлайым, тик кайһылары еңә алмай койолоп төшә, ә икенселәре, киреһенсә, атайым кеүек, кыйынлыҡтарҙы зиһенен, шәхесен үстөрөү өсөн бер сәбәпкә әйләндерә.

- *Заманында республикабыҙдың Мостай Кәрим, Ногман Мусин, Булат Рафиков, Ғәзим Шафиков һ.б. кеүек 12 күрүнеклә яҙыусыһы менән бергә Динис ағай ҙа Башкортостандың Юғары Советына депутатлыҡка үҙенең кандидатураһын тәҡдим итә. Әммә һайлауыларға хөкүмәт иҫәбенән юл һалдырырға, ғаз үткәрергә торбалар вәғәзә иткән чиновниктар, сәйҙәр таратып, акса өлөшөп йөрөгән байҙар менән ярышта бер генә яҙыусы ла үтмәй. Халыҡ араһында ифрат популяр Гөлфиә Юнысова-Изелбаеванан башка. Әҙиптәрҙең рухи байлығынан башка бирер мөлкәтә юҡ шул. Улар халкының киләсәген хәстәрләүгә алға куя ла бит, әммә... ябай халыҡ ымһындырғыс вәғәзаләргә алдана. “Мин үтмәҫемдә алдан белә инем, шуға ла бик кайғырманым. Уның карауы, ошо вакиғалар нигеҙендә “Ғүмер бер генә” романын яҙдым”, - тигәйне Динис ағай. Атайығыҙдың шул осоро нисек хәтерегеҙҙә калған?*

Ләйсән. “Өйөм - кәлғәм!” Был лозунг түгел, ә атай, әсәй шулай йәшәне. Әсәй үҙенең Батшаһының батшабикәһе булды, донъя мәшәкәттәренең бөтәһен дә үз өҫтөнә алды. Шуға һаулығын да бөтөргәндер. Ул атайың һаҡлаусы фәрештәһе булды. Әсәй гел: “Тирә-якта яу булһа ла,

өйөм эсе һау булһын”, - тип әйтә торғайны. Атай әсәй менән бөтә уйзарын уртаклаша ине. Тукһанынсы йылдар... Бөтәһе лә илдәге хәл-вакиғаларзың якшы якка үзгәреүенә өмөтләнә. Депутатлыкка кандидатураһын күрһәтеп, тормоштоң бөтөнләй икенсе яғын күреп, үзенә яңылык асты. Акындар, сәсәндәр нимә күрһә, шуны йырлаған кеүек, атай за шул күргәндәрен роман итеп яззы...

Зөһрә. Ул осор бик катмарлы ине бит. Юклык, талаш-тартыш, алдашыу, кемгәлер ошак языу. Кешеләрҙең өмөттәрен, күңелдәрен һиндырған ваҡыт. Иҫемдә, ул сакта атай өйзә бик һирәк булды, гел юлда, райондар буйлап йөрөп, ауыл халкы менән осрашып, бик һуң ғына кайта торғайны. Йөрөгә ярылырзай хәбәрҙәр әсенә һыймай башлаһа, әсәйем менән төнө буйы һөйләшеп ултырғандары иштә. Иманым камил: һайлаусылар алдында уның намысы таза. “Ғүмер бер генә” романында үзе кисергән, көрәшкән һәм йәшәгән вакиғалар язылған.

Миләүшә. Кызғаныска күрә, ул ваҡыттарҙы йүнләп исләмәйем. Ләкин, уйлауымса депутатлыкка үз кандидатураһын тәкдим итеү атайымдың эшмәкәрлегендә бер яңы этап, тәҗрибә булғандыр. Сөнки кеше бер урында озак эшләп, бер үк нимәләр менән шөгөлләнһә, бәләкәй генә булһа ла асыштар яһамаһа, деградацияға бирелә башлай. Оло шәхес гел яңы белемгә, бейеклектәргә үрләргә тейеш, шул сакта ғына ул үсә һәм йәмғиәتكә һөҙөмтәле йоғонто яһай ала. Шулай итеп, атайым өсөн дә депутатлыкка һынау үтеү үсеш этабы ғына булғандыр, тип уйлайым.

- Динис Бүләковтың әсәрҙәре Ғәлимов Сәләм, Салауат Юлаев исемендәге премияларға лайыҡ булғас, бындай шатлыклы вакиғаларҙы ғаиләгеҙҙә нисектер билдәләнегезме?

Ләйсән. Без атай менән һәр ваҡыт ғорурлана инек.

Зөһрә. Ундай шатлыклы вакиғаларҙы өйзә, йә Акманайзағы баксала дуһтары, күршеләр, языусылар менән бергәләп билдәләгәндәре иштә. Шиғырҙар, хикәйәләр бәйгеһе, йырҙар менән бергә сорналып бара торғайны. Бик күңелле матур мәлдәр ине.

Миләүшә. Был һорауға ла аныҡ кына яуабым юк, сөнки бәләкәй булғанлыктан исләмәйем, ләкин безҙең ғаилә юк кына вакиғанан да байрам яһау талантына эйә. Дәфтәрҙәге “бишле” булһынмы, яңы затлы әйберме, бакса мизгелен асыумы, бәрәңге казыумы - әсәйем йәһәт кенә тәмлекәстәр бешереп, атайым кунаҡ сақырып, йә булмаһа, үз ғаиләбез менән генә (ә без үзебез зә күмәкбез) рәхәтләнеп сәй эсеп, һөйләшеп, серләшеп, йырлашып ултырыуҙар элек тә бик йыш ине, әле лә шул канундарҙы бозмаһка тырышабыз. Әсәйемдең һүҙҙәре гел колак төбөндә: “Миләш, байрам кәйефе үзеңдән башлана!”

- Был донъянан үзенең шулай иртә китерен һизмәнеме икән?.. Нишләптер, уның тураһында телевизион тапшырыуы карағас, хушлашып йөрөгәндәй тойоп, күңелдә шундай һиҫкәнеү һәм моңһоу уйҙар кайнаны. Һезгә бер нәмә лә белдертмәнеме?

Ләйсән. Безҙең нәҫелебездә өсөн 50 йәш - ул бик мөһим һынау осоро. Атайым яғынан күбеге ошо йәштә якты донъянан киткән. Өләсәйҙе генә алғанда ла... Атайым, әлбиттә, быны белә һәм аңлай ине. Күрәһең, уның йөрөгөнә лә ошо йәш сиге инеп “оялағандыр”...

Зөһрә. Атайымдың әсәһе Нәғимә Бикбулат кызы 51 йәше тулыр-тулмастан был донъянан китә. Миңә ни бары бер генә йәш булған ул сак. Атайым да гел: “Әсәйемдең йәшенә етһәм ине”, - ти торғайны. Бәлки, был күңел һиземлеге булғандыр. Белмәйем. Кызғаныска күрә, атайым да, Нәғимә өләсәй һымаҡ, 50 йәшен гөрләтеп үткәреп, 51 йәше тулыуға һанаулы ғына көндәр калғас, 1995 йылдың 14 мартында, арабыҙҙан китте.

Миләүшә. Һизгәндер, тип уйлайым. Атайымдың 50 йәшенә төшөрөлгән документаль фильмды караған һәр кеше лә минең менән риза булып.

- Әсәйегеҙ Рәйлә апайың үзенең дә язышканын беләбезд. Динис ағайың әсәрҙәренең тәүге укыусыһы ла, тәһкитсеге лә, машинкала баһыусыһы ла булған. Улар әҙәбиәт һәм языусылар тураһында йыш фекер алыша инеме?

Ләйсән. Атайым һәм әсәйем студент ваҡыттарында Өфөлә осраша. Ул сактарҙа әҙәби кешеләр бик йыш үткән. Шуларҙың береһендә атайым буласаҡ әсәйебезгә, Рәйлә исемле кызға, иғтибар итә. Ө ул матур ҙа, белемле лә, киң карашлы, аҡыллы кыз була. Шулай танышып китәләр.

Атайым - Башҡортостандың көньяғынан, әсәйем - төньяғынан. Бергә йәшәгән йылдарҙа икеһе лә бер-береһен ишетә лә, тыңлай ҙа белде. Әлбиттә, тормоштоң төрлө ваҡыттары ла булды уларҙың ғүмерендә. Ләкин әҙәбиәт менән сәнғәт, рухи донъя атайым һәм әсәйем өсөн иң мөһим төшөнсә булып калды. Ауыр 90-сы йылдар... Киблалар буталған сак, халыҡ нисек йәшәргә, нимәне кайҙан табырға белмәй қаңғыра, ә әсәйем менән Фәрзиә апай Әлибаева аш бүлмәһендә бер сынаяҡ сәй артында әҙәбиәт яңылыҡтары, яңы әсәрҙәр тураһында һөйләшеп ултыра. Улар һәр ваҡыт донъя ығы-зығыһынан өстөн булды.

Миләүшә. Әҙәбиәт темаһы ғаиләбезҙә, бигерәк тә атайым менән әсәйемдең мөнәсәбәтендә, бик зур урын алып торҙо. Бала сағымда хатта аптырай торғайным: нисек әсәр сюжеты, стилистикаһы, етешһеҙлектәре, отошло яктары, языусылар, йә, ғөмүмән, башҡорт әҙәбиәтенең үҫеш

тенденциялары тураһында шул хәтлем мауығып, сәғәттәр буйы фекер алышыу мөмкин икән?!!

- *Динис ағай арабызған киткәс, Рәйлә апай уның хакындагы иҫтәлектәр китабын әзерләп сығарзы. Тыуған ауылы Арысландагы мәктәпкә Динис Бүләков исемен биреүгә юлланы, һәйкәлен эшләттерзе, йыл һайын мотлак тыуған көнөндә хәтер һәм кәзәр кисәләрен ойоштороузы, укыусылар араһында Динис Бүләков исемендәге премия булдырыузы, музейын асыузы хәстәрләне. Тағы ла без белмәгән ниндәй эштәр башкарзы икән үгә лә озак йылдар нык ауырыған әсәйегез, көслә рухлы языусы катыны Рәйлә апайыбыз?*

Ләйсән. Әсәйем хас декабрист катыны булды. Атайымдың рухы, таланты хакына барыһын да эшләне. Тимур кейәү әйтеүенсә, әсәйебез, каты ауырыуына карамастан, карауатында яткан көйә ике кулында ике телефон тотоп донъяға идара итер ине. Ул оло йөрәкле кеше булды, бөтәһенә лә иғтибары, йылы һүгә етте: безгә лә, дуҫтарына ла, таныштарына ла. Ябай нәмәләргә лә йәм күрә белде, тормоштон бар яктарын да ихлас яратып йәшәне. 2000 йыл башында әсәйемдең мәктәп балаларына автобус биреүгә юллауы иҫемдә. Һуңынан уға был уйзың кайған килгәнән һорағайным, үгәнен бәләкәй сағында һигез сакрымдағы күрше ауыл мәктәбенә йөрөгәнән һөйләне. Бәләкәй Рәйлә шул араны көн дә үткән. Ошо ауырлыктар онотолмаслык булып иҫендә калған, шуға ла бөгөнгө балаларға укыу еңелерәк булһын тип хәстәрлек күргән, автобус юлларға ярзам иткән.

Зөһрә. Әсәйем ғүмер буйы атайыма тоғро булды. Уға карата мөхәббәтен, ихтирамын атай үлгәс тә озак йылдар кәзәрләп һакланы. Яңы китаптарын сығарзы, иҫтәлеген яңыртып орашыулар үткәрәп торзо. Әсәйем атайымдың тормошо менән йәшәне.

Миләүшә. Әсәйем атайымдан һуң егерме йыл ғүмер итте, шул вакыттың һәр көнөн “Динис” тип башланы. Уларзың араһында ир һәм катын араһындағы мөхәббәт кенә түгел ине. Әсәйем атайыма талантлы, юғары кимәлдәге, телде “һизгән” языусы итеп һокланып караны. Ә инде әзиптәрзең төрлөләре булуыын ярты ғүмерен китап нәшриәтендә эшләгән әсәйем бик яхшы белә ине. Каты ауырыуына карамайынса, көн һайын тигәндәй ул атайымдың ижадын, исемен мәңгеләштереү максатына табан дәртләнеп атлай бирзе...

Егермегә яқын китабын нәшер итте, уларзың иҫем туйзарын, әзәби орашыулар ойошторзо... Нөгөш һыуһаклағысында “Динис Бүләков” исемендәге теплоход йөзә, Өфө, Сибай, Мәләүез калаларында, атайымдың тыуған ауылында “Динис Бүләков” урамдары бар.

Әгәр зә һуңғы йылдарза һаулығы нык хөртәймәһә, әсәйем тағы ла әллә нисә проектты тормошка ашырыр ине. Рәйлә Бүләкова һәр кемдең күңелендә зирәк, көслө рухлы, тырыш, акыллы, бик теүәл, максатына өлгәшә белгән катын буларак калды һәм шулай каласак. Һокланғыс катын ине әсәйебез...

- Инде әсәйегезең вафатына ла байтак йылдар үтте. Әммә ул васыят итеп калдырган аманатты - йыл һайын атайығыздың хәтер һәм кәзер кисәләрен үткәреүгә - һез, өс кызы, йыл да үтәйһегез. Ундай кәзер – хөрмәт һәр әзинкә лә тәтемәй. Бындай рухи тәрбиәне һез, әлбиттә, атайығызdan да, әсәйегездән дә алғанһығыздыр...

Ләйсән. Шулай килеп сыкты: мин үзебезең төп ғаиләнән иртә айырылдым һәм күберәк уның физик яғына яуаплы булдым. Шөгөләм әзәбиәт өлкәһенә карамай. Зөһрә менән Миләүшә - безең рухи етәкселәребез. Зөһрә әсәй менән бергә атайдың әзәби эшмәкәрлеген өйрәнде, университетта диплом эше лә кәзерлебезең ижадына арналды. Теләһә, кандидатлык диссертацияһын да яза алған булыр ине, сөнки Зөһрә әсәрзәрзе фәнни күзлектән баһалай ине.

Ә Миләүшә - безең төпсөгөбөз, уның күңеленә атай менән әсәй үззәренеке кеүек өлкәндәрсә уй-тойго һендергән, шуға күрә лә арабызга иң акыллыһы.

Миләүшә. Әлбиттә, был - ата-әсәмдең тәрбиәһе, васыяты. Атайым арабыздан киткәс, әсәйемдең иң мөһим ҡағизәһе шул булды: “Балалар, һәр нәмәлә атайығыздың тәртибен тоторға кәрәк!” -тип әйтә торғайны. “Атайымдың тәртибе” безең йәшәү принцибына әйләнде. Мин үземдең балаларыма ла шундай ук рухи тәрбиә бирергә тырышам. Шулай итеп, Рәйлә менән Динис Бүләковтардың васыяттары ейән - ейәнсәрзәренә лә күсте...

- Үзегезең ғаиләләрегез менән дә таныштырып китһәгеҙ ине. Рәйлә менән Динис ағйың кыздары ниндәй һөнәр һайлап, кайзарза эшләп йөрөй, атай-әсәйзәре рухын ниндәй уңыштары менән кыуандыра? Бүләковтардың нисә ейән-ейәнсәре үсә, улар ни менән шөгөлләнә?

Ләйсән. Кейәүҙәмен, өс балаға әсәймен, табиб.

Зөһрә. Мин “Юлдаш” мәғлүмәт һәм йыр-моң каналында мөхәррир булып эшләйем, ирем Марс - Эске эштәр министрлығы системаһында. Лилиә исемле кызыбыз бар һәм ейәнебез Арыслан үсә.

Миләүшә. Атайым минең һөнәр алғанымды, кейәүгә сыкканымды күрә алманы, үкенескә күрә. Ә әсәйем, Аллаға шөкөр, ирем Тимурзы ла якын күрзе, ике баламды ла һөйөп өлгөргө. Мин бының өсөн Аллаһ Тәғәләгә нык рәхмәтлемен. Кызыбыз Сәмирә икенсе класта укып йөрөй, китап укырға ярата, теннис менән мауыға. Улыбыз Кәрим балалар баксаһына йөрөй, футбол буйынса спорт мәктәбендә шөгөлләнә. Әлегә ваҡытта иремде Ҡырым

Республикаһына эш буйынса ебәрзеләр. Әсәйем: “Ирең кайза - урының шунда”, - тип өйрәтә ине, шуға без зә, озақ уйламайынса, бергәләшеп ваҡытлыса күсеп киттек. Әле Кара диңгез буйында йәшәйбез. Әммә тыуған яктар, туғандар бик ныҡ һағындыра...

- 2012 йылда Динис Бүләковтың “Ғүмер бер генә” һәм “Килмешәк” романдары Төркиәлә басылып сыға. Гаази университеты уҡытыусыһы Нигяр Калкан ошо әсәрҙәр буйынса докторлық диссертацияһы яҡлай. Был һезең өсөн көтөлмәгән ваҡиға булдымы?

Зөһрә. Әлбиттә, минең өсөн был көтөлмәгән шатлыҡты хәбәр булды. Атайымдың бакыйлыҡка күсәүенә 20 йылдан ашыу ғүмер үткән, ә сит илдә тәржемә менән ике зур романы басылып сыға... Ундай хөрмәт иҫән булғандарға кай сәк тәтемәй. Тимәк, атайыбызды онотмайҙар, әсәрҙәрҙе уҡыйҙар, тормош юлы менән кызыкһыналар, хатта ки тыуған яғында ғына түгел, сит ерҙәрҙә лә диссертация яҡлайҙар.

- Аҙаҡ Нигяр Калкан төрөк телендә сыккан китаптарҙы Башкортостанға алып килә, кышкы һалкын көндәргә Динис ағайың тыуған яғы Мәләүез районында, Арыслан ауылында ла була. Һезең менән дә орашкандыр. Ул Динис Бүләков ижады хақында ниндәй фекерҙәрҙең еткерҙе? Был әсәрҙәр уға нисек килеп юлыккан һәм ни өсөн тап ошо романдарҙы тәржемәләү эшенә тотонған икән?

Ләйсән. Был донъяла һәр ғәмәл безгә нимәгәләр бирелә. Эштең уңышлы килеп сығыуы ла - алдан планлаштырыу һөҙөмтәһе, минеңсә. Әсәйем ғүмерен әҙәбиәт менән бәйләй һәм егерме йылдан ашыу “Китап” нәшриәтендә эшләй. Дәрәслектәр, китаптар бастырыу өсөн хөкүмәттән акса бүлдереүҙе хәстәрләй. “Башкортостандың атказанған матбуғат һәм киң мәғлүмәт хеҙмәткәре” тигән мактаулы исемдә лә бушҡа ғына бирмәгәндәрҙер уға. Тырышлығы, эшһөйәрлеге, әҙәбиәткә һөйөүе өсөн лайыҡ булды был наградаға. Өйткәндәй, әсәйем башкорт әҙәбиәте Рәсәй кимәленә күтәрәү хыялы менән янып йәшәһе. Атайымдың талантлы, үткер, заманса романдарының төрөк теленә тәржемә ителеүе әсәйемдең хыялын ил генә түгел, ә донъя кимәлендә тормошҡа ашырҙы.

Зөһрә. Эйе, декабрь айының сатлама һалкын көндәренең береһендә Төркиә кунактары - Гаази университеты уҡытыусыһы Нигяр Калкан һәм Анкара калаһының Этимесгут районы мэры урынбаҫары Сонат Алааттин килде. Башта Фәйзи Ғәскәров исемендәге дәүләт халыҡ бейеүҙәре ансамбленең концерт залында китаптың исем туйын үткәрҙек, һуңынан Мәләүез районы Смак ауылына юл тоттоҡ. Унда мәктәптә халыҡ менән орашыу ойошторҙоҡ, музейҙы күрһөттөк. Шунда Нигяр Калкан барыһына ла рәхмәт әйтеп, атайым менән таныш булмаһа ла, уның әсәрҙәре аша тыуған

еренең матурлығы һәм ауыл халкының шундай кунаксыл, ихлас булыуын күреп, уны шулай күз алдына бастыра инем, тип әйткәйне.

Ни өсөн тап ошо романдар? Күрәһең, тел байлығы, әсәрзәрзең бөгөнгө тормошто асык итеп биргәне менән арбағандыр...

- *Динис ағайың бәләкәй кызы Миләүшә башлангыс класта ук “Акбузат” журналында бер укыузан ятлап алырлык матур шиғырҙар бастыра торғайны. Безҙә хатта, был кыз атаһының юлын дауам итмәсһе икән, тигән өмөт тә тыуғайны. Белеүебезсә, Миләүшә, матбуғатта күренмәһә лә, язышыуын ташламаған, күңел дәфтәренә тулышкан хистәрен кағыз биттәренә лә төшөрә бара икән. Уларҙы берәй касан укыусылар игтибарына тәкдим итергә уйлаймы?*

Ләйсән. Эйе, Миләштәң таланты бар, нисек кенә тыйып тоторға тырышһа ла, ул ташкын шикелле бер урғылыр.

Зөһрә. Миләүшәбез шиғырҙар яза. Бәлки, берәй ваҡыт уларҙы айырым китап итеп күрербез.

- *Динис Бүләков менән Сафуан Әлибаев дуҫтар булды. Бер йортта, бер подъезде йәшәһеләр, бер-береһе менән көн дә тиерлек аралаштылар. Катиндары Рәйлә апай менән Фәрзиә апай за иҫ китмәле аҡыллы, сабыр ине, тоғро дуҫлыктары гүмер ахырҙарына тиклем дауам итте. Балалары ла бер туғандай булды. Белеүебезсә, әзитәрзең дуҫлығына көнләшеүселәр ҙә, араларын бозорға теләүселәр ҙә булған. Алама уйлы бәндәләрзең хаслығы сәбәпле Динис ағай менән Сафуан ағайың араһына һалкынлык үтеп өлгөрмәнеме?*

Ләйсән. Башкаларҙың уңышһа өлгәшеүенә барыһы ла кыуана алмай шул, тик көслө рухлы, бәхетле кешеләр генә бүтәндәрзең казаныштарына шатлана. Ә инде Динис менән Сафуандың, шулай ук Рәйлә менән Фәрзиәнең дуҫлыктарына күптәр көнләшерлек ине!

Миләүшә. Юк, атайым менән Сафуан бабай һуңғы көндәренә тиклем дуҫлығына тоғро калды. Атайым вафат булғандан һуң да Әлибаевтар ғаиләһе менән бик дуҫ йәшәһек. Әле лә мин Сафуан бабай менән Фәрзиә апайың улы Салауат менән яҡшы мөнәсәбәттә, бер-береһеҙең хәл-әхүәлен белешеп торабыҙ.

- *Ике язуһының баксалары ла бер урында булды. Ижадтан, өй мәшәкәттәренән тыш ваҡыттарында “Акманай” тигән гүзәл тәбиғәт косағында улар нисек аралашты? Ғөмүмән, Динис ағай һиндәй бакһасы ине, унда һимәләр эшләй торғайны?*

Миләүшә. Безҙең бакһа - һинең өсөн тылһымлы урын. Кайһа ғына йөрөһәм дә, ул һел йөрөгөм түрөндә.

Атайым менән әсәйем өсөн, шулай ук Әлибаевтар, Бикбаевтар, Туғызбаевтар һәм башка языусы - баксасылар өсөн дә был урын илһам шишмәһе булғандыр. Урман араһында урынлашкан егерме өйҙөң бер ғаилә кеүек сикһез дуҫ йәшәүе күбеген һокландыра ине. Көндөз бакса эштәре менән булып, кистәрен эскәмйәлә ултырышып “шиғриәт байрамдары” үткәрә инеләр: бер-береһенә яңы шиғырҙарын, әсәрҙәрен укып, йырҙар йырлап, әҙәбиәт, мәҙәниәт тураһында танһыктары канғансы һөйләшөп, көлөшөп матур йәйҙе узғара торғайнылар. Шунда без зә, бер өйөр бала-саға, баксаны геү килтереп уйнап, бәхеткә сумып үстөк... Хәҙер инде балаларыбыз за бакса буйлап бер өйөр булып рәхәтләнөп йүгереп қояшта қызынып йәй үткәрә.

- Динис ағайың укыуылар белмәгән ниндәй шөгөлдәрә, һәнәрҙәрә бар ине?

Ләйсән. Акманай юкка ғына “ак” һүҙенән башланмайзыр. Унда бөтә нәмә ак һәм саф ине. Бала сактың иң бәхетле мәлдәрә! Бер ниндәй зә хәсрәт юк, күңелдәр һөйөү менән тулы, тирә-яғыбыззы дуҫлыҡ уратып алған. Ул йылдар - үҙе тотош дәүер. Атайың кулдары алтын ине, ул бөтә нәмәне эшләй белде, эш коралдары ла иң яҡшылары ине, иң һәйбәт уңыш та беззә булғандыр. Ысын ирҙәр башкара торған бөтә ғәмәлдәрҙе теүәлләнә: йорт һалды, ағас ултыртты, егеттәргә торошло өс қызға атай булды. Хас Чеховса: өс апалы-һеңләле һәм сейә баксаһы

Миләүшә. Атайым ысын ир кеше ине, уға етмеш төрлө һәнәр зә әз булды. Кулынан килмәгәнә юк ине тиерлек. Өй төзөү, нимәлер йүнәтеү, электр уты үткәрәү, төрлө инструменттар менән эшләү - барыһын да белде. Колак артына кәләм қыстырып, ниндәйҙер көйҙә һыҙғыра-һыҙғыра эшләп йөрөгәндәрә күз алдыма йыш килә. Моғайын, әсәрҙәренә сюжеттары тураһында фекер туплап йөрөгән сактары ла булғандыр шундай мәлдә.

Үҙенә зәңгәр “Нива”һын рәткә килтерергә, ремонтларға ярата ине... Йәй көндәрә түтәлдәрҙә яңы сығып килгән кишәрҙәрҙә һирәкләтә торғайны: һузылып ятып, бәләкәс кенә үсәнтеләрҙе уйлана-уйлана йолққаны хәтерҙә қалған.

- Сафуан ағайҙан башка, Динис ағайға тағы кемдәр айырыуса яҡын дуҫ булды? Өйөгөзгә ниндәй языуылар йышыраҡ килә ине?

Ләйсән. Ысын дуҫтар күп булмай. Атайым һәм әсәйем йәш сактарында “әҙәби қисәләр” үткәрә торғайны. Рәми Ғарипов, Сафуан Әлибай, Рауил Бикбаев үҙенә шиғырҙарын укый, Роза Сәхәүәтдинова пианинола, Фәрзиә Әлибаева скрипкала уйнай, әсәйебез дәртләнөп бейей ине ул байрамдарҙа. Атайым менән әсәйем бик қунақсыл булды. Башҡортостандың Языуылар һәм Журналистар союздарының ул сактағы бөтә ағзалары ла тиерлек килгәндәр безгә. Атайым Мостай Кәрим, Зәйнәб Биһшева, Кәтибә

Кинйәбулатованың кәңәштәрен бик юғары баһаланы. Билдәле кешеләр араһынан шулай ук Рәсүл Ғамзатов, Ринат Мөхәмәдиев, Әхиәр Хәкимовтарҙың өйөбөзгә булғаны иҫемдә. Фатирыбыз ишеге барыһы өсөн дә асыҡ булды.

Зөһрә. Атайым менән әсәйем бик кунаксыл кешеләр ине. Шуға ла безҙең өйгә кемдәр генә булмағандыр ул? Ғаилә дуҫтары ла, яҙыусылар за, дуҫтар за, күршеләр за, ауылдаштар за, хатта белмәгән кешеләр за - барыһына ла ишегебез асыҡ ине.

- *Динис ағай бәләкәйҙән әсәһе менән генә үскән. Атаһының иҫән булыуы хаҡында азак, хатта гүмеренең һуңғы йылдарында ғына белгән, бугай. Улар оҫрашкан да ишкелле. Атайлы килеш етем үскән Динис ағай атаһы Мөзәрис ағайға рәһиеш-үпкәләрен белдерҙеме икән, әллә ирҙәрсә аңлашкандармы? Был хаҡта һеҙгә низер һөйләмәһеме?*

Ләйсән. Кайһы сакта, бәлки, яҙмыш боролоштарына рәхмәт әйтергә лә кәрәктер. Әгәр за атайың тормошо икенсе юлдан китһә, ул әлегесә бөйөк шәхес булмас ине.

... Атаһының барлығы хаҡында ул һәр ваҡыт белде. Тик олатай булаһы кеше генә уны улы итеп танып, танышырға, аралашырға ашыҡмаған. Шуның өсөндөр за, бәлки, Хозай уға башка ир бала бирмәгән, гел кыззари булған. Без атай менән ул йәшәгән ауыл аша, зур, матур өйө эргәһенән карап үтеп китә торғайныҡ. Атайымды һуңғы юлға озатырға килгәндә яҡындан таныштыҡ, йөзөндә үкенес һәм берҙән-бер улын юғалтыу кайғыһы ине...

- *Динис ағайың күҙҙәрендә, хатта йылмайған, көлгән сағында ла, һиндәйҙер тәрән һағыш, һыҙланыу сағылған һымаҡ була торғайны. Был ауыр бала сак мисәтеме, әллә яҙыусылыҡ, яуаплы вазиғалар, донъяның мең хәсрәттәре һәм хәстәрҙәренең сағылышымы, әллә башка сәбәптәре булдымы икән - һеҙ һисек уйлайһығыҙ?*

Ләйсән. Атай һескә күңелле философ ине. Мәңгелек киммәттәребезҙең емерелеуен бик ауыр кисерҙе.

Зөһрә. Атайымдың күҙҙәрендә барыһын да күреп була ине. Унда һағыш та, һыҙланыу за, бәхет тә, шатлыҡ та, мөхәббәт тә - барыһы ла сағылды.

- *Динис ағайың “Төнгө оҫмах” тигән пьесаһы ла бар бит. Уны берәй театр куйымы икән?*

Зөһрә. Әйе, атайым “Төнгө оҫмах” тигән пьеса яҙғайны. Ваҡытында уны Азат Нәзерғолов сәхнәләштерәм тип тә ышандырғайны. Бәлки, берәй заман куйырҙар.

- *Әгәр бөгөн иҫән булһа, атайығыҙға элек әйтә алмаған һиндәй һүҙҙәрегезҙе еткерер иһегеҙ?*

Ләйсән. Атай менән без бөтә нәмә хақында ла һөйләшә инек. Мин уға: “Рәхмәт, атай, мин һине яратам!” - тип әйтер инем.

Зөһрә. “Атай, барыһы өсән дә рәхмәт!”

Миләүшә. Әйтер һүзәр бик күп шул, үкенескә күрә... Ләкин иң мөһиме ошолар яңғырар ине, моғайын: “Атай, мин һине бик нык яратам! Барыһы өсөн һиңә нык рәхмәтлемен!”

- *Сафуан ағайың катыны Фәрзия апай Рәйлә апайың язған китабы тураһында һөйләгәйне. “Мә, укып кара ла фекереңде әйтерһең”, - тип бирһә лә, “Тотошлай тамамлагас, укырмын” тип әйтеүенә үкенесен белдергәйне. Икенсе осрашканда ул Рәйлә апайы баксала калын-калын дәфтәрҙәрән янып яткан мейескә ташлаған мәлендә тап итә. “Һиңә улай иттең инде?” – тигәс, Рәйлә апай: “Балаларыма ауырлығы төшмәһен тинем”, - тип яуаплай ...*

Һеҙ әсәйегеҙең нимә хақында язғанын белә инегеҙме? Һиндәй дөрөҫлектә асып һалыуҙан һеҙгә курсаланы икән? Был турала үзегеҙ менән һөйләшкәнә булманымы?

Миләүшә. Ысынлап та, был китап булды. Әсәйемдең йәй буйы язышканы һаман күз алдымда... Әммә, китаптың нимә хақында хақында булғанын белһәм дә, башкаларға быны асыуҙы әсәйем хупламаҫ ине.

- *Атайығыз һәм әсәйегеҙ хақында тағы нимәләр һөйләргә теләр инегеҙ?*

Зөһрә. Һүзәң һуңында атайым укыған һәм тыңлаған, уның бар булмышын сағылдырған, ут күршебез Сафуан бабайың “Матурлык” шиғыры менән тамамлағы килә. Ни өсөн тигәндә, матурлыкты тоя белеү, уны кешеләргә өлөшөү – ул үзе бер бәхет.

Был донъяның бар йәмдәрен тойоп
Йәшәй белеү - үзе матурлык;
Ил-көнөндә аҙмы моң-ауаз бар
Йырҙар юлдарына ятырлык.
Киңлектәре ерҙең иҫ китерлек,
Һауалары һулап туйғыһыз.
Алда күпме ғүмер булғанда ла,
Һүнмәстер ул йәшәү тойғоһо!
Сылтыр-сылтыр шишмә йыр башланы,
Ағастарҙа бөрө тулышкан.
Донъя капыл шаңдап китер һымак
“Әс-сәй!” тигән тәүге тауышка.
Был донъяла бөтәһе лә матур,

Кабатланмас иртә, кистәре;
Кешеләрзе калай матур итә
Матурлыкты тойоу хистәре.
Был донъяның бар йәмдәрен тойоп
Йәшәй белеү - үзе матурлык;
Китеп барһаң теге донъяларға,
Әмәлдәр юк кире кайтырлык...
Йәшәй белеү - шиңмәс матурлык!

Нияз МӘҺӘЗИЕВ һәм Зөһрә КОТЛОГИЛДИНА әңгәмәләште.

**Котлогилдина, З. Ижады бәхетле [Текст] / З. Котлогилдина
// Йәншишмә. – 2019. – 17 май. – Б. 7.**

Электә язғаным булды: ижадтарында балалар әзәбиәтенә тоғро эзиптәр бик һирәк. Шуларзың береһе - күренекле языусы, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Динис Бүләков. «Мактансык Зариф» тигән тәүге хикәйәһе менән оло әзәбиәт донъяһына килеп ингән эзип (әйткәндәй, ул тап «Башкортостан пионеры» - хәзерге «Йәншишмә» гәзитендә донъя күрә) азақ балаларзың иң яраткан языусыһына әйләнә. «Акбуз алышка сыға», «Упкын ситендә бейеү», «Саған япрак яңырта», «Әсе кар, йәки кызыма һөйләгән хикәйәләр», «Тыкрык башы - беззең биләмә» повестары үсмерзәрзең укымлы әсәрзәре булды, һуңғы повесы хақында айырым билдәләп үтергә кәрәк. Сөнки уны автор редакцияның махсус заказы буйынса яззы. Башкортостан радиоһы һәм телевидениеһы буйынса дәүләт комитеты етәксеһе булып эшләгәндә, вазифаһының үтә яуаплылығына карамастан, вәғзә - иман, тип беззең һораузы үтәне. Кызғаныска каршы, был языусының һуңғы әсәре булды. Уны гәзитебеззә үзенәң вафатынан һуң бастырып сығарзык.

Тағы шуныһын билдәләп китергә кәрәк: балалар матбуғатында ярты йыл буйына басылған әсәрзәр бер-ике генә. Билдәле языусы Фәрит Исәнғоловтың «Кайза һез, Питер малайзары?» романы шулай гәзит биттәрәндә озайлы вакытта сыкһа ла, балалар уның һәр һанын түземһезлек менән көтөп ала торғайны. Был юлы Динис Бүләковтың «Тыкрык башы - беззең биләмә» повесы ла апрель айынан башлап октябргәсә балаларзы мауыктырғыс донъяла сәйәхәт иттерзе.

Ул балалар әзәбиәтендә тәүге тапкыр кыззар һәм малайзар араһындағы дуслык хистәре тураһында яззы, бәлки, шуғалыр за үсмерзәр авторзың үззәренә тәғәйенләнгән әсәрзәрен айырыуса көтөп ала һәм яратып укый ине.

Әйтеп үткәнебезсә, языусы Динис Бүләков зур вазифалы урындарза эшләне. Балалар өсөн ижад итеүенә бер сәбәбе «Пионер» (хәзерге «Аманат») журналының баш мөхәррире булыуында, тип уйлаһак, икенсә, әлбиттә, үзенә дә өс кыз үстәреүенә кайтып калалыр. Сөнки ул шул тиклем игтибарлы атай, хәстәрлекле хужа, тормош иптәше Рәйлә апайға тоғро ир, таяныс була. Оло кызы Ләйсән тураһында, мактанып, малайзарзан эшлекләрәк, тип әйтеүендә хаклык бар. Баксаларында төзөлөш барғанда Ләйсән, бәләкәй булһа ла, кайза ниндәй такта, ниндәй сөй кәрәклеген белеп тороп, атаһының уң кулына, ышаныслы ярзамсыһына әйләнә.

Балалары хақында һүз сыккас, алғарак китеп булһа ла, улар хақында әзерәк мәғлүмәт биреп китһәк, урынлы булыр. Ләйсән табиб һәнәрен һайлаған, өс бала тәрбиәләй. Уртансыһы Зөһрә - журналист, Башкортостан «Юлдаш» радиосында эшләй, бер кыз үстәрә. Кесәһе Миләүшә - дәүләт эшендә, ике бала әсәһе.

Миләүшә бәләкәй сағында ук шиғырзар яза торғайны. Улар «Акбузат» журналында басылып сыккас, үзе кеүек бәләкәстәр бер укуызан яттан һөйләп йөрөнә. Әле лә языуынан айырылмаған. Киләсәктә, бәлки, уның шиғырзар китабын кулыбызға алып танышыу бәхетенә лә өлгәшербез әле. Иншалла, шулай булһын.

Языусы Динис Бүләковтың өлкәндәр өсөн ижады айырыуса игтибарға лайык. «Кояш ярсығы» тигән тәүге хикәйәләр китабының кул арты еңел булды. Бер-бер артлы повестары, романдары донъя күрзе.

Башкортостан Языусылар союзы идараһы рәйесе булып эшләгәндә ун ике әзип Башкортостандың Юғары Советына депутатлыкка үз кандидатураларын күрһәтә. Шулар араһында ун беренсә сакырылышта депутат булып һайланып, тәҗрибә туплаған Динис Бүләков менән бергә Мостай Кәрим, Ноғман Мусин, Булат Рафиков, Ғәзим Шафиков кеүек күп күренекле әзиптәр була. Ләкин, үкенескә күрә, депутатлыкка бер генә языусы ла үтмәй. Халык менән орашыузарза буш вәғәзәләр биреп, аксалар, сәй - шәкәр таратып, заводтарзың байлығы иҫәбенә «йомарт» булып йөрөгән етәксә ишараттары, хатта төрмәлә ултырып сыккан бурзар, еңәйәтселәр үтеп китә. Шуларзы күрөп йөрөп, ғибрәт итеп, «Ғүмер бер генә» тигән романын яза. «Туззырылған тамук» романы ла заманында ярайһы шау-шыу тыузырған әсәр булды.

Динис Бүләковтың тормош иптәше Рәйлә апай «Китап» нәшриәтендә эшләй, әзәбиәт донъяһын якындан белә, хатта үзе лә языша. Ул Динис

ағайзың китаптарының Рәсәй, хатта донъя кимәленә сығыуын теләй. Был хыял да тормошка аша. Әлегә ике роман - «Ғүмер бер генә» менән «Туззырылған тамук» төрөк теленә тәржемә ителеп донъя күрә. Уларҙы Гази университетының филология фәндәре докторы Нигяр Калкан тәржемә иткән.

... Иртәгә Динис Бүләковтың тыуған яғы - Мәләүез районының Смак ауылында языусының кәзәр һәм хәтер кисәһе уза. Әйткәндәй, ул Рәйлә апай һәм кыҙҙарының тырышлығы менән йыл да узғарыла. Әзиптең вафатынан һуң уның исемен мәңгеләштереү буйынса бик күп эштәр башкарылған. Смак мәктәбенә ихатаһында языусыға бюст куйылған. Уның исемендәге премия булдырылған. Мәктәптең укууза, сәнгәттә, спортта уңыштар яулаған укуусыларына бирелә. Нөгөш һыуһаҡлағысы буйлап әзип исемендәге теплоход йөзә, Өфөлә, Сибайҙа, Мәләүездә, ауылында Динис Бүләков исемендәге урамдар бар.

Һаулығы ныҡ какшаһа ла, Рәйлә апай әзиптең вафатынан һуң егермеләп китабын, иҫтәлектәр йыйынтығын сығарҙы. Хәҙер инде уның башлаған эшен кыҙҙары дауам итә. Бына иртәгә лә Смак ауылына Башкортостандың күренекле языусылары, Төркиәнән кунактар киләсәк һәм Динис Бүләковтың яҡты иҫтәлеген хәтергә аласаҡ. Бер әзиптең әйткән һүҙе йөрәккә уйылып калды. «Әллә күпме китаптарың булғансы, һине иҫкә алырлыҡ, йәшәтерлек балаларың булһын икән ул», - тигәнерәк фекере тап Бүләковтар ғаиләһенә карата әйтелгән кеүек. Ә бит балаларының иғтибарынан, тырышлығынан ситтә калып, күпме талантлы языусыларыбыҙ хәтер упкынында юғалып бара. Был йәһәттән Динис Бүләковтың ижады ла үлемһеҙ. Уның һаҡындағы хәтерҙе оноттормай йәшәткән балалары ла ғорурланырлыҡ. Әзип үҙе арабыҙҙан китһә лә, хәтер, ижады йәшәй икән, тимәк, ул бәхетле яҙмышлы.

Зәһрә Котлогилдина

Динис Бүләковтың юбилейына Зәйнәб Биһшева исемендәге «Китап» нәшриәте зур бүләк әҙерләгән. Балалар өсөн сыккан «Әсә кар, йәки кыҙыма һөйләгән хикәйәләр», «Тыкрык башы — безҙең биләмә», «Упкын ситендә бейеү», «Саған япраҡ яңырта» повестары тупланған йыйынтыҡ басып сығарған. Китапка «Дуһым һаҡында һүҙ» тигән исем менән баш һүҙҙе Башкортостандың халыҡ шағиры Рауил Бикбаев яҙған.

Иң үзенсәлеклеһе шунда: уға иллюстрацияларҙы Касим Дәүләткилдеев исемендәге республика һынлы сәнғәт интернат - гимназияһы һәм Мәләүез районы Яңауыл башланғыс мәктәбе уҡыусылары төшөргән. Был утыҙлап уҡыусы эштәре араһында Динис Бүләковтың туған тейешле нәселдәре һәм ейәнсәрҙәре Дина Изотова, Сәмирә Исхакова һәм Диана Значковаларҙың да һүрәттәре бар. «Зәңгәр офоктар» һеҙҙе хыял донъяһына саҡыра.

“Әлфиәнең күз йәштәре”

хикәйәһенә

Искәндәр Әбдрәшитов

төшөргән һүрәт.

Бикмухаметова, Ф. Как блеснувшая звезда [Текст] / Ф. Бикмухаметова // Путь Октября. – 1996. – 15 февраля. – С. 3.

Своим величием, талантом, и вместе с тем простотой, человечностью привлекает к себе безвременно ушедший из жизни видный башкирский писатель-прозаик, председатель правления Союза писателей, член Союза писателей России, лауреат премий имени С. Юлаева и Г. Саляма Динис Мударисович Буляков.

Он родился весной, когда обновлялась природа и все кругом цвело, 18 мая 1944 года в деревне Арсланово Мелеузовского района в семье колхозника. Начальное образование получил в родной деревне, после чего продолжил учебу в Смаковской и окончил Воскресенскую среднюю школу. Проработав в колхозе «Нугуш» механизатором, поступил в Белебеевский техникум на отделение механизации и электрификации сельского хозяйства, после окончания его оставили работать инженером в объединении «Сельхозтехника».

Вскоре Диниса приглашают в район корреспондентом редакции региональной газеты «Знамя Победы» в отдел сельского хозяйства, которая издавалась для тружеников Бижбулякского, Белебеевского и Ермекеевского районов. Отслужил в рядах Вооруженных Сил.

Любовь к литературе приводит его в Московский литературный институт имени М Горького. Из-за тяжелых семейных обстоятельств сельскому юноше приходится учиться заочно. Некоторое время он трудился в газете «Совет

Башкортостаны», был заведующим отделом журнала «Агидель». С 1977 года – главный редактор журнала «Пионер».

В 1986 году нашего земляка выдвигают председателем Государственного комитета по радиовещанию и членом правительства БАССР. Журналисты республики избирают его руководителем своего творческого союза. В этот период особенно ярко проявляется организаторский талант. Он становится активным общественным деятелем, известным писателем, прилагает много сил для расширения телерадиовещательной сети, развития журналистики, пропаганды литературы. Друг за другом выходят его книги для взрослых и детей.

В 1988 году на X съезде писателей республики Диниса Булякова избирают председателем правления Союза писателей БАССР, а на XI съезде в 1993 году он был переизбран на следующий срок.

Д. М. Буляков с детских лет любил мечтать, наблюдать, восхищаться красотой природы и сельским пейзажем, писал посвященные им стихи и рассказы. Первый его рассказ – «Хвастун Зариф» был опубликован в 1959 году на страницах газеты «Башкортостан пионеры». Первый сборник рассказов «Осколок солнца» увидел свет в 1971 году. Главные герои его произведений – наши современники, люди, сильные духом. Автор изображает внутренний мир, душевные переживания своих героев на фоне интересных дел, событий нашей повседневной жизни. Повести и рассказы, вошедшие в сборники «Белые дома моей деревни», «Акбузат вступает в бой», показывают, как обогащается внутренний мир молодого писателя.

В последние годы он занял достойное место среди видных романистов. В своих произведениях он описывал красоту родного края. Пример тому – изданный в 1988 году роман «Пришелец».

Одно из последних произведений писателя – роман «Жизнь дается однажды» – итог глубоких раздумий о судьбах людей, о важных проблемах сегодняшней жизни страны и мира в целом.

Свой юбилей Д. М. Буляков встретил завершением нового романа «Разоренный ад», который посвящается острейшим проблемам современности.

Он горел и жил ради своего народа и был бы желанным гостем и участником такого важного форума, как курултай. Динис Мударисович Буляков, неповторимая личность, ушел, но оставил нам всем частицу своей души – свои произведения.

Ф. Бикмухаметова.

**Имангулов, С. Стремление к высоте [Текст] / С. Имангулов
// Путь Октября. – 1997. – 7 июня. – С. 2.**

Динис Буляков... Произносить это имя и перед глазами предстает образ солидного, настоящего мужчины, талантливого писателя. Я вспоминаю нашу первую встречу с ним в доме его матери Нагимы апай на берегу

Нугуша в д. Арсланово, работницы бухгалтерии, с его братом Талгатом и снохой Савией.

– Смутные шестидесятые. Они чем-то напоминали нынешнюю перестройку. То и дело создавались совнархозы, сельскохозяйственные промышленные обкомы.

Весной 1962 года эти опрометчивые реформы П. С. Хрущева коснулись районов – на юге республики были ликвидированы ряд районов и организовано Кумертауское производственное управление. Для нового объединения наладили выпуск газеты “Путь Октября” на русском и башкирском языках. К работе привлекли талантливых журналистов.

Вскоре при нашей редакции начал действовать литературный кружок. В его работе активно участвовали Зиннат Галимов, выпустивший несколько повестей, молодой писатель, шахтер Хуснулла Тулякаев, электрик, кураист и певец Гали Ильясов. Наладили тесный контакт с известными писателями Баязитом Бикбаем, Зайнаб Биишевой, побывал у нас Фарит Исянгулов, ознакомился с нашими творениями и высказал свои замечания.

Весной следующего года приехал в творческую командировку Гайнан Амири. Он заинтересовался нашим литературным кружком и выпустил подборку “Уголь и стихи” в газете “Кызыл тан”, где вышли в свет рассказ З. Галимова, стихи Х. Тулякаева, Г. Ильясова и моя басня.

Но не суждено было нам обосноваться в городе угольщиков. Когда журчали весенние ручьи, машины автошколы перевезли редакцию в Мелеуз, и он стал столицей нового управления. А кружок жил и работал. Наши друзья по перу, проживающий в Кумертау Г. Амири навещали нас, регулярно выходили литературные странички. Пополнились наши ряды такими поэтами, как Фаргат Кутлучурин из Шарипово, Динис Буляков из Смаково, журналист Фатхи Комиссаров из Мелеуза, Узбек Сирбаев из Салавата, Винер Янбеков. Среди них особо выделялся Динис. Симпатичный, стройный, общительный парень своим характером и творчеством привлек внимание, его признали как своего, когда он уехал учиться в Белебеевский сельхозтехникум, переписывались.

Летом 1965 года, во время каникул Диниса, вдвоем поехали в Уфу и остановились у моего хорошего знакомого, поэта Нажиб агай Идельбая.

Солнечным утром мы посетили могилу народного поэта Р. Нигмати, поклонились памятнику Салавату Юлаеву. Здесь я сфотографировал на память моего молодого друга и Нажиб агая. Зашли в редакцию, где Диниса тепло приняли сотрудники “Башкортостан пионеры”, ознакомились с его рассказами и обещали опубликовать. По традиции эту радость... обмыли с коллегами.

А на следующее утро мы тронулись обратно поездом Учалы-Кумертау. В вагоне Динис достал свои рукописи и начал читать рассказы для детей. Мы не думали ни о чем – ни об отдыхе, ни о сне и еде, я слушал с упоением. «Молодец! Хорошо написал, а как ты успеваешь учиться и творить?» – спросил я. Он, как обычно, с улыбкой ответил: «Жизнь - одна, стараюсь работать несколько смен в сутки и творить. И еще мечтаю поступить в литературный институт им. М. Горького в Москве. Если поступлю, придется трудиться в три смены, чтобы подняться ввысь».

И он поднялся, став известным писателем. Вот только жизнь оказалась короткой – нет с нами Диниса. Этой весной ему исполнилось бы пятьдесят три года.

С. Имангулов, писатель.

На снимке: Д. Буляков с братом Талгатом и снохой Савией (1977 г.)

В эти майские дни башкирскому писателю, общественному деятелю, нашему земляку Динису Мударисовичу Булякову исполнилось бы 73 года. В 1995-м он ушёл из жизни. С тех пор каждый год на малой Родине проходит вечер памяти. В день рождения Д. М. Булякова, 18 мая, в д. Смаково собрались односельчане, коллеги, родные, почитатели его творчества.

В средней школе, которая носит его имя, прошла встреча учащихся с известными писателями, поэтами и журналистами - Сарвар Суриной, Фарзаной Губайдуллиной, Марьям Кусмаевой, Зухрой Кутлугильдиной. Делились воспоминаниями об отце и дочери Диниса Булякова - Миляуша и Зухра. Участники встречи минутой молчания почтили память писателя и возложили цветы к его бюсту.

Далее мероприятие продолжилось в сельском Доме культуры. Перед собравшимися выступили глава администрации Араслановского СП А. Т. Шаяхметов, начальник архивного отдела И. Ю. Файзуллина, директор КДЦ Б. Б. Биков, гости. По традиции в этот день лучшим учащимся средней школы д.Смаково были вручены премии им. Д.Булякова.

Вечер сопровождался яркими выступлениями участников художественной самодеятельности.

На снимке: почтить память Д.М. Булякова приехали родные, друзья, коллеги по перу.

Фаина Озерова

Байгильдина, Р. Чтобы понять поэта, нужно побывать на его Родине
[Текст] / Р. Байгильдина
//Путь Октября. – 2018. – 22 мая. – С. 5.

Я хочу рассказать о музее писателя Диниса Булякова, лауреата премии им. Галима Саляма, Государственной премии им. С. Юлаева, заслуженного работника культуры РБ.

Д. М. Буляков родился 18 мая 1944 года в д. Арасланово. Мать воспитывала сына одна, несмотря на это, сумела дать ему хорошее образование в тяжёлые послевоенные годы.

Динис Буляков окончил литературный институт им. М. Горького в Москве. В годы учёбы работал в редакции республиканской газеты «Советская Башкирия» - «Совет Башкортостана», позже - в журнале, а с 1977 по 1986 год был главным редактором журнала «Пионер» (с 1991 г. - «Аманат»).

В 1986 году писатель был назначен председателем Государственного комитета по телевидению и радиовещанию, в 1988-м избран председателем Союза писателей Башкортостана и до конца своей жизни возглавлял его.

Нашего героя всегда поддерживала семья - супруга Райля Булякова, дочери Ляйсян, Зухра и Миляуша.

Д. М. Буляков - автор романов «Пришелец», «Взорванный рай», «Жизнь даётся однажды», за который в 1993 году он был удостоен Государственной премии им. С. Юлаева.

Произведения писателя о любви к близким и родному краю, о добре и справедливости очень понятны читателям и поучительны. И сам он был человеком светлым и порядочным. В марте 1995 года в возрасте 50 лет, в самом рассвете сил и жизненных планов, ушёл из жизни.

Вся выше сказанная информация с добротой и гордостью передаётся посетителям литературного музея Диниса Булякова, расположенного в д. Смаково, где хранится дух писателя, в скромном уголке, рассказывающем о великодушном нашем земляке. Каждый экспонат связан с моментами его жизни и творчества. Здесь мы видим произведения, рабочий стол, на котором создавались многие его шедевры. На стендах висят фотографии, юбилейные грамоты, благодарности, поздравления и письма прощания. Фонд литературного музея составляет более 300 единиц экспонатов. А также тут имеется этнографический уголок. Нашли себе место старинные предметы домашнего обихода, посуда, утварь башкирского народа. Можно увидеть уникальную глиняную и берестяную посуду, национальную одежду и

украшения, а также орудия труда. У каждого экспоната своя история. С заботой хранится и его колыбель. По рассказам односельчан она имела особую силу: у жительницы д. Арасланово умирали все дети сразу после рождения, и тогда мать Д. Булякова отдала колыбель, в которой она вырастила своих детей и внуков.

Музей распахнул двери в 1996 году, через год после смерти Д. Булякова. Большую работу провели по его открытию земляки писателя: глава администрации местного сельсовета Х. М. Бураканов, ветеран труда и местный краевед А. Т. Хисаметдинов, журналисты района Сулпан Имангулов и Зайни Рафиков, председатель АО «Нугуш» М. Г. Таштимеров, администрация школы д. Смаково, учителя Л. С. Шаяхметова, Г. С. Таштимерова и Г. И. Хисамутдинова. Огромный вклад в сборе материалов для музея внесла вдова писателя Райля Булякова и бывшая заведующая литературным музеем республики им. М. Гафури Альмира Шарипова, которые передали в дар личные вещи писателя. Музей прекрасно оформлен художниками национального музея республики. Заведующей была назначена Д. Г. Шарипова.

Здесь много своих посетителей. С первых дней учёбы сюда приходят ученики школы им. Д. Булякова д. Смаково, чтобы поделиться впечатлениями от прочитанных произведений и поближе познакомиться с тем, кто каждое утро пристальным взглядом встречает их в родной школе. А в день рождения и в день смерти великого писателя тут ежегодно встречаются его читатели, коллеги, друзья и родственники.

Динис Буляков всегда гордился своим происхождением и прославлял в произведениях историю села и земляков. Он был живительным родником для всех, кто его знал и любил.

Музей всегда рад гостям и ждёт новых посетителей.

Рамиля Байгильдина,
учащаяся 7 класса школы им. Д. Булякова д. Смаково

Сакаева, Г. Наследие Диниса Булякова [Текст] / Г. Сакаева
// Пульс – М. – 2019. – 18 апр. – С. 10.

«Кызым, добро победит зло! Нужно просто делать больше хороших дел», - всегда учил Зухру Булякову её отец, Динис Буляков. Дочь писателя поделилась воспоминаниями об отце в Смаковском доме

культуры, где прошли муниципальные этапы республиканского конкурса чтецов и инсценировок среди сельских школ.

Динис Мударисович Буляков - прозаик, талантливый романист, автор многочисленных повестей, родился в деревне Арасланово Мелеузовского района. 18 мая ему исполнилось бы 75 лет. Собственно, ряд мероприятий,

который
проходит на
территории
нашего района,
посвящен
именно этому
событию. В
конце марта
городской этап
пошел на базе
гимназии №9
им. Кинзи
Арсланова.

Девять творческих
групп - сельские школы **Учащиеся СОШ д. Восточный – обладатели**
нашего района собрались **Гран – при конкурса инсценировок.**
на муниципальном этапе на базе Смаковского СДК апрельским днем.

- Мой отец сегодня здесь, я знаю. Я знаю, что его душа радуется.
Спасибо вам, ребята, за искренность, за неподдельные эмоции. Вам
удалось передать характеры героев произведений, - обратилась к
ученикам Зухра Динисовна.

Герои Диниса Булякова – бескомпромиссные, сильные, стремящиеся к искренности и чистоте человеческих чувств. Такие как Хамит из повести “Танец над пропастью”. Отрывок из произведения показали ребята из СОШ д.Восточный. Хотя назвать отрывком эту инсценировку назвать сложно – ребята развернули целый спектакль! Убедительная игра актеров, акапельное исполнение песни, живая игра на курае, продуманные декорации – выступление мы посмотрели с большим удовольствием. К слову, востоковцы стали обладателями Гран – при конкурса инсценировок. «Почему вы выбрали это произведение и как долго готовились?» - спросила я у учителя башкирского языка Гульнары Ануровны Каримовой. **«Ребята с удовольствием прочитали повесть, поэтому остановились именно на ней. А готовились мы очень долго ...»** - поделилась она.

История сожаления и раскаяния маленькой Альфии из произведения «Слезы Альфии» инсценировали по несколько творческих групп. Самые младшие из них - ребята из начальной школы д. Янги-Аул. Ученики 2-3 классов, несмотря на юный возраст, выступили уверенно. Смаковцы подготовили несколько инсценировок. На сцене были показаны отрывки из произведений «Ценный подарок», «Через года», «Подруги» и др. Не менее оживленно прошел конкурс чтецов, в котором приняли участие более 25 ребят. Учащиеся обратились к творчеству Ирика Киньябулатова, Равиля Бикбая, Валентина Сорокина, Фаузии Юмагуловой, Марьям Кусмаевой и многих других поэтов башкирской литературы. Отрывки из романов Диниса Булякова «Жизнь одна», «Танец над пропастью» прочитали учащиеся средних школ деревни Восточный и села Нугуш. Победителями стали ребята из д. Восточный и Смаково.

Современники о Динисе Булякове говорят: *«Такая короткая, но так много вместившая в себя долгая жизнь».*

*Дочь писателя Зухра Булякова с учащимся школы
д. Верхнеюлдашево*

Действительно, он прожил короткую, но очень плодотворную и насыщенную жизнь. Видному общественному деятелю, автору трех романов, многочисленных повестей и рассказов было всего 50 лет. Провожая писателя в последний путь, Мустай Карим сказал о нем: «Он унес с собой много ненаписанных книг. А написанные будут жить, служить народу, давая ему тепло и свет». Да, его книги - замечательное наследие для нас, сегодняшнего поколения.

Гульгина Сакаева.